CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, 25. NOVEMBRA 1955
LETO VI. — ŠT. 47—48 — CENA 10 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg 1 — Pošt. pred. 123 — Telef.: uredništvo 24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

Ob prazniku republike - srečnejši bodočnosti naproti

Med vsemi narodnimi prazniki je 29. november najglobje zapisan v srcih jugoslovanskih narodov. Pred dvanajstimi leti se je 29. novembra izpolnila želja delovnemu ljudstvu, ko je sredi krvavih borb proti okupatorju preko svojih predstavnikov postavilo temelje novi ljudski državi in proglasilo konec izkoriščanja človeka po človeku, ko je ljudstvo odreklo neljudskim režimom in tujim kapitalistom pravico do svojih žuljev in imetja. Srditi borbi za golo življenje in narodno svobodo je ta dogodek prilil še večjega ognja — zavest, da se borijo narodi Jugoslavije tudi za svojo srečnejšo bodočnost in za zmago pravic delovnega ljudstva. Vzporedno z naraščajočimi vrstami upornikov, ki so tolkli sovražnika, je po vsej naši zemlji nastajala ljudska oblast in Jugoslavija se je po končanem boju pokazala svetu v popolnoma novi luči in krepko korakala po poti v borbi skovanih idealov.

Ko letos praznujemo praznik rojstva naše republike, praznujemo obenem tudi desetletnico osvoboditve, desetletnico nagle rasti in hitrega napredka socialistične domovine. Lahko smo ponosni na prehojeno pot, kajti uspehi, ki krasijo ta jubilejni venec, so veliki. V teh desetih letih se ni samo spremenilo obličje naše domovine, ki je iz nekdaj na pol zasužnjene države postala močnejša in svobodnejša, temveč so se spremenili tudi njeni sinovi. Delovni človek je postal kovač svoje lastne usode, njegovo delo je obrnjeno samo njemu v prid in nikogar ni, ki bi živel na račun njegovih žuljev. Deset let v zgodovini človeštva ne pomeni skoraj nič, toda v zgodovini jugoslovanskih narodov pomenijo ta leta najvažnejše in najodločnejše zgodovinsko obdobje.

Vsi ti uspehi, ki nas na vsakem koraku navdajajo s ponosom pa niso bili doseženi z lahkoto, brez samozatajevanja in požrtvovalnosti. Ti uspehi so terjali od jugoslovanskih narodov ogromne žrtve. Medtem ko so se marsikje vdali trenutnemu opoju zmage, pa se zdaj spet spotikajo ob s' krize, so naši narodi z žuljavimi rokami rušili vzroke vojne, izruvali iz lastnih tal vse povzročitelje gorja, krivičnosti in nacionalne mržnje. Krvav boj, ki je terjal tako visoko število človeških žrtev v zadnji vojni, je bil izredno težak. Toda nič mani naporen ni bil boj za gospodarsko samostojnost, za politično neodvisnost in za novega človeka v naši domovini. Jugoslavija si ni mogla privoščiti počasnega razvoja, pri katerem so žrtve manj boleče ali celo komaj čutne.

Nimamo si kaj prikrivati, če ugotavljamo, da je naš delovni človek živel slabše kot si je spričo svoje borbe in svojega dela zaslužil. Dostikrat je moral žrtvovati svoj osebni standard v splošno korist. Toda to je storil zavestno in v prepričanju, da drugače ne bi bilo mogoče doseči tega, kar smo do danes zgradili.

Jugoslovanski narodi so podedovali anarhično gospodarstvo, ki je poleg tega, da je daleč zaostajalo za mnogimi deželami na svetu, bilo še med vojno strahovito razdejano. V teh pogojih so delovni ljudje Jugoslavije začeli graditi in z neverjetno vnemo stopali od uspeha do uspeha. Poleg težav, ki smo jih poznali in smo se vedeli z njimi spoprijeti, so nastopale težave, ki jih nismo pričakovali, ki so nas zahrbtno prizadele. Od zunaj so nas prisilili, da smo povečali napore za utrditev naše obrambne moči. Vse to je zaviralo našo pot navzgor, vsi ti pojavi so nam trgali grižljaje od ust.

Včasih pa smo spričo naše velike vneme, da bi čim hitreje in čim več gradili, celo precenjevali naše gospodarske zmožnosti in tako v najboljši volji, da hočemo prav, in v svoji lastni vnemi škodovali sami sebi. V vseh teh letih pa so si naši narodi prizadevali, da bi v svetu nastalo tako vzdušje, ki bi olajšalo razvoj nerazvitim državam. Če je to olajšanje v svetu doseglo razveseljive rezultate, potem je to nemajhna zasluga naših voditeljev in z njimi vseh nas, ki smo vselej bili v prvih vrstah borcev za mir, sožitje in sodelovanje med narodi.

S temi novimi pogoji, pri katerih naši prispevki niso majhni, stopamo v novo obdobje razvoja naše republike. Vsemu svetu smo pokazali kaj hočemo in kaj zmoremo. Danes je vsemu svetu znano, kaj Jugoslavija hoče in da hoče taka ostati tef na takšno morajo tudi vsi računati. Mi verjamemo, da se položaj na svetu obrača na bolje, verjamemo že zato, ker si to najbolj živo želimo.

Akad. kipar Tone Kralj: Sejalec

Pogled v bodočnost nam ob našem velikem narodnem prazniku vliva polno optimizma. Kapitalna izgradnja je v glavnem končana, v kolikor pa ni, bo končana postopoma. Sedanja generacija je žrtvovala ogromno. Prišel je čas, da začne plodove svojega dela tudi uživati. To pa je v največji meri spet odvisno od nas samih. Zavedati se moramo, da nam razvoj omogoča le takšne življenjske prilike, ki kršne ekonomske pogoje si ustvarjamo. Gledati moramo, da bomo povečali produktivnost, ki je edini predpogoj za boljši življenjski standard. Imeti moramo tudi pred očmi, da čez noč ne moremo dohiteti razvitih držav, ne da bi pri tem trpela življenjska raven delovnega ljudstva. Zdaj prihajamo v obdobje, da tisto, kar smo v desetih letih gradili povrne delovnim ljudem vložene napore, da začnejo na temeljih svojih žuljev tudi bolje živeti, saj zato so tudi gradili.

Titovo pismo novinarjem

Pokrovitelj proslave desetletnice Zveze novinarjev Jugoslavije predsednik republike Josip Broz-Tito, je poslal Zvezi novinarjev naslednje pismo:

Dragi tovarišiI

Ob desetletnici ustanovitve novinarske organizacije Jugoslavije pošiljam kolektivom naših listov in radijskih postaj svoje prisrčne čestitke.

Desetletnica ustanovitve Zveze novinarjev socialistične Jugoslavije ni navaden jubilej ustanovitve kake organizacije, temveč ima mnogo globlji pomen, ker je povezan z zgodovinskim procesom ustvarjanja nove, socialistične Jugoslavije. Ustvarjano na ruševinah z vojno opustošene države in na ruševinah likvidiranega družbenega sistema se je naše novinarstvo moralo neogibno boriti z mnogimi težavami, na katere običajno naletimo v dobah takih zgodovinskih revolucionarnih družbenih dogajanj. Imeli ste mnoge težave, ker iz preteklosti niste podedovali kakih bogatih izkušenj niti tehničnih možnosti. Predvojna revolucionarna borba, zatem pa okupacija in osvobodilna borba so prizadele tudi vaše novinarske vrste: padlo je nemalo najdragocenejših tovarišev. Glede na to je bilo novinarskih kadrov, izkušenih v svojem poklicu, zelo malo in zato je bilo treba začeti s povsem novimi in mladimi ljudmi. Toda reči moram, da se je naše novinarstvo porajalo in razvijalo zelo naglo, ne glede na razne pomanjkljivosti, značilne za njegova otroška leta.

Želim poudariti, da je naše novinarstvo v glavnem časino izpolnjevalo naloge v prvem desetletju svojega dela. Da, bili so posamezni primeri, ki jih je treba označiti kot negativne v praksi novinarstva države, ki gradi socializem. Bili so primeri zavestnega škodljivstva naši stvarnosti, bile pa so tudi razne napake zaradi neznanja. Toda vse to ne more zmanjšati ogromne vloge, ki jo je naš tisk odigral v graditvi naše države in v ustvarjanju njenega ugleda po svetu. Zelo važno je, da naš tisk in radio nista bila, niti nista sedaj orodje propagande, temveč imata predvsem vlogo informatorja, vlogo kroničarja naše socialistične stvarnosti, vlogo vzgojitelja našega človeka. Ko zdaj prebiramo strani naših listov in revij, lahko ugotovimo pot razvoja naše države, lahko vidimo razne oblike našega prizadevanja, da bi uresničili naloge, ki smo si jih zastavili tako v našem notranjem razvoju kakor tudi v naši načelni zunanji politiki.

Uporabljam to priložnost, da bi pozval naše novinarje, naj delajo za odstranjevanje še nekaterih pomanjkljivosti v tisku, ki se kdaj pa kdaj pojavljajo in ki nam morejo povzročiti nemajhno škodo v zunanjepolitičnem področju; isto pa velja tudi za naša notranja vprašanja. Hočem namreč reči, da morajo naši listi še bolj budno spremljati in pravilno pojasnjevati našo zunanjepolitično smer ter smer našega notranjega razvoja. Naš tisk je svoboden, kakor mora biti svoboden v državi, ki ustvarja svoje življenje na načelih prave socialistične demokracije, mora pa biti strogo načelen in v skladu s politiko naše ljudske oblasti, s prizadevanji, da bi izpolnili vse tiste naloge, ki vodijo v socializem, ki vodijo k ohranitvi miru v svetu in okrepitvi mednarodnega sodelovanja. Strani naših listov morajo biti vedno prežete z duhom vsega našega dogajanja, s socialističnim duhom naše stvarnosti, ki mu je tuje vsakršno senzacionalistično pisarjenje, podtikanje, izmišljotine in razne nepoštene kombinacije, značilne za del tiska po svetu.

Potrebno je vztrajno nadaljevati delo za čim popolnejšo strokovno izpopolnjevanje naših novinarskih kadrov, da bi se mogli bolj poglobljeno in pravilno kritično lotiti vseh vprašanj in pojavov naše notranje in zunanje politike, zlasti pa še naše ekonomske. Samo dobro poznavanje naše stvarnosti in naše idejnopolitične smeri bo omogočilo našim novinarjem, da se bodo izognili raznim napačnim tolmačenjem in da bodo pravilno obveščali domačo in tujo javnost o dogajanju pri nas in po svetu.

V vrstah naših novinarjev morajo vladati odnosi tovarištva in sodelovanja, kakršni morajo biti vedno med ljudmi, ki opravljajo isto odgovorno delo. Ako se bo temu posvečala čim večja pozornost in se bo naglo odstranjevalo vse, kar je škodljivega v našem tisku, bo to zelo koristno ne samo pri vzgajanju mladih in sposobnih novinarskih kadrov, temveč tudi vsej naši skupnosti. Prav tako je v našem tisku zdaj zelo važna neizprosna in strogo načelna kritika raznih negativnih pojavov v našem družbenem razvoju in vsakdanji praksi. Tisk je močno orožje v prizadevanjih naših narodov za zgraditev socializma, toda to orožje mora biti ne samo ostro, temveč tudi svetlo.

Prepričan, da bo Vaša organizacija tudi v bodoče častno opravljala svoje naloge, vam želim največje uspehe.

S tovariškim pozdravom

TITO

V „Tednu tiska in radia" v Celju

USPEL KONCERT GODALNEGA ORKESTRA SKUD »IVAN CANKAR« — SLAVNOSTNI GOVOR NA AKADEMIJI JE IMEL ČLAN OO SZDL TOV. ANTON AŠKERC — SOLIST PROFESOR KARLO RUPEL JE ŽEL VELIKO PRIZNANJA — ZELO PLODEN POGOVOR NOVINARJEV IN DOPISNIKOV Z NAJVIDNEJŠIMI POLITIČNIMI IN OBLASTNIMI FUNKCIONARJI — RAZSTAVA »10 LET NAPREDNEGA TISKA IN RADIA« BELEŽI ZELO VISOKO ŠTEVILO OBISKOVALCEV — UČINKOVITA AKCIJA ZBIRANJA NOVIH NAROČNIKOV

Tudi v celjskem okraju je bil »Teden tiska in radia« zelo lepo pripravljen. Razmeroma maloštevilna novinarska organizacija je ob podpori drugih, okoli tiska najbolj povezanih podjetij in ustanov, uspela prirediti vrsto zelo koristnih prireditev pod pokroviteljstvom OO SZDL v Celju.

KONCERT NA PREDVEČER — PRIJETEN GLASBENI UŽITEK

Za začetek »Tedna tiska in radia« je bila v Narodnem domu dostojna prosalva, združena z zelo dobrim kulturnim sporedom. K sreči je kljub prekinitvi električnega toka uspelo ljudem, ki so popoldne pripravljali direkten prenos prireditve preko Radia Celje, še pravi čas dokončati delo.

Dvorana Narodnega doma je bila dokaj napolnjena, dasiravno bi spričo važnosti dogodka, zlasti pa zaradi sodelovanja priznanega glasbenega kolektiva pričakovali večji odziv. Odkrito moramo priznati, da je morda agitacija za ta večer nekoliko zakasnila.

Večer je otvoril predsednik novinarske podružnice v Celju tov. Tone Maslo, za njim pa je o vlogi in nalogah tiska in radia govoril član Okrajnega odbora SZDL tov. Anton Aškerc, ki je povezal vso ogromno vlogo naprednega tiska v predvojnih letih v borbi proti neljudskim režimom, veliko duhovno bogastvo, ki so ga posredovali partizanski tiski v najtežjih dneh naše narodne zgodovine ter končno o velikih zaslugah, ki sta jih tisk in radio po vojni izvršila s tem, ko sta spremljala in vodila napredno javno mnenje ter prevzgajala delovne ljudi v zavedne socialistične državljane. Na koncu je tov. Aškerc čestital vsem, ki sodelujejo v tisku in radijskih oddajah ter jim želel še vnaprej dosti uspehov.

Po končanem govoru se je pričel slavnostni koncert priznanega celjskega godalnega orkestra pod vodstvom dirigenta Dušana Sancina. Repertoar koncerta je bil posrečeno izbran. Godbeniki so navdušili poslušalce, ki so ob vsaki skladbi nagradili umetnike z aplavzom. Izvajali so dela Händla, Ivavca, Bacha, Schuberta, Svensona in Natzeza. V drugem delu programa je nastopil priznani solist — violinist prof. Karlo Rupel iz Ljubljane.

Bil je to vsekakor lep, prijeten in hkrati z važnim dogodkom povezan večer.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

V Celju bo začela obratovati nova transformatorska postaja

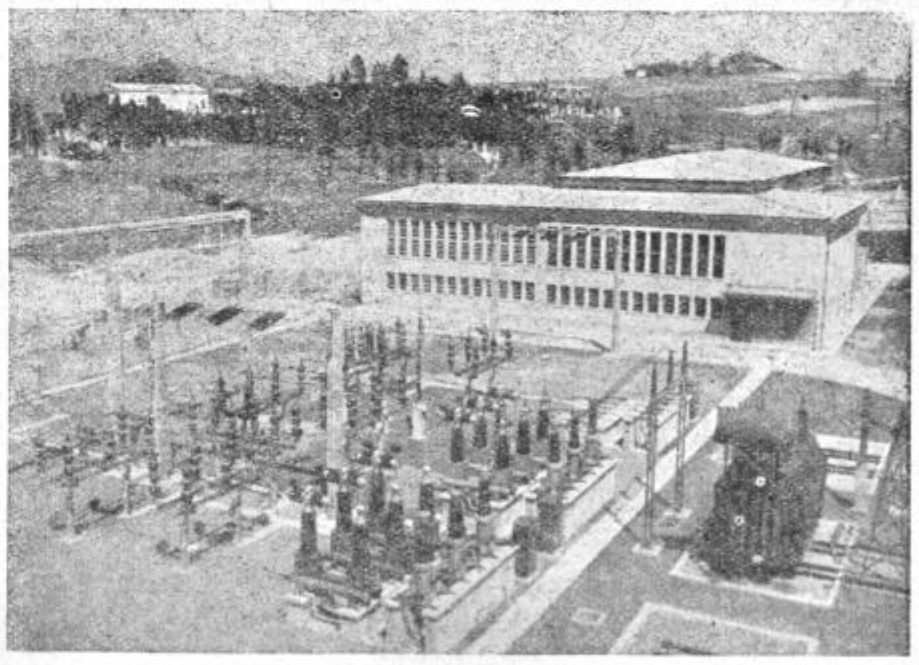

Po osvoboditvi se je število odjemalcev električnega toka v Celju in okolici naglo širilo, zlasti pa število industrijskih odjemalcev, ki so potrebovali vedno več in več električne energije. Za te potrebe pa je bila visokonapetostna napeljava že prešibka. Zato je bilo treba temu odpomoči na ta način, da so v Celju morali začeti graditi novo napajalno transformatorsko postajo.

Nova transformatorska postaja v Selcah bo izročena svojemu namenu v soboto, dne 26. novembra ob 12. uri.

Pogled po svetu

»Tudi Moskva se ni sezidala naenkrat,« je rekel Molotov, ko so ga vprašali o uspehu in neuspehu ženevskega sestanka štirih zunanjih ministrov. Pot do pomirjenja v svetu res vsak hip naleti na novo veliko oviro, na nov, nevaren prepad. Čeprav je jasno, da moderna vojna iz finančnih vidikov ni kaj prida kupčija, vendar ne potihne grmenje orožja na našem planetu. Russel, veliki angleški modrijan, posmehljivo pravi, da je to zato, ker ljudje še vseeno niso popolni egoisti, kajti če bi skrbeli za svojo srečo tako vneto, kakor se brigajo za nesrečo svojega soseda, bi res utegnila nastopiti doba sreče in miru.

Dolgi ženevski rendez-vous se je razšel z grenkim priokusom dejstva, da se partnerji niso zmenili zato, kdaj se bodo spet sešli. Zgovorni Francoz Pinay je rekel, da je uspeh že v tem, ker so vsi štirje spet enkrat jasno opredelili svoja stališča k vprašanjem, ki so bila postavljena na dnevni red. Do sporazuma ni prišlo, sporazumeli so se le o tem, da se zdaj še ne morejo sporazumeti. Nova bi bila samo dobra besedica »še«, ki vzbuja upanje, da nikdo od štirih ni zaloputnil vrat za seboj, čeprav so se slišale v Ženevi tudi hude besede. Optimisti povečujejo skromne uspehe in so z muko izbrskali, da je le prišlo do zbližanja stališč v razorožitvi, da je ostala možnost za nadaljnje proučevanje medsebojnih stikov, da se je nemško vrašanje končno le začelo trgati od vprašanja evropske varnosti in da je nekje na obzorju vendarle nov sestanek, ki ga bodo pripravili strokovnjaki in diplomati.

Kako težka je železna zavesa med Vzhodom in Zahodom, se je videlo iz razgovora o stikih. Zahod bi želel uvoziti v SZ čim več turistov, študentov, novinarjev, SZ pa si želi več trgovskih stikov in predvsem ukinitev slovitega embarga za strateški material, kar je gotovo najvidnejše znamenje hladne vojne. Molotov je zahodni predlog brez obotavljanja odbil, češ da je preračunan na špionažo in vmešavanje v notranje zadeve SZ, kar diši na barantanje raznih družb z bananami v srednjeameriških državah. Dulles pa je ujedljivo pokazal na gospodarski položaj Vzhoda, češ, povečanje uvoza iz zahoda ni odvisno od ukinitve embarga, marveč od ruskega izvoza v zahodne države. In že je zmanjkalo preje.

Glede Nemčije sta ostala oba tabora pri svojem, ženevski duh ni premagal duha histeričnega nezaupanja.

Ta drugi duh pa se razširja. V tem duhu sta se sporazumela Pinay in Adenauer. Mendès-France je nekoč rabil štiri tedne za sporazum o Posaarju, Pinay pa je v štirih urah »prisrčno in

Konrad Adenauer

intimno privolil, da v Posaarju po referendumu ne bo ostalo vse pri starem. Čeprav ne bo priključena Nemčiji, bo meja le navidezna, ker bo Posaarje imelo nemško vlado, Francija pa se bo odpovedala marsikakšni politični in gospodarski pravici. To razumevanje za evropsko integracijo oziroma za varnost »svobodnega« sveta je Pinay pokazal v trenutku, ko se snuje nova nemška armada, ki bo kmalu močnejša od ostalih, ki jih združuje NATO.

K paktoma NATO in SEATO se je pridružil te dni nov pakt, osnovan od zahodnega bloka, pakt MEDO, obrambna organizacija Srednjega Vzhoda, tudi v duhu nezaupanja, ki ima trenutno največje netišče na Srednjem Vzhodu: Velika Britanija, Turčija, Irak, Iran in Pakistan. Pakt ima vojaški in gospodarski odbor, pričujoč pa je tudi ameriški opazovalec. Članicam gre najbolj na živce sovjetska navzočnost v arabskem svetu in sovjetsko orožje. Gre za ohranitev položaja status quo na izraelskih mejah. Izrael, ki je nastal in obstal v boju z Arabci kakor David z Goljatom, je dejstvo, ki bi ga predvsem Egipt rad zbrisal iz zemljevida. Iz kairskega radia se sliši pozivanje k popolnemu iztrebljenju Izraelcev, to je, pozivanje k »primitivnim oblikam človeške vojne«. Zahod noče izgubiti svojih stikov z arabskim svetom, saj tu leže ogromne zaloge nafte in cela vrsta drugih koristi, hoče pa tudi zagotoviti življenje Izraelu. Gre za nič manj kot za svetovni mir. Iz pisanja londonskih in newyorških »Times« je videti, da bo pri pomirjevanju tega vojnega žarišča odigrala pomembno vlogo tudi Jugoslavija, ki ima dobre zveze z Grčijo, Turčijo in Egiptom in zato priložnost za posredovanje ali vsaj za pomirljive nasvete (Dulles pri maršalu Titu, Kardelj pri Edenu).

Prav pravi Sulzberger, da pakti in osebnosti niso dovoli, treba je upoštevati razmere arabskih in drugih dežel, ki so bile iz fevdalnih globin pahnjene v atomsko stoletje. Ali res nimajo drugih potreb kot vojno? Ali niso potrebne predvsem miru, v katerem bi izvršile osnovne reforme, da bi se enakopravno uvrstile med napredne države?

Tudi to seveda ne bi in ne bo šlo gladko in lahko, vendar bi bilo treba vse sile usmeriti prav v te naloge.

In OZN? V ospredju je vprašanje sprejema novih članic. ZDA bi glasovale za vse vzhodne kandidate razen za Mongolijo, če SZ pristane na zahodne kandidate (tudi na Španijo, Portugalsko in Japonsko). Angleži so celo za Zunanjo Mongolijo, samo da bi se vprašanje premaknilo. Verjetno pa se bo spet kaj zataknilo, računajo celo z vetom formožanske Kitajske. V Južni Afriki pa OZN ne more najti sredstev in potov, da bi se razbila rasistična orgija. Tu merijo lobanje in cenijo najbolj »plavolase zveri«. Teoretika tega rasizma se v spisih sklicujeta na Rosenberga, uporabljajo pa že Himmlerjev recept za omejevanje črnske rodnosti.

T. O.

Laški rudarji na Koroškem

Moški zbor »Svobode« Dušana Poženela rudnika Laško se je v letih po osvoboditvi močno utrdil v svojem društvu ter postal viden činitelj ljudsko prosvetne dejavnosti. Poleg nalog v društvu, kjer skrbi za splošno izobraževanje kolektiva ter za strokovno izobraževanje svojega zbora, je pridobil tudi na kvaliteti ter tako postal eden najvidnejših zborov v celjskem okraju.

Takoj po ustanovitvi Delavsko-prosvetnih društev »Svobod« je imenovana »Svoboda« stremela tudi za tem, da je navezala društvene stike s sosednjimi »Svobodami« in prosvetnimi društvi ter s tem krepila delavsko prosvetno dejavnost.

To društvo je organiziralo veliko kulturno manifestacijo v Novi Gorici na Primorskem, kjer je prisostvovalo nastopu moškega, ženskega in mešanega zbora, godbe na pihala in folklorne skupine preko 3000 prebivalcev Slovenskega Primorja.

Druga velika prireditev je bila leta 1953, ko so primorska društva vrnila obisk, v Laškem, kjer so skupni pevski zbori in godbe na pihala nastopile pred približno 5000 glavo množico.

Z ozirom na velike uspehe tega delavskega društva je letos Glavni odbor zveze Svobod med drugimi povabil tudi »Svobodo« na razširjen sestanek v Ljubljano, na katerem je bilo zastopanih 30 članov slovenskih prosvetnih društev iz Koroške ter zastopniki Slovenske prosvetne zveze iz Celovca. Na tem sestanku so se dogovorili o medsebojnem sodelovanju ter izmenjavi kulturnih prireditev. Tako je prišlo do tega, da sta laške rudarje povabila Slovensko prosvetno društvo iz Radiš pri Celovcu in Slovenska prosvetna zveza iz Celovca na gostovanje k njim.

Dne 28. oktobra je moški zbor rudnika Laško s svojim avtobusom krenil na pot proti Koroški. Že isti večer je priredil v Prevaljah na Koroškem svoj prvi pevski koncert, za katerega je bilo precejšnje zanimanje in lepa udeležba. To noč je zbor prespal v zdravilišču Kotle, kjer je bil tudi dostojno postrežen.

Naslednji dan v zgodnjih jutranjih urah je avtobus z rudarji po zasneženi cesti odpeljal proti naši meji. Kljub slabemu vremenu je bil na vožnji zbor navdušen nad lepotami Koroške. V takem razpoloženju se je zbor pripeljal v Celovec, kjer so ga prisrčno pozdravili zastopniki Slovenske prosvetne zveze v Celovcu ter predsednik Slovenskih organizacij v Celovcu dr. Franc Zwitter, kateremu je zbor poklonil prvo pozdravno pesem. V spomin na to gostovanje »Svobode«, ki je bilo prvo po osvoboditvi, je prejel slehemi član zbora knjigo »Koroška v borbi«. Slavnostno kosilo pa je zboru pripravila Slovenska prosvetna zveza v Celovcu.

Po krajšem ogledu mesta se je zbor odpeljal v Kotmara ves, kjer so zbor nadvse prisrčno sprejeli. Obilna in bogata večerja pri zavednemu kmetovalcu in prosvetnemu delavcu Rutarju je še bolj navdušila pevski zbor. Polna dvoranica tamkajšnjega prebivalstva je rudarski zbor navdušeno pozdravila, poseben pozdravni govor pa je naslovil na zbor predsednik Slovenskih prosvetnih društev, tovariš dr. Franc Zwitter, ki je v svojem govoru poudaril nujnost zbližanja in kulturnih stikov s Koroščci.

Pevski koncert rudarjev je nadvse uspel in žel laskava priznanja. Višek veselja pa je bil ob zaključku, ko sta si društvi izmenjali darila. Predsednik Slovenskega prosvetnega društva iz Kotmare vesi je v svojem pozdravnem govoru izrazil veliko veselje nad gostovanjem rudarskega zbora ter ga še povabil v svojo sredo. Prav tako pa je kleno pozdravil navzoče brate Koroščce zastopnik uprave rudnika Laško, tov. Stanko Požun. Prijetno je misliti na veselo razpoloženje po koncertu, kjer je poleg Slovenskega pevskega zbora iz Kotmare vesi na čelu s svojim agilnim in vidnim pevovodjo tov. Korenjakom bil tudi nemški moški pevski zbor iz iste vasi, ki je prav tako z zanimanjem sledil koncertu. Pozno v noč so se razlegale pesmi vseh treh zborov, potem pa so zavedni kmetje iz Kotmare vesi odpeljali rudarje na svoje domove k počitku ter vsem najiskrenejše dokazali bratsko gostoljubnost.

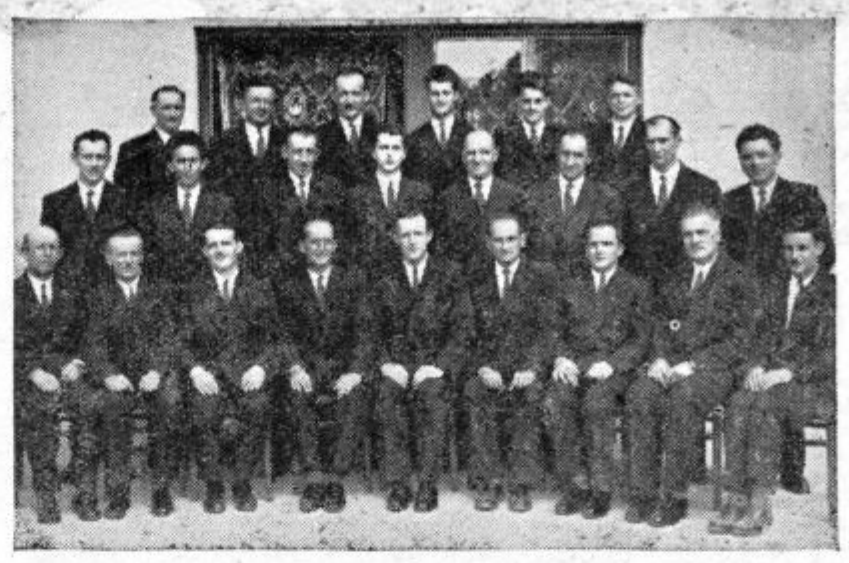

Moški pevski zbor »Svobode« rudnika Laško

Naslednje jutro so se prebivalci Kotmare vesi prisrčno in ljubeznivo poslovili od rudarjev. Nekateri so jih celo spremljali do Celovca, kjer jih je že čakalo zastopstvo iz vasi Radiš na čelu s predsednikom Slovenskega prosvetnega društva, tov. Šimonom Vrulihom. Avtobus je odbrzel iz Celovca v popolnoma slovensko vas Radiše. Pri ljubeznivem sprejemu je poleg domačinov pozdravil rudarje moški pevski zbor iz Radiš s pozdravno pesmijo, ki je ganila rudarje do solz. Predsednik društva iz Radiš, tov. Šimon Vrulih, pa je zboru rudarjev izrekel dobrodošlico. V zahvalo za sprejem so rudarji zapeli pesem »Zdravo«, ki je na navzoče napravilo poseben vtis. Borbeni rudarji so s prvo pesmijo že navezali stike s prebivalci Radiš.

Kmalu po kosilu so se rudarji pripravili za koncert. Kar lepo jih je bilo videti v svojih modrih enotnih oblekah, ko so jih burno pozdravljali Radišani. Mala okrašena dvorana je sprejela preko 250 prebivalcev Radiš ter je bila nabito polna. Po obojestranskih pozdravih so dekleta Radiš pripela vsakemu pevcu nagelj z roženkrautom. Med odmorom prvega dela koncerta je s svojo pesmijo pozdravil rudarje tudi domači moški pevski in mešani pevski zbor pod taktirko tov. Šimona Vruliha. V drugem delu svojega koncerta so rudarji prejeli od Radišanov veliko lepo sliko kraja Radiš, zborovodji rudarskega zbora tov. Juliju Goriču pa so poklonili umetniško doma izdelano leseno vazo s šopkom rdečih nageljnov. Rudarji pa so izročili društvu Radiš veliko sliko svojega zbora.

Ob prijetnem družabnem večeru med Radišani se je zbor rudarjev počutil kakor doma. Ni manjkalo zdravic, govorov, petja, medsebojnih izmenjav misli. Skratka, tega prijetnega večera rudarji ne bodo kmalu pozabili.

Ljubeznivi kmetje te vasi so bili veseli, da sprejmejo pod svojo streho brate iz Slovenije.

Moški zbor rudarjev si je v dopoldanskih urah še ogledal Celovec ter Knežnji stol z okolico. Ob tej priliki je treba posebej poudariti dobrosrčnost in veliko pozornost zastopnika Slovenske prosvetne zveze tov. Kristija Lajčaherja, ki je vse dni gostovanja bil rudarskemu zboru posebno naklonjen in na razpolago. Laški rudarji so temu mlademu prosvetnemu delavcu bili za pozornost posebej hvaležni. Mnogo lepih vtisov so rudarji prav tako dobili od predsednika Slovenskih društev in organizacij tov. dr. Franca Zwitterja, kateri je mnogo ur prebil z laškimi rudarji ter jim tolmačil njihovo dejavnost na Koroškem.

Vsem drugim bratom iz Slovenske Koroške, ki so na kakršenkoli način olepšali bivanje laških rudarjev na Koroškem, izrekamo prisrčno zahvalo, z željo, da obljubljeni obisk Kotmare vesi in Radišanov v prvi pomladi leta 1956 ne bi izostal.

S.

Katere zadeve rešujejo občinski ljudski odbori?

Doslej smo spoznali pomembno vlogo občine pri ustanavljanju in prenehanju podjetij ter njen poseg v upravljanje z osnovnimi sredstvi gospodarskih organizacij.

Omenimo naj še nove posle v zvezi s predpisi o delu komisije za ugotavljanje vrednosti osnovnih sredstev novo ustanovljenih gospodarskih organizacij, po katerih imenuje občina to komisijo, izvrši cenitev osnovnih sredstev in hrani zadevni cenilni zapisnik.

Še pomembnejša je vloga nove občine pri izvajanju uredbe o razdelitvi bruto dohodka gospodarskih organizacij. Vsi posli, ki jih predvideva ta uredba, so prenešeni na občino. To je v skladu z novimi predpisi, na podlagi katerih se izgrajuje komunalna ureditev pri nas in po kateri predstavlja občina ne samo temeljno politično-teritorialno organizacijo samoupravljanja delovnega ljudstva, temveč tudi temeljno družbeno-ekonomsko enoto prebivalstva na svojem področju. Tako je prešlo težišče neposrednih odnosov do gospodarskih organizacij od okraja na občine.

Spričo takega novega pravnega položaja naših občin odreja občina med drugim zlasti sredstva, ki se izločajo iz dobička zaradi vnešenja v rezervni sklad, razdeljuje z družbenim planom dobiček na del, ki pripada občini in na del, ki ostane gospodarski organizaciji, odreja pod določenimi pogoji izločitev dela ustvarjenih prihrankov na stroških in s tem v zvezi nastalega dobička v svrho nagraditve delavcev, ki so take prihranke ustvarili. Občina odreja del dobička za povečanje plač in določa odstotek od ustvarjenega prometa za investicijski sklad trgovskih podjetij, odreja odstotek amortizacije na vrednost osnovnih sredstev pri gostinskih podjetjih, posamezним gostinskim podjetjem, obrtnim delavnicam in drugim manjšim podjetjem, komunalnim podjetjem pa določa pavšalne zneske za delež občine na dobičku za plačevanje stalnih družbenih prispevkov in prometni davek. V pristojnost občine spada tudi določevanje načina uporabe neizkoriščenih amortizacijskih skladov komunalnih podjetij za dolgoročno kreditiranje drugih komunalnih podjetij. Občina daje soglasje k zaključnim računom onim gospodarskim organizacijam, ki se nahajajo na območju občine.

Tudi v zvezi z uredbo o knjigovodstvu gospodarskih organizacij (Uradni list FLRJ štev. 27/55) je občina prevzela vse posle, tako, da so okraju v glavnem ostali le oni posli, ki so vezani na delo finančne inšpekcije. V glavnem izvršuje občina iz cit. uredbe te-le posle: ugotavlja, ali in na kak način obnavljajo manjše gospodarske organizacije svoje letne bilance; določa, katera podjetja vodijo svoja knjigovodstva po skrajšanem kontnem planu in katera po načelih enostavnega knjigovodstva; odloča o sestavljanju kalkulacij manjših gospodarskih organizacij in delavnic; daje soglasje za namestitev stalnega odnosno honorarnega računovodje, če ta ni postavljen na podlagi razpisa; izvršuje zaprisego računovodij ter daje soglasje na odločbe o odpovedi delovnega razmerja računovodjem.

Na področju *obrtništva* se je vpliv občine na razvoj te gospodarske panoge v skladu z ostalimi pristojnostmi v enaki meri razširil. Tako izdaja občina obrtna dovoljenja za zasebne obrtne delavnice, za obrtne stroke, za katere se taka dovoljenja izdajajo po prostem preudarku, vodi evidenco o zasebnih obrtnih delavnicah, odreja obvezni delovni čas, določa število vajencev, ki jih morajo posamezni obrtni obrati imeti ter daje pravila za obrtne delavnice, ki zaposlujejo do 3 delavce.

Zasebna gostišča spadajo odslej še bolj v nadzor in odločanje občin. Občina izdaja dovoljenje za zasebna gostišča in dovoljuje izjemno zaposlitev delovne sile. Pri občini se vodi register zasebnih gostišč. Tu se tudi dovoljuje, da sme začasno voditi gostišče tudi kdo drugi, če imetnik dovoljenja ne more sam opravljati gostinskih storitev. Razumljivo je končno, da je občina pristojna tudi na odvzem dovoljenja za zasebna gostišča.

Obisk članov Zveze borcev s Hudinje pri članih ZB v Dramljah

Znano je, da so bile Dramlje s svojim romantičnim, hribovitim zaledjem med težko okupacijo slovenske zemlje eno izmed tistih pomembnih partizanskih področij v neposredni celjski okolici, ki je odigrala zelo važno vlogo v našem narodnoosvobodilnem gibanju. Povezati se z borci z drameljskega terena je bila ena izmed nalog, ki si jo je postavil nov odbor ZB na Hudinji, in tako so se odpeljali v nedeljo, dne 13. t. m. člani ZB iz Gaberja, Spodnje in Zgornje Hudinje in nekateri iz Škofje vasi z avtobusom v Dramlje, da se najprej poklonijo padlim junakom in da se s člani ZB v Dramljah pogovore o delu in problemih. Goste je v nedeljo dopoldne pri grobu padlih partizanov ob glavni cesti pričakala mladina in domačini.

Ob tem grobu je bila najprej spominska počastitev pokojnih borcev. Govoril je tov. Ljubomir Tomažič, predsednik in tajnik ZB Hudinja pa sta položila na grob lep lovorjev venec. Tej svečanosti je sledila še podobna počastitev spomina borcev in drugih žrtev nacističnih zločinstev na drameljskem pokopališču, kjer je spregovoril spominske besede prof. Albin Podjavoršek.

Po teh svečanostih je bil v prostorih gostilne Ratajc skupni množični sestanek Zveze borcev iz Dramelj in gostov. Sestanek je vodil predsednik ZB Hudinja tov. Albin Kuhar. Po referatu o našem notranjem in zunanjem političnem položaju, ki ga je podal tov. prof. Podjavoršek, so navzoči v nad uro trajajoči stvarni in plodni diskusiji obravnavali vrsto perečih vprašanj. Mnogo so se pogovorili o vprašanju postavitve spomenika padlim borcem v Dramljah.

Po odlično uspelem in iskreno tovariškem sestanku so popeljali člani ZB iz Dramelj svoje tovariše na vrh Slemena, kjer so jim razlagali kot aktivni udeleženci in žive priče potek borb in drugih prizadevanj proti nacistom. Ker je bil lep, sončen dan in jasen razgled daleč naokrog, so zvedeli s tega terena celjski gostje marsikaj zanimivega in poučnega. Slišali smo polno drobnih, malih, toda zglednih zgodbo junaških podvigih in akcijah.

ap

SPOMIN

Takrat je sonce žalostno sijalo,
grmovje borno nas je zakrivalo
in mi s krvjo kovali smo usodo,
zakaj tovariši? Za vseh svobodo.

Glej, sonce spet se zaiskrilo,
grmovje k luči veje je stegnilo,
prišla je zmaga, zdaj nam gozd šepeče,
od radosti in prevelike sreče.

Svobodno stopili, orožje odložili,
za stroj in plug zgrabili,
od dela pot obliva nam obraz,
za žive cilje padlih partizanov Vas!

Ostruh Mimi

Pismo v Bonn

Poznate ga. Na sejah, zborovanjih
o svoji vojni škodi govori,
spominja muk in žrtev nas nekdanjih,
ko v naši je deželi tekla kri.

Ubili so edinega mu sina,
a njemu so izbili vse zobé.
Na stare dni v samoti bolečina
mu grize neprenehoma srce.

Nedavno me je srečal in ustavil
in mi zaupno rekel tudi to:
»Napisal pismo sem in ga odpravil,
ki v njem stvari postavil sem tako:

— Gospodje v Bonnu, saj gotovo veste,
da vam rojaki so bili ljudje,
ki so preganjali Slovence zveste,
nič ne zamerite resnice te!

Vem, pod krvniki so celó trpeli
prenekateri tudi izmed vas,
zločinci pa so kazen preživeli
in zdaj spet smelo dvigajo obraz.

Njih standard je visok. Dovolj nakradli
so si v Evropi širni in pri nas.
A nam, ki smo med razvaline padli,
še nič kaj lahek ni povojni čas.

Vem, sina mi ne morejo vrniti
in ne izbitih zob nikoli več.
A nekaj je reči, ki morebiti
v deželi vaši komu so odveč.

Pri vas tam nekdo mojo uro nosi,
a drug spet v moji postelji leži.
Kdo z mojim prstanom krasi rokó si?
Kdo z mojo knjigo kuri si peči?

Kdaj plačano bo bednih sužnjev delo,
ki tam uživate zdaj plod njegov?
Kdaj se vam bo, gospodje, vredno zdelo,
da zbriše vsaj procent se vseh dolgov?

— Tako sem pisal. Čakam na odgovor,
ki mi dolguje ga visoki Bonn.
Težkó prenašam že starosti tôvor,
a upam še v pravico in bonton.

Beseda naših sodelavcev in dopisnikov . . .

Športni tisk v celjskem območju

Karel Jug

Celje je s svojim zaledjem močan športni center, ki po številu aktivnih telovadcev in športnikov daleč prekaša vsa ostala mesta in predele v Sloveniji in Jugoslaviji. Trdimo, da prav v celjskem bazenu postaja telesna vzgoja in šport življenjska potreba naših delovnih ljudi, zlasti mladine, ki se vedno v večjem številu vključuje v to zdravo aktivnost.

V tednu tiska ne smemo pozabljati, da je za velike uspehe v telesni vzgoji in športu v zadnjih desetih letih poleg požrtvovalnega dela telovadcev in športnikov ter njihovih funkcionarjev, razumevanja oblasti, družbenih organizacij in delovnih kolektivov, močno zaslužen tudi pokrajinski celjski tisk. Od leta 1945 dalje je bil naš tisk registrator vsega dogajanja v telovadnicah in na igriščih, obravnaval je vse probleme s področja telesne vzgoje in športa, bil zagovornik zdrave ljudske telesne vzgoje ter moralnih in etičnih principov v športu. V tem smislu je obveščal širok krog čitateljev lokalnega časopisa. Skratka, v vseh desetih letih je bil naš tisk močan pobudnik za razvoj zdrave telesne vzgoje, potrebne in koristne za socialistično družbo, propagator za vključevanje mladine v telovadna in športna društva, objektiven ocenjevalec pestrih dogodkov v telovadnicah in na zelenih igriščih ter kritičen do vseh nezdravih pojavov v našem športu.

V letu 1945, rojstnem letu celjskega lokalnega časopisa po vojni, je okrožno glasilo OF »Naša pot« odredilo tudi za telesno vzgojo in šport določen prostor. Urednik športne rubrike tov. Fedor Gradišnik je že tedaj organiziral široko dopisniško mrežo. V tem obdobju smo imeli enotno organizacijo. Na terenu so se ustanavljala telovadna društva in tisk je budno spremljal rast enotne organizacije ter v glavnem obravnaval problematiko, pomen in vsebino nove fizkulturne organizacije. Aktivnost na tem področju je bila tolikšna, da se je pokazala potreba po izdajanju posebnega fizkulturnega glasila. Že decembra 1945 je tedaj najmočnejše društvo v celjskem okrožju, FD Olimp iz Celja pod uredništvom tov. Fedorja Gradišnika, pričelo izdajati posebno glasilo — »Fizkulturni glasnik«, ki je bilo obenem službeno glasilo Okrožnega fizkulturnega odbora Celje. Življenje v fizkulturnih društvih v celjskem bazenu se je tako razbohotilo, da niti dnevni, še manj pa lokalni časopis nista mogla registrirati vseh pomembnih dogodkov. »Fizkulturni glasnik« je izhajal 14-dnevno in je »živel« vse tja do zaključka meseca avgusta 1946 (vsega je izšlo 15 številk), ko je moral na zahtevo FZS prenehati z delom zaradi razširitve enotnega športnega glasila »Polet« za vso Slovenijo. Poizkus lastnega glasila se je v Celju močno obnesel in kronist celjskega športnega in telovadnega življenja bo v teh številkah vselej našel dragocene podatke. Od leta 1946 dalje zasledimo v našem dnevnem tisku vedno več poročil o telesnovzgojni aktivnosti iz celjskega področja, lokalni časopisi (Celjski vestnik, Naše delo, Savinjski vestnik, Celjski tednik) pa so odslej prevzeli nase vlogo obveščevalca o vseh dogodkih v telesni vzgoji in športu v lokalnem merilu, ki so jih podrobno razčlenjevali. Poleg régistratorja športnega in telovadnega dogajanja je lokalni časopis prevzel nase tudi vlogo pojasnjevalca in tolmača vseh načelnih smernic in temeljev, na katerih se je razvijala telesnovzgojna organizacija.

Tudi celjska društva so pokazala veliko aktivnost v zadnjih letih pri izdajanju športnega propagandnega materiala. Športni delavci so se v veliki meri zavedali pomembnosti in velike vloge tiska kot sredstva za pritegnitev večjega števila ljudi v društva in propagatorja za večje razumevanje ljudskih množic za to aktivnost. Sicer bo morda marsikdo dejal, da je to več ali manj le propagandna dejavnost, ki nima praktične vrednosti. Atletsko društvo Kladivar pa je vendarle pokazalo preko tiska, da je njihovo delo v tej smeri širšega pomena. Kar tri leta — od 1950 do 1953 — so izdajali samostojno informacijsko glasilo »Atletski glasnik«, v letu 1954 pa je izšla že kar debela knjiga na 175 straneh za 5-letnico samostojnega društva, »Almanah celjske atletike«, ki vsebinsko prekaša ozek lokalni pomen in ga je smatrati kot dragocen prispevek k zgodovini slovenske in jugoslovanske atletike. V tej smeri so razvila nekoliko manjšo aktivnost tudi ostala celjska društva (ND Kladivar, HDK Celje in obe partizanski društvi), ki so v svojih publikacijah obravnavala lokalno zgodovino in probleme iz nogometa, drsanja in hokeja na ledu ter telovadbe. Pri tisku strokovne literature ne moremo mimo imena znane telovadne strokovnjakinje tov. prof. Trdinove iz Celja, ki je obogatila našo skromno slovensko literaturo za telesno vzgojo z večjim številom knjižic, v katerih obravnava praktično gradivo za delo v društvih in šolah.

Kar lepo je obdobje 10 let, ki ga je prehodil v pokrajinskem časopisu in v posebnih publikacijah celjski športni tisk. Najzaslužnejši delavci na tem področju so bili: Fedor Gradišnik (uredništvo, atletika, smučanje), Tine Orel (planinstvo, zimski ter letni turizem v celjskem območju), Riko Presinger (nogomet, drsanje in hokej na ledu), Tominšek (planinstvo in šport), Milan Božič (uredništvo propagandnih brošur pri društvih, šport) in Karel Jug (uredništvo, šolska telesna vzgoja, telovadba in šport).

Ob tednu tiska smo lahko ponosni tudi na uspehe, ki smo jih dosegli s tiskano besedo med našimi ljudmi v pravilnem vrednotenju telesne vzgoje in športa. Brez dvoma se tu in tam še najdejo pomanjkljivosti, porodijo napake itd. Eno pa drži: naš pokrajinski tisk je pometel z zastarelim gledanjem na šport, pred njim je jasna perspektiva in po poti nadaljnje napredne preobrazbe v pojmovanju zdrave telesne vzgoje in športa med našimi ljudmi bo korakal v prihodnjih letih pogumno naprej. Prelom s starim in negativnim športom je storjen in usmerjeni smo k pravemu in zdravemu ljudskemu športu, ki bo koristil vsem našim delovnim ljudem, mladini pa pomagal k vraščanju v socialistično družbo.

NAŠ TISK v službi šolstva in prosvete

Josip Kotnik

Naš tisk postaja iz dneva v dan močnejši izraz ljudske volje, izraz naših teženj in stremljenj po boljšem in lepšem življenju delovnih ljudi. V tisku se zrcali vsa življenjska sila na vseh področjih naše dejavnosti. V njem hočemo videti sebe in druge, našo lepo vas in mesto, našega kmeta, delavca, obrtnika, nameščenca in kulturnega delavca, našo šolo, mladino in njene vzgojitelje. Po desetih letih svobode se je naš tisk sila razmahnil. Naše ljudstvo sega po njem kakor še nikoli. Toda ta razveseljiv uspeh nas ne sme uspavati, da ne bi pregledali, kako je razširjen med kmeti in delavci po naših vaseh in ne nazadnje med našimi prosvetnimi delavci. Kakšno je današnje stanje?

Naša ljudska oblast nam pomaga, da so naše šole naročene na vrsto revij, tednikov ali celo dnevnikov. Često pa se zgodi, da ti listi ostajajo v pisarnah, namesto da bi krožili med kolektivi, ker nimajo primernih okvirov in map, kakor jih imajo kavarne in gostinska podjetja, brivnice itd. Res pa je tudi, da naša proračunska sredstva še ne zmorejo vsega.

Razvoj naše ljudske demokracije nam je prinesel široko samoupravo. Namesto malih smo dobili velike gospodarsko in kulturno zaokrožene občine, združene v velikih okrajih. Skoraj vsak tak okraj ima svoje glasilo, glasilo ZSDL, ki je zrcalo vsega gospodarskega in kulturnega življenja. Ljudska prosveta in šolstvo igrata pomembno vlogo. Tako glasilo je za celjski okraj naš *Celjski tednik*.

Če je to naš informativen list, ki nas seznanja o vsem, kar se dogaja na ožjem področju tako velikega okraja, kakor je naš celjski, potem je zanimivo pogledati, kako je ta list razširjen. Osem tisoč izvodov potuje vsak teden med njegove bralce: kmete, obrtnike, delavce, nameščence in prosvetne delavce. Zanimivo pa je to, da je zelo malo naročnikov ravno med prosvetnimi delavci. V Celju jih je kakih 50, po vsem okraju pa tudi približno toliko. Redko katera šola je naročnica našega tednika. Če so že denarna sredstva premajhna, bi naj list naročali vsaj kolektivno. Če bi bile na list naročene vse šole ali vsaj učiteljski zbori, bi ta list tvoril živo vez med njimi, zlasti pa med novo snujočimi se učiteljskimi društvi v posameznih občinah. Naš Celjski tednik ne potrebuje več posebne reklame. Postal je nujna potreba našega kmeta in delavca, izobraženca pa še prav posebej. Pri sodobnem pouku nam lahko služi kot odlično učilo in priročnik. Iz lista izve učenec, kaj se dogaja v njegovi občini, v našem okraju in drugod po svetu. Tudi on naj bere in sliši, kako velika je domača občina, kakšno je njeno gospodarstvo, kako delajo v njej zadruge, kako se uveljavljajo kulturnoprosvetna društva, kakšen je naš okraj in kakšna je njegova gospodarska in kulturna slika. Ne morem si predstavljati sodobnega domoznanskega in zemljepisnega pouka brez tednika. Zanimivo je vedeti, kakšne igre igrajo na naših odrih, kakšen je naš film, kako tekmujejo športniki, kakšne so naše proslave, kulturne in gospodarske prireditve.

Kolikor pa list še ne ustreza našim željam in potrebam, ga lahko vsak hip izboljšamo. Uvrstimo se med njegove dopisnike. Mnogo je še krajev, ki še nimajo svojega poročevalca, mnogo je problemov, o katerih bi bilo treba razpravljati.

V tednu tiska smo. Zato je prilika, da se tudi o njem pogovorimo in krenemo na boljšo pot. Celjski tednik je naš in pokrajinski list, ki naj usmerja vso našo politično, gospodarsko in kulturno dejavnost, zato ga podpirajmo z našim sodelovanjem in širjenjem med široke plasti naših ljudskih množic.

Razmah KOVINSKEGA PODJETJA v Gorenjah

Zorko Kotnik

V območju bivše občine Šmartno ob Paki, v vasi Gorenje, obstoja kovinsko podjetje, ki se s svojim delom in naglim porastom lahko za vzgled mnogim drugim enakim in sličnim podjetjem.

To podjetje je prišlo po osvoboditvi v družbeno last. Od leta 1948 je bilo to še pod okrajno upravo, a leta 1953 je le-to prevzel bivši Občinski ljudski odbor Šmartno ob Paki. Takrat je bilo v njem zaposlenih le 5 ljudi. S prihodom novega direktorja Ivana Atelška pa se je pričelo močno razvijati, tako da že danes zaposluje 50 ljudi. Izdeluje v glavnem mlatilnice in sadne mline. V letošnjem letu so uvedli proizvodnjo treh novih strojev, in sicer: mlatilnice s trikratnim sortiranjem, mlatilnice z enkratnim čiščenjem in mlatilnice brez čiščenja. Mesečno znaša vrednost izdelanih strojev okoli 2 milijona dinarjev.

Za mlatilnice in sadne mline je veliko popraševanje. Zato ima podjetje proizvodnjo že za dve leti v naprej prodano. Novejši izumi in izboljšave na strojih so zasluga strokovnega osebja tega podjetja. Po teh strojih so danes Gorenje znane že daleč naokoli.

Upravni odbor in delavski svet razpravljata skupno o proizvodnji, izboljšavah in kvaliteti izdelkov. Edina težava, ki zavira hitrejši razvoj tega podjetja, so premali prostori. Toda zaenkrat še ni toliko sredstev, da bi se razširilo, vendar se z novim letom predvideva neko izboljšanje. Sedanje poslopje je danes že pretesno. Pri gradnji so opravili delavci mnogo udarniških ur, zato so nanj še bolj navezani.

V letošnjem letu je podjetje nabavilo za svoje delavnice nekaj novih strojev v vrednosti treh milijonov dinarjev. V bližnji bodočnosti pa nameravajo nabaviti še več strojev, kajti povpraševanje po izdelkih je veliko in zato proizvodnja naglo raste.

Ko sem vprašal direktorja, kako je bilo mogoče, da se je podjetje v tem kratkem času tako razvilo, mi je z veseljem dejal, da je k temu pač največ pripomogel celotni kolektiv, ki je z vsem srcem navezan na svoje podjetje. Dejal je še, da pri njih ni vprašanja dela, niti plačila, kajti podjetje je visoko rentabilno, kar pa je tudi zasluga kolektiva, ki je dosegel s svojim pravilnim delom prihranke na materialu in znižanju proizvodnih stroškov. Zato pa ni čudno, če bo letos po dosedanjih izgledih dosežen 3 milijonski dobiček.

Podjetje se poleg gornjega bavi tudi z eksploatacijo raznih laporjev in bentonitov. Odkrili so naravno aktivno zemljo, ki so jo morali prej uvažati, danes pa krijejo sami celotne potrebe rafinerij Jugoslavije. Zasluga vodstva je, da je dalo to zemljo v analizo, katero je izvršil v veliko zadovoljstvo kolektiva kemik Žigič in Gornjega grada.

IZ DOBRNE

Uprava zdravilišča v Dobrni je pričela obnavljati zastarelo notranjost kino dvorane. Nazaj dvigajoča tla bodo velika pridobitev za obiskovalce, saj bodo oni, ki so manjše rasti boljše videli. Dela so v polnem teku. Dobrnčani se veselimo te pridobitve in upamo, da bomo v doglednem času še dočakali montažo domače kinoaparature iz Kranja, tako da nam bo omogočeno popolno nemoteno gledanje kino predstav.

*

Prav tako bi se razveselili vsi, ki smo primorani hoditi zvečer po občinski poti iz Dobrne na Klanc. Luči namreč že dalj časa ne gorijo, kar seveda zelo otežkoča hojo, posebej ker je pot blatna. V poletnih mesecih je bila razsvetljava samo »pomanjkljiva«, ker je pot služila gostom zdravilišča za večerne sprehode. Sezone je konec, tako tudi večernih sprehodov in luči sploh ni več. Upamo, da nam s ponovno ureditvijo razsvetljave kmalu ugodijo oni, katerih je to dolžnost.

Atletski glasnik

ŠTEVILKA

INFORMACIJE AD KLADIVARJA

Budilka - in nepotrebna kazen

Vinko Šmajs

Tik-tak tik-tak je enakomerno odmevalo v dopoldansko tišino. Tik-tak, tik-tak . . .

Na nizki kredenci, s polirano in svetlikajočo se podlago, je nepretrgano in veselo oznanjevala čas ura budilka.

Toda ne navadna, ki jo pozna vsakdo. Vse več. Lepa okrogla oblika. Zlati kazalci tiho drsijo po rjavi, skoraj čokoladni številčnici.

Tudi to še ni vse. Vsako uro se mali kazalec sunkovito ustavi. Prožno pero se sproži in tedaj — in tedaj budilka oživi in se spremeni v srebrni zvonček s še bolj srebrnim glasom: bim-bom, bim-bom, bim-bim-bim . . . Za nekaj trenutkov se v sobi ničesar ne zgane. Še celo velika rumeno progasta mačka se zdrzne, začudeno pogleda okoli sebe in kmalu zopet nemoteno prede.

Tako poživljajoč je srebrni zvonček, tako čudovito rajski so božajoči bim-bom in tako vabljiva je budilka in mikavna, ki se v takih trenutkih spremeni v pravo živo in čudežno bilje iz devete dežele . . .

Mali Ivanček se rad igra. Najdražji mu je rdeče pobarvan konjič s košato grivo Avtomobili, vozovi, letala — med njimi pa se sprehaja pisana žoga. Želja, vroča želja, se oglasi v njem prav takrat ob čudovitih kot struna srebrnih bim bom . . .

Mali nagajivec zastonj sleguje ročice in moleduje: »Ula, mama, ula!« Vse zastonj. Mama je neizprosna in kar pomisliti ne sme, da bi jo nagajivi Ivanček popravljal.

In ponovno vabljivi bim bom! Ivančkove sinje oči strme, strme in z odprtimi usti love sladke zvoke.

Le kaj je tam za zagonetno budilko? Kdo zvoni? »Mama, kdo bim bom?« Sigurno je v njej skrit čudežen zvonar, ki bi ga tako rad videl!

Ivančkove oči se še vedno pogovarjajo s skrivnostnim bitjem. Prav nikoli se ni mogel prepričati, kaj se skriva v svetli kovinski krogli.

A svetlolasi dečko ne obupa. Mora videti zvonarja, ki izvablja take rajske zvoke. Mora videti srebrni zvonček.

Pravkar je odbilo enajsto. Mama je hitela po naročje drv. Že stoji Ivanček na visokem stolčku.

Obrazek mu kar žari, saj obtipava čudežni umotvor, na katerega je mislil vse dolge dni. Majhni beli prstki se mu zarijejo med velike vijake na hrbtni strani budilke.

Toda, kje je zvonar? Videti ga hoče! Glej, že je obrnil svetlikajočo se kroglo in oh — glej nesreča! Prav v tistem trenutku se mu nerodno izmakne z gladkih ročic. Tresk! Svetla šipa se je razbila na tisoč koscev.

Bim bom, bim bom je poslednjič kot ob slovesu žalostno zdrdralo.

Tiktakanje je prenehalo in budilka je za vedno obmolknila.

Za vedno so Ivančku odrekli čari svojo skrivnost . . .

Sinje očke so se lesketale v morju solz. Obrazek je poslal stensko bled.

V teh, kot večnost dolgih trenutkih je vstopila mama. »Kaj si napravil, a?« Razbita dragocenost na tleh ji je pognala kri v glavo.

Nič ni pomislila na posledice. Roka je začela mahati križem kražem: po nogi, spošiljivem delu, po glavi in rokah.

Spomin na poročni dan je uničen! Smrkavec ti, kaj, ali še bošl« »Mama, ne, ne«, je hlipalo iz malega.

Nekoliko je obstala materina trda roka. Na prstih se je rdečkasto svetilo. Ivanček je ležal na trebuhu, po parketu pa so bile raztresene kaplje temnordeče krvi.

Ivančkovo telo je le še od časa do časa stresal krč. Obrazek pa je bil še od strahu in težke kazni mrtvaško bled.

Materino oko ga je pogledalo. In takrat jo je postalo neizrečeno sram, sram v lastni nemoči.

Ljubeče in rahlo je pobrala Ivančka in ga odnesla na divan. Zopet se ni premagala. Kolikokrat se bo še predala nenaravnemu početju?

Otroka bi lahko pohabila in ga v prav tistih usodnih trenutkih za vedno strla. Če bi postal božjasten, nervozen?

Še dva, tri dni je Ivanček blodil in v vročini kričal: »Ula, bim, bom!«

Koliko je trpela mati. Toda sklenila je, da Ivančka nikoli več ne bo nepremišljeno kaznovala. Kdo naj bi zametil vedoželjnosti otroka?

POHORSKE VASICE se modernizirajo

Vinko Langerhole

Kraji na Pohorju in ob njegovem vznožju so ostali v spominu marsikateremu našemu borcu, ki se je boril v tej okolici. Zato bo prav, če povemo nekaj besed iz dela in življenja, ki se tu razvija. Največji kraj ob vznožju vzhodnega Pohorja in v začetku Dravinjske doline so vsekakor Zreče, ki so znane po večji kovinski tovarni in dobri kmetijski zadrugi. Od Zreč dalje proti Pohorju pa se že pričenjajo prave pohorske vasi in naselja, ki so zelo raztresena. Ko so se tod pred dobrimi desetimi leti končali poslednji boji naših edinic za osvoboditev, je bila ta okolica še dokaj zaostala in primitivna. Ljudje tu niso poznali elektrike, radioaparatov in drugih modernih pridobitev. Obdelava zemlje je bila primitivna, najboljše prevozno sredstvo pa lesen voz.

Vendar pa so v teh desetih letih Pohorci tudi nekaj ustvarili. Vasi Skomarje, Resnik in še nekatere druge, sopred letom že dobile električno luč in zelo redke so še hiše, ki ne bi imele radijskega sprejemnika. Tudi na Kunigundi ter okoliških naseljih že nekaj časa delajo na tem, da dobe čimprej elektriko kot njihovi sosedje v Skomarju, vendar pa izgleda, da se je nekje malo zataknilo. Načrti so končani, drogovi postavljeni, tudi žico že imajo, toda nikogar ni, ki bi jo napeljal. Pri tem pa je treba omeniti, da so za elektrifikacijo zelo veliko sredstev vložile tamkajšnje kmetijske zadruge, ki so s pohorskim lesom ustvarile milijonske dobičke. Do Kunigunde je urejena cesta, tako da je sedaj v ta kraj mogoče priti z avtomobilom, kar je včasih bilo težko z navadnim, praznim vozom. Bilo pa bi prav, če bi se ta cesta vzdrževala in na njo redno dovažal gramoz, ker drugače bo čez nekaj časa zopet zanemarjena. Pohorci pravijo, da imajo kamenja dovolj, saj ga iz granitoloma v Cezlaku celo vozijo širom po naši domovini.

Letošnje leto so na Kunigundi dobili še novo trgovino. Sicer je tu že pred leti bila mala trgovinica za vžigalice, sol in petrolej, ki je počasi shirala. Zreška kmetijska zadruga pa je letos lokal v celoti preuredila. Zdaj tu okoličani radi kupujejo, pa tudi svoje pridelke lahko tu prodajo. Vse torej kaže, da gredo ti kraji v zadnjih letih z razvojem naprej in da napredek tehnike tudi tu ne pozna več mej. Še eno željo imajo v tem kraju, in sicer: napeljavo telefona. Pride nesreča, bolezen ali karkoli že, treba je poklicati nekoga iz doline, bodisi zdravnika, babico ali živinozdravnika, ki mora biti hitro pri roki, pa je treba iti peš do Zreč in tu stvari urediti. Če že napeljujejo elektriko, urejujejo cesto in obnavljajo trgovino, bodo gotovo dosegli še to.

V „Tednu tiska in radia“ v Celju

(Nadaljevanje s 1. strani)

NAD VSE KORISTEN POMENEK NOVINARJEV IN DOPISNIKOV

V okviru »Tedna tiska in radia« je podružnica novinarjev v Celju organizirala tudi zborovanje, ki so se ga poleg poklicnih novinarjev udeležili tudi dopisniki vseh listov v našem okraju. Zborovanje je imelo svečan in hkrati delovni značaj. Kolike važnosti je bil ta posvet, dokazuje pozornost, ki so mu jo posvetili najvidnejši funkcionarji v Celju. Med gosti sta bila predsednik in sekretar OO SZDL tov. Franc Simonič ter tov. Jakob Žen, predsednik OLO tov. Riko Jerman, predsednik občinskega odbora SZDL Celje tov. Cveto Pelko, tajnik Društva novinarjev Slovenije tovariš Pirnar, urednik notranje rubrike Slovenskega poročevalca tov. Franček Drenovec, zastopnik mariborske podružnice Društva novinarjev tov. Jesenšek, predsednik Sveta za šolstvo OLO tov. Anton Aškerc, poleg teh pa še vrsta najvidnejših sodelavcev »Celjskega tednika« in kulturni delavci, med temi književnik Fran Roš in drugi. Zborovanje je vodil predsednik Celjske podružnice DNS tov. Tone Maslo.

Pogovor je bil zelo bogat po vsebini, zlasti ker so v razpravi sodelovali vsi omenjeni gostje. Brez dvoma bodo posledice tega pogovora koristne za vse, ki sodelujejo s tiskom in radiom. Vsekakor so novinarji, prav tako pa tudi dopisniki odnesli s tega zborovanja obilo napotkov za bodoče delo, kar pa je najvažnejše, ta sestanek je zbližal politične delavce in novinarje. Oboji so sklenili, da bo povezava in sodelovanje v bodoče še tesnejše in učinkovitejše.

RAZSTAVA JE DOSTOJNO POKAZALA VLOGO, KI JO IMATA TISK IN RADIO V NAŠEM POLITIČNEM ŽIVLJENJU

V nedeljo dopoldne ob desetih je bila svečana otvoritev razstave »10 let tiska in radia«, ki je urejena v vogalni dvorani Narodnega doma. Otvoritve so se udeležili vsi udeleženci posvetovanja, poleg njih pa še mnogi drugi Celjani.

Ob pogledu razstavnega prostora so se udeleženci pohvalno izrazili o urejenosti in vsebini razstave. Verjetno je ta razstava edina v Sloveniji, ki je tako na široko zajela dejavnost tiska in radia. Morda je za ves material, ki je na razstavnem prostoru zbran celo nekoliko pretesen prostor, veliko materiala pa, ki bi bil vreden, da bi našel prostor na razstavi, sploh ni moglo biti razstavljenega. Poleg »Celjskega tednika«, raznih celjskih periodičnih listov, občasnih listov in brošur, so na razstavi tudi prikazi nastanka časopisov, prikaz dela v tiskarni, oddelki, ki jih zasedajo Slovenski poročevalec, Ljudska pravica in Večer, dalje poseben pano, kjer Radio Celje prikazuje kako gre med ljudi živa beseda in glasba, dalje oddelek Radia Ljubljana, kotiček, ki ga napolnjujejo nepopolne izdaje Celjske založbe ter končno zelo zanimiv in bogat oddelek, ki prikazuje redke primerke predvojnega partijskega in medvojnega partizanskega tiska.

Za razstavo vlada precejšnje zanimanje. Večerne obiskovalce razvedruje posebna oddaja Radio-Celje, ki za obiskovalce oddaja vedro glasbo in plošče po želji, ki jih lahko obiskovalci slišijo že kar med ogledom razstave. Vsak dan obišče razstavo precej ljudi, zlasti pa mladine. Do četrtka je razstavo obiskalo 2700 ljudi.

Istočasno z omenjenimi prireditvami se odvijajo tudi druge akcije v celjskem okraju. Po sedežih občin je SZDL sklicala sestanke, na katerih se najvidnejši gospodarski, politični in kulturni činitelji seznanjajo z nalogami tiska in radia, hkrati pa zelo zadovoljivo poteka akcija za zbiranje novih naročnikov našega lista, pa tudi drugih časnikov.

Po vseh šolah ima mladina v tem tednu tisku in radiu posvečeno uro, veliko celjske, pa tudi okoliške mladine si je doslej ogledalo tudi tiskarno.

Vsekakor se je posrečilo maloštevilnim sodelavcem proslave in prireditve v »Tednu tiska in radia« dobro organizirati ter s tem dostojno proslaviti praznik dveh najmočnejših orožij v rokah delovnega ljudstva pri nas.

VSEM NAROČNIKOM IN BRALCEM

Številka, ki ste jo dobili v roke, je dvojna. Spričo praznikov ob Dnevu republike nam ne bi bilo mogoče izdati naslednji teden spet redno številko našega lista. Prepričani smo, da bodo naši bralci razumeli to okolnost in da se ne bodo čutili prikrajšane, zlasti zato ne, ker sta bili zadnji dve številki praznični in v večjem obsegu.

Uredništvo Celjskega tednika

ISKRENA ZAHVALA

Podružnica Društva novinarjev v Celju čuti dolžnost, da se zahvali vsem, ki so nudili moralno in materialno pomoč odboru za proslavitev »Tedna tiska in radia« v Celju. Predvsem se moramo zahvaliti godalnemu orkestru »Ivan Cankar« pod vodstvom Dušana Sancina, kolektivu Celjske tiskarne za njegovo razumevanje in storitve, dalje celjskem muzeju NOB, celjski Študijski knjižnici, Klubu drž. uslužbencev, Mestnemu gledališču, Radio-centru, PTT ter vsem, ki so rade volje pomagali, da so prireditve tako pohvalno uspele. Vsem prav lepa hvala!

Za osebni in splošni dvig delavca, za krepitev organov družbenega upravljanja

IZREDNO DOBRO USPELI OBČNI ZBOR SINDIKALNE PODRUŽNICE ŽELEZARNE ŠTORE

Ko sem dan pred občnim zborom srečal tajnika okrajnega sindikalnega sveta, tov. Peperka, mi je dejal: »V rokah imam dnevni red občnega zbora sindikalne podružnice štorskih železarjev. Zanima me, če bo tudi tako vsebinsko dobro potekel, kakor je skrbno sestavljen, čeprav vem, da je to ena naših najboljših podružnic v okraju.« Drugi dan je po občnem zboru dejal: »Že dolgo nisem bil na tako dobrem občnem zboru, kot je bil v Štorah!«

Ta trditev ni pretirana. Izredno jedrnati, kvalitetni in konkretni poročili predsednika podružnice tovariša Darka Starca in tajnika tovariša Ivana Trnovška sta razgibali delegate, ki so na občnem zboru zasedli veliko dvorano Doma kulture do zadnjega sedeža. Za uvod je moški pevski zbor štorske Svobode zapel tri delavske pesmi. Kakor poročila, tako je tudi razprava bila na višini. Delegati so stvarno razpravljali o vsem, za kar mora skrbeti sindikalna organizacija v tako pomembnem kolektivu, kakor je Železarna Štore: kako bolj sodelovati z organi delavskega samoupravljanja, kako dvigniti kulturni, politični in strokovni nivo članov, o delu v kulturno-prosvetnem društvu »Svoboda«, o delu in odnosu do mladine, o ženski delovni sili, o tarifni politiki, higiensko tehnični zaščiti, delovni disciplini in »mrtvi brigadi« v podjetju, s katero mislijo v začetku prihodnjega leta napraviti temeljit obračun, itd. Seveda bi bili uspehi v delu sindikalne podružnice lahko mnogo večji, če ne bi znatno število članstva stalo pri delu ob strani. Poleg subjektivnih težav so tudi objektivne. Ena od največjih ovir je, da se zaradi pomanjkanja stanovanj vozi na delo skoraj dve tretjini članstva, s katerimi ni mogoče delati in jih vzgajati. Skupščina je odločno postavila zahtevo, da je treba vse napraviti za izgradnjo vsaj 30 družinskih stanovanj v prihodnjem letu. Tako bi rešili najbolj kritične primere. Čeprav je po osvoboditvi bilo zgrajeno celo novo naselje na Lipi, je vse to premalo, če upoštevamo dejstvo, da se je število delavstva po osvoboditvi petkrat povečalo.

V okviru podružnice je 13 odborov po obratih in oddelkih, ki so tekmovali na čast 10. obletnice ovsoboditve, in sicer od aprila do vključno novembra. Komisija je razglasila rezultat tega tekmovanja ter najboljšim podelila nagrade in priznanje. Prvo mesto je zasedel odbor v obratu obdelovalnice valjev, drugo pa odbor v obratu elektroplavž. Nogometna sekcija SŠD »Kovinar« je prejela lep pokal, strelska družina, ki je ena najuspešnejših v našem okraju, pa priznanje in denarno nagrado. Navzoče delegate je zelo razveselilo sporočilo Okrajnega sindikalnega sveta, da se sindikalna podružnica Železarne Štore bori za eno od prvih treh mest v okraju. Rezultat tekmovanja koletktivov bo razglašen v soboto v Preboldu v Savinjski dolini. Ravno tako so navzoči z zadoščenjem sprejeli na znanje sporočilo varnostnega tehnika tov. Mežka, ki je povedal, da je Železarna Štore dobila priznanje kot najboljši kolektiv v pogledu higienskotehnične zaščite. Po uspehu, ki jih je v tem pogledu napravila zadnja tri leta, je daleč naprej tudi od Železarne na Jesenicah in v Ravnah.

Občnemu zboru so prisostvovali med drugimi tudi tajnik Republiškega odbora Sveta sindikatov metalurških delavcev Slovenije, tov. **Bogdan Stegenšek**, tajnik OSS Celje, tov. **Rudi Peperko**, predsednik ljudskega odbora mestne občine Celje in direktor tovarne, tovariš **Andrej Svetek** ter zastopniki sindikalnih podružnic Tovarne emajlirane posode, Rudnika Zabukovca in Cinkarne iz Celja, ki so vsi dali laskavo priznanje občnemu zboru in delu sindikalne podružnice. J.

Obdaritev otrok padlih borcev in žrtev fašističnega terorja za praznik republike

Kakor vsako leto, tako bosta tudi letos Občinski odbor Zveze borcev NOV Celje in Zveza vojaških vojnih invalidov Celje organizirala obdaritev otrok padlih borcev in žrtev fašističnega terorja.

V ta namen je Ljudski odbor mestne občine Celje naklonil iz proračunskih sredstev 350.000 din, 250.000 din pa je dal Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko občine Celje, tako da znaša skupna vsota za obdaritev 600 tisoč din. Posebna komisija članov občinskega odbora Zveze borcev in Zveze vojaških vojnih invalidov je nakupila že lepe količine oblačil in obutev. Komisija je po svojih terenskih organizacijah na področju mesta Celja zbrala želje, kaj si posamezni obdarjenci najbolj želijo in kaj najbolj potrebujejo. Največ želja je bilo seveda za obleke, čevlje, volnene predmete in perilo.

Vseh partizanskih otrok, ki bodo obdarjeni za praznik republike, je na področju mesta Celja 226. Tukaj so všteti tudi tisti, ki so v raznih celjskih domovih in internatih, pa čeprav imajo sicer stalno bivališče izven mesta Celja. Obdaritev bo v nedeljo, dne 27. novembra ob 10. uri dopoldne v prostorih hotela »Savinja« v Celju. Program bodo izpopolnile recitacije, pevske točke, harmonikaši, zastopniki obeh organizacij pa bodo pripravili nagovore obdarovancem. Po končanem programu bo zakuska, pa tudi za dobro voljo obdarovancev bo poskrbljeno.

Vsakoletne obdaritve otrok padlih borcev in žrtev fašističnega terorja pričajo o tem, da ljudska oblast in množične organizacije posvečajo njim vso skrb in pozornost in se na ta način oddolžujejo njihovim staršem, ki so darovali življenja za svobodo.

Tako bodo ti otroci padlih borcev na lep način pričakali Dan republike.

Delo Krajevnega odbora Velenje v bodoče

Pred dnevi je bil v kino dvorani zbor volivcev. V prvi točki dnevnega reda je poročal o dosedanjem delu šoštanjske komune inž. Kovačič.

Po poročilu je bila živahna razprava. Tovariš Arlič je govoril o problematiki šole, tovariš Šmajs pa o potrebi izobraževanja. Tovariš Marolt pa je nakazal smernice za delo novoizvoljenega odbora. Kratko je orisal tudi gospodarsko stanje v naši državi.

Po razpravi so bile volitve v krajevni odbor, ki bo štel devet članov in bo vodil delo v Velenju in njegovi okolici ter seznanjal volivce z vsemi bistvenimi novostmi v gospodarstvu.

Že med razpravo samo so poudarili nekaj sklepov, ki jih je zbor soglasno sprejel.

Novi odbor naj bi analiziral delo obrtniške dejavnosti v Velenju, ki se bo morala zaradi neprestanega naraščanja prebivalstva povečati in izboljšati. Več pozornosti bo treba posvetiti vprašanju trgovine in komunale. Nujno bo treba skrbeti za čimprejšnjo dograditev vseh prostorov za osnovno šolo in gimnazijo. Stanovanjski sveti morajo zaživeti.

Ob koncu so volivci želeli, da bi kmetijska zadruga in kmetje v Velenju skrbeli za intenzivnejše obdelovanje zemlje. Trgu naj bi dali več zelenjave, sadja in jajc. Načeli so tudi vprašanje malega kmeta, ki je hkrati zaposlen in zato ne more opravljati ni enega ni drugega dela v redu.

Danes je greh zanemarjati vsak košček zemlje. Kmetijsko vprašanje mora zaslužiti vso pozornost. Zato smo dolžni skrbeti za politični in strokovni dvig našega kmeta. Le-ta naj čuti, da tudi on ustvarja za skupnost. Med obema: delavcem in kmetom pa mora vladati iskreno sožitje.

Tako so razpravljali Velenjčani tisti večer.

Zbor je bil ploden in je nakazal mnogo smernic za delo novega krajevnega odbora. -Viš-

Iz ustanovnega občnega zbora Društva učiteljev in profesorjev v Žalcu

Po razdružitvi Sindikata prosvetnih delavcev v društva učiteljev, v društva predmetnih učiteljev in profesorjev itd., ki se je izvršila po vsej državi pred nekaj leti, sta kongresa obeh glavnih društev letos sprejela soglasen sklep, da se zopet združita. Sklep je logična posledica uvedbe komun v naši nadaljnji notranji politični zgraditvi. Prosvetni delavci žalske in vranske občine so se zbrali preteklo sredo, da bi si izvolili funkcionarje svojega novega društva. Ob polnoštevilni udeležbi je začel zborovanje predsednik dosedanjega pododbora Pejovnik, ki je kritično analiziral delo pododbora v minulem poslovnem letu. Nato so v široki in stvarni razpravi izčrpno obdelali najrazličnejša poglavja iz vzgoje in pouka. V bodoči reformirani obvezni šoli naj bo pouk tujega jezika fakultativen. Podagoški tisk naj prinaša več člankov iz šolske prakse. Prosvetni delavci bodo tudi v prihodnje pri Svobodah in prosvetnih društvih zastavili vse sile za razmah izobrazbene ravni našega delovnega ljudstva. Hribovskim šolam je treba nuditi še več pogojev za njihovo uspešno delo. V višje razrede vaških osnovnih šol bo treba uvesti več praktičnega pouka zlasti za predmete iz kmetijstva. Zbor je pozdravil predsednik občinskega sveta za šolstvo Boris Debič, ki je naglasil potrebo po tesnem sodelovanju društva in ljudske oblasti.

Nov odbor šteje enajst članov iz vrst učiteljev in predmetnih učiteljev. Želimo mu obilo uspehov!

V ŠOŠTANJU BODO OBDARILI PARTIZANSKE OTROKE NA DAN REPUBLIKE

Pred kratkim je bil v Šoštanju občni zbor Zveze borcev NOV za področje občine Šoštanj, ki šteje 12 osnovnih organizacij z nad 1100 člani.

Med sklepi, ki so jih sprejeli so zlasti pomembni: obdarilev vseh partizanskih otrok za Dan republike s hranilnimi knjižicami in vpisanimi vlogami od 1500 do 3000 din, partizanskim otrokom bodo nudili večjo pomoč pri učenju, da bi se njihovi učni uspehi še izboljšali, večjo skrb bodo posvetili čuvanju in vzdrževanju partizanskih grobov in spomenikov, kakor tudi zbiranju zgodovinskega materiala za muzej NOV v Šoštanju. B. F.

GRADBENO PODJETJE
SAVINGRAD — CELJE
IZVRŠUJE VSE VISOKE IN NIZKE GRADNJE
SOLIDNO TER PO KONKURENČNIH CENAH
ČESTITA VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU OB DNEVU REPUBLIKE!

Obrtno podjetje
„UMETNI KAMEN“
V ROGAŠKI SLATINI
izdeluje vse vrste umetnega kamna, teraco tlak in obloge, raznovrstne cementne izdelke in izvršuje fasaderska dela. Prevzema in izvršuje v stroko spadajoča dela na zgradbah in novogradnjah.
VSEM DELOVNIM LJUDEM ČESTITA K PRAZNIKU REPUBLIKE IN SE PRIPOROČA

TRGOVSKO PODJETJE Jadran CELJE Stanetova 13
NUDI IZ SVOJIH ZALOG CENJENIM ODJEMALCEM VSE VRSTE OLJNATIH IN SUHIH BARV, FIRNEŽEV, RAZREDČIL TER VSE OSTALE KEMIČNE PROIZVODE. — POSTREŽBA STROKOVNA IN SOLIDNA. — ZA NAKUP SE PRIPOROČAMO
NAJ ŽIVI 29. NOVEMBER — DAN REPUBLIKE!

TEKSTILNA TOVARNA
ŠEMPETER V SAV. DOLINI
izdelujemo in nudimo vse vrste belih tkanin v vseh širinah.
Cene konkurenčne!
ČESTITA K PRAZNIKU REPUBLIKE

Projektivni atelje
CELJE
Mariborska št. 71 — Telefon 24-85
Izvršuje načrte za visoke, nizke in industrijske gradnje — Interjer — individualne stanovanjske hiše — gospodarske objekte, pomoč pri sestavi investicijskih programov!
ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM K PRAZNIKU REPUBLIKE

Hotel „Savinja“
in Restavracija „Pri mostu“
čestitata cenjenim gostom k Dnevu republike — 29. novembru
Priporočamo se tudi nadalje za obisk

IZ ŽIVLJENJA NA NAŠI VASI

Zrečka zadruga pred NOVIMI NALOGAMI

Ena osnovnih stvari, ki jih pripravljajo za letošnjo zimsko sezono, bodo kmetijska predavanja o naprednem kmetijstvu, poljedelstvu, živinoreji, uporabi sodobnih strojev itd. Pravilno upravljanje z večjimi kmetijskimi stroji, uporaba umetnih gnojil, dobra vzgoja živine in vrsta podobnih stvari narekujejo, da je treba tudi na tem področju širše osnovne izobrazbe. Ta predavanja, ki so namenjena v glavnem kmečki mladini, pa tudi ostalim gospodarjem, bodo pozimi v Zrečah, na Kunigundi in na Stranicah, tako da bo mogoče zbrati čim več poslušalcev. Nekaj predavateljev ima zadruga sama, saj sta bila njena dva strokovna uslužbenca letos dalj časa na praksi v Švici, računajo pa tudi na pomoč kmetijskih strokovnjakov od drugod. V zadrugi dalje pravijo, da bi ob gojenju donosnejših kultur, pravilni uporabi domačih in umetnih gnojil, pravočasni obdelavi zemlje in večji skrbi za vzrejo živine lahko imel povprečni kmet do 300.000 din več dohodkov na leto kot doslej in bi tudi na trg dal več pridelkov.

Za strojne storitve v poljedelstvu pa v zrečki zadrugi menijo, da so drage zato, ker so parcele za obdelavo premajhne, večkrat med seboj oddaljene, kar seveda poveča stroške. Na drugi strani pa večji stroji, ki so primerni v dolini, ne pridejo v poštev v pohorskih legah. Skladno z razvojem bo torej treba misliti tudi na to, kakšne kulture se na Pohorju najbolje obnesejo in s kakšnimi stroji bo najlažja obdelava. To pa bo seveda tudi naloga zrečke zadruge.

L. V.

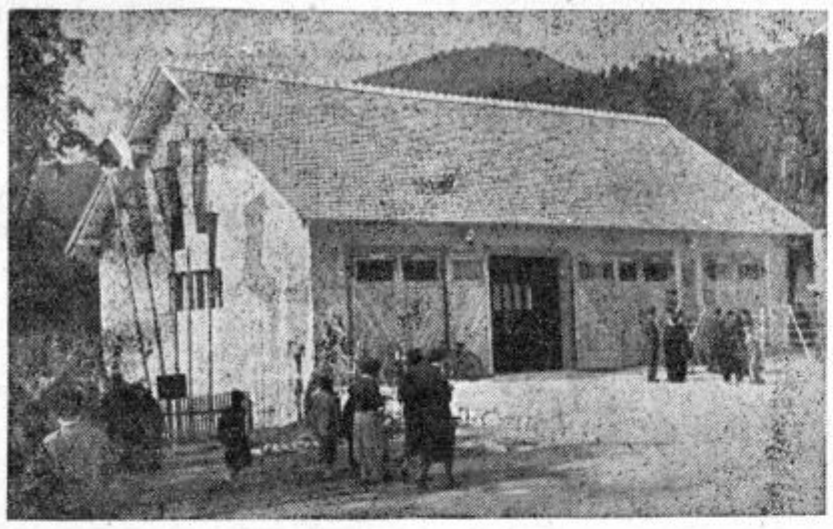

Shranjevalnica za stroje, ki so jo zgradili zrečki zadružniki v letošnjem letu

Kako se vojniška zadruga bori za dvig kmetijske proizvodnje?

Ta zgodba, ki se je odigrala pred 14 dnevi v Vojniku, se je pričela in končala takole:

Okrajna zadružna zveza priporoča vsako leto svojim zadrugam nakup plemenskih petelinov, predvsem čiste štajerske pasme in zbira zato naročila od posameznih kmetijskih zadrug.

Ta strokovni ukrep, ki služi predvsem dvigu donosnosti našega perutninarstva, zna ceniti pretežni del naših zadružnih kmetovalcev. Ker pa tega še niso doumeli vsi, je dolžnost odgovornih ljudi v zadrugh, da preko svojih pospeševalnih odsekov širijo in popularizirajo vse takšne in podobne kmetijske ukrepe.

Torej odgovorni ljudje pri OZZ so poslali v vojniško zadrugo 10 plemenskih petelinov.

Funkcionarji vojniške zadruge so bili nejevoljni, češ kdo bo tratil čas, ko imamo že tako dosti dela doma in v pisarni zadruge, — »vrag naj vzame OZZ in njene peteline. Jaz jih že ne prevzamem,« je rekel predsednik zadruge, »sem jih že lansko leto moral 10 pojesti. Pa saj bi še teknili, če ne bi bili predragi!«

Drugi predlog se je glasil: »Nazaj na OZZ z njimi!« Pa se je vendar znašla brihtna glava in na svojstven način rešila zadrugo zadrege.

Saj vendar petelinovo meso ni slaba stvar, posebno če je pasemski! In tako so se petelini iz Loč znašli namesto na kmečkem dvorišču v krogu kokoši — v trgovski poslovalnici. Interesenti so jih otipavali in cenili po teži. (Sosed Francl si je privoščil kar dva). Dva petelina sta se raje v znak protesta spustila v medsebojno borbo kot da bi se znašla v kakšnem loncu. Le eden od preostalih petelinov se je prebil skozi »zasedo« in jo mahnil naravnost v hrib k Sv. Florjanu v prepričanju, da se bo eden ali drugi iz zadruge sigurno zavzel zanj.

Tako se je končala trnjeva pot štajerskih petelinov iz selekcijske postaje v Ločah.

Mislim, da komentar ni potreben.

B. J. OZZ Celje

Uredniške škarje

Razstava »Deset let naprednega tiska in radia« nam kaže razvoj republiškega in nam nadvse priljubljenega tiska. Posrečen je tudi prikaz dela naše Celjske tiskarne in z njo povezan uredniški kotiček. Z radovednostjo sem šel na to razstavo, ker sem na tihem pričakoval, da bo razstavljen tudi uredniškov koš in njegove skrivnostne škarje. Razočaranje. Niti preprosti urednikov od vneme in jeze nalomljeni svinčnik se ni prikazal. Dopisniki pa lahko vidimo, kako križari ta svinčnik po naših duševnih proizvodih, da bi iz njih napravil nekaj članku podobnega.

Morda so res kdaj uredniki uporabljali samo škarje, tu pa vidimo vse drugače. Neizprosni svinčnik — le kdo mu ga sproti koniči? — črta in dostavlja ter dela ostre puščice. Celo nedolžnemu stavcu ne prizanese. Gorje pa dopisniku, če je užaljen, ako njegov »duhoviti« dopis ni prišel v stavčeve roke in se znašel v urednikovem košu. Če je kdo zaradi tega omagal, je škoda, da se je takega dela sploh lotil. Nekaj pa je: včasih je kak članek že tako obrit, da sam ne veš, kdo je njegov oče. Rad privoščim tovarišu uredniku liste odvišne in predolge uvode, da jih položi v svoj arhiv. Hudo pa mi je za kak vsaj na pol posrečen zaključek, ki bi naj bil jedro vsakega dopisa. In vsebina? Iz vseh kotičkov pobrana, oprana in polikana, postane gola in prazna.

Kljub dobronamernim nasvetom naših poklicnih novinarjev nisem za enostransko vsebino naših dopisov. Nio narekuje življenje ne glede na stroko, poklic ali kraj dogajanja. Kdor udarja samo po eni struni, se mu bo še ta utrgala.

Končna redakcija lista je vrhunec urednikovega napora. Še mokrega najbrž pregleda, če je takšen, kakršnega si je želel. Tudi mi ga položimo na tehtnico in precenimo njegovo vrednost. Dobro pregledamo obisti vsakega tekmeca in mu damo prednost, če jo zasluži. Hudo pa nam je, če ni pravočasno začivkalo pišče, ko bi moralo znesti že jajce. Ne pišemo za papirnati, marveč za resnični socializem, za blagor našega delovnega človeka.

Dopisnik

Naša družina in mladina

Ernest Tiran:

ŽEPI

Žepi in vzgoja, — kje je pa tu zveza?, se bo kdo vprašal. O, — še tesna! Vzgoja je odvisna od marsičesa in mora vtikati svoj nos v marsikaj, zakaj torej ne tudi v žepe?! Sploh se da povedati o žepih prav zanimive stvari! Z različnih vidikov. Recimo: Strategi jih pripravljajo drugim, pa potem sami vanje padejo. Prav jim je in prav jim bo, samo škoda, da jih ne izmodri.

Ali pa: Kak Poiret bi pred izbranim občinstvom, — seveda bi morala biti to že res zelo elitna publika, — morda predaval o vplivu mode na žepe in odvisnost žepov od mode. Moje znanje je v tej smeri vsaj vse preveč pomanjkljivo in se zato v Apelove zadeve ne bom vtikal. Jaz se bom omejil samo na žepe naših šolarjev, recimo tja do njihovega petnajstega leta.

Ste se že kdaj malo pazljiveje zanimali, kaj vse Vaš otrok razen robca nosi po svojih žepih? Ničvredno šaro, mislite? Britko se motite. Še daleč ne šaro. Vsaj za otroka ne. Relativitetna teorija velja tudi tu! Ne verjamete? Poskusite, ponudite otročku, ki še ni okusil sadu spoznanja, srebrn dinar in jurja. Vzel bo dinar, stavim jurja.

To, kar je v njegovih žepih, so zakladi, ljubi moji, da se Šempeter in Savinja lahko skrijeta pred njimi! Mavrični paradiž, ki smo tudi mi sami nekoč živeli v njem, samo da smo se potem pofilistrili in pozabili, kako je bil vseh prelesti poln. Morda si je kdo iz tistih blaženih časov rešil drobno igračko, konjička, vsak svojega, vsak drugačnega, ki se, vsem drugim zdi prav tako smešen in otročji, kakor nam njihov. Smešen? Ej, — sreča ima milijon obrazov...

Zdaj pa sezimo v žep našega otroka. (Seveda bomo morali imeti pri tem toliko pedagoškega takta, obzirnosti, da ne bomo preiskovali žepov na njem, temveč šele tedaj, ko bo šel frkavec spat). Kos motvoza. Vijak. Kolesce stare ure. Kos rubinastega stekla. Zamašek. Še en žebelj. Držalo za penkalo brez penkale. Medeninast obroček. To je mrak pradavnine. Človek se je pravkar ovedel in se dvignil na zadnje noge. Išče, zbira. Druga etapa: Lovec, ribič. Frača! Pištola! Videl sem imenitno, iz bezga, na repetiranje, noben vojni muzej nima take! Trnek je že bolj sumljiv, čeprav ni nevaren in tudi zelo redek. Stara patrona, par zmečkanih amerikanskih in avstrijskih poštnih znamk, pol kolesarskega zvonca, drobovina ali okostje kemičnega svinčnika, — to je doba menjalnega gospodarstva. Tri frnikule, ena steklena, dve glinasti, predstavljajo začetke kapitalističnega sistema. Magnet, polomljen ali pa še dober ventil kolesa, piščalka, — stoletje tehnike. In tako dalje. Cela človeška kulturna zgodovina v žepni izdaji.

Do tu je vse v redu. Tudi barantija. Kaj?! Tudi barantija, sem rekel. Kdo med nami ni še nikoli barantal?! Ampak le malo jih je bilo potem izvoljenih in so ostali aktivni v poklicu. Če bi jih vse pobesili, bi se pri številu prav nič ne poznalo. Kvečjemu pri cenah. Seveda, če bi pri otroku zapazili, da se je njegova trgovska spretnost le preveč razvila in razrastla, bomo že morali nekako poseči vmes. Enako tudi če smo našli pri otroku denar, ki nam njegov izvor ni znan. Ali pa predmete, ki imajo trgovsko vrednost. Tu pa sem doživel že prečudne zgodbe in spoznal enako čudne starše. Namesto da bi otroka trdo prijeli, so ga za vsako ceno hoteli ščititi.

»Saj je meni ukradel, ne vam, kaj vas briga!«, mi je zabrusila mati, ko sem jo povabil v šolo na pedagoški razgovor. Če je materi prav, pa družbi ne more biti. Kakor da tatovi vse svoje življenje samo svojim materam kradejo. Sploh, — poštenje! Kolikokrat se starši čudijo, kakšni so jim otroci, le tega nočejo razumeti, da so jih dostikrat prav sami naučili, kar znajo. Fant prinese domov štiri metre kabla. Kje ga je dobil? Očeta to ne zanima, samo z obžalovanjem ugotovi, da ga ne more rabiti, ker nima vtikala. Spravi ga pa le. Pa mu recite, da uči svojega otroka krasti! Tožit vas bo šel! In zgubili boste! V šoli smo obravnavali srno, srne so pri nas dokaj redke. Kdo jo je že kdaj videl? Pa dvigne roko fantiček: »Naš ata so jo ponoči prinesli domov, mrtvo, potem so jo pa s tršćevino pokrili na pojati!« Zdrknil sem mimo, pa je bilo že prepozno. Drugo jutro je pripeljal oče fantička za uho v šolo. V drugi roki palico. »No, povej zdaj, ali je bila srna ali koza?!« Seveda je bila potem koza. Fant je pa le vedel svoje in je — razmišljal in sklepal naprej. Ne mislite, da so otroci neumni! Oh, še malo ne!

Oče in sin, oba sta zdaj že rajnka. Sin je padel v partizanih, oče je pred par leti umrl. Če bi hotel zdaj kdo prijeti mene, zakaj nisem prijavil lovske tatvine, mu povem, da ne bo nič opravil. Zadeva je po vseh paragrafih že davno zastarana. Pedagoško pa bo ostala živa. Danes še bolj kakor je bila takrat. Nepoštenje je danes vse več kakor samo greh, je društveno zlo, ki žre ob koreninah socializma! Zlo, ki se ne tiče samo sodnije, kakor nekateri morda zelo napačno mislijo, temveč smo ga dolžni mi vsi, prav vsi!, zatirati, kjerkoli trčimo obenj.

Seveda vsak najprej pri sebi in okrog sebe. In še bolje kakor zatirati, — preprečiti, preden se rodi! Rodi se namreč vedno tako majhno majceno, da ga velikokrat prezremo, če nismo zelo pazljivi, in se potem, ko se je razrastlo, čudimo, odkod se je vzelo.

Nekateri naši otroci imajo zelo veliko denarja. Sladoledar to ve, čaka vsako opoldne pred šolo. Če vprašam starše, ne vedo, se čudijo. Zadnjič je punčka kupila kar za sto dinarjev skupaj bonbonov. Kje jih je dobila? Od sestre, ki je prišla sredi noči domov, da bi je ne zatožila staršem. Mi zdaj bolj verjamete, da spadajo žepi res v vzgojne pomenke?

Nisem še pri kraju. To je bilo šele prvo poglavje. Na svidenje prihodnjič!

Za pospeševanje gospodinjstva je bil osnovan v Celju gospodinjski center

O razbremenitvi žene v gospodinjstvu in gospodarstvu se je že večkrat razpravljalo, toda dejanske pomoči in opore ženam v tem pogledu ni bilo dovolj čutiti.

Za pospeševanje in napredek gospodinjstva je bil pred dvemi leti osnovan republiški Zavod za napredek gospodinjstva v Ljubljani. Področje sistematičnega dela za napredek gospodinjstva pa se je začelo širiti na vse okraje. Tako so tovarišice iz Zveze ženskih društev okraja Celje v letošnjem oktobru na seji okrajnega odbora Zveze ženskih društev, Zveze zadružnic pri Okrajni zadružni zvezi in Društva za napredek gospodinjstva v Celju predlagale, da Okrajni ljudski odbor v Celju ustanovi gospodinjski center. Ta predlog je bil pred kratkim sprejet na zasedanju okrajne skupščine.

Namen gospodinjskega centra je predvsem, da skupno z raznimi organi ljudske oblasti, z gospodarskimi in množičnimi organizacijami načrtno dela na izboljšanju življenjskih pogojev prebivalstva. Poleg tega center širi znanje o izboljšavah v zasebnih in kolektivnih gospodinjstvih, kakor tudi v raznih komunalnih, zadružnih in drugih ustanovah. Center ima tudi izobraževalno nalogo, ki je v glavnem v tem, da se pouk gospodinjstva začne uvajati tudi v splošno izobraževalne šole, kmetijsko-gospodarske šole in učiteljišča ter skrb za organiziranje in potek raznih tečajev.

Zelo važno je v naših ljudeh zbuditi zanimanje za pripravo zdrave prehrane. V ta namen bodo vključili v učne predmete osnovnih šol, nižjih gimnazij in učiteljišč — za dekleta teoretične in praktične ure o gospodinjstvu, v kolikor bodo za to dani pogoji.

Gospodinjski center v Celju bo predvidoma šele v januarju lahko zasedel svoje prostore.

Z. M.

Kovaško-kolarska delavnica
Laško
izdeluje vsa remontna dela in tudi nove proizvode
Kolektiv čestita k Prazniku republike

Vrtnarska šola
Celje — Medlog
čestita vsem delovnim kolektivom in vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike

Trgovsko podjetje
„Jelen"
Celje, Tomšičev Trg 11
čestita svojim odjemalcem k Dnevu republike.
Prodaja lovsko in športno orožje ter ves ribiški in lovski pribor

Elektroinstalacije
Velenšek Mihael — Celje
Celje, Mariborska cesta
izvršuje vsa elektroinstalacijska dela jakega in šibkega toka na novogradnjah, kakor tudi vsa v stroko spadajoča popravila
Čestita svojim strankam ob prazniku republike

Kotiček za naše žene

ŽAMETNE OBLEKE ZAHTEVAJO POSEBNO NEGO

Ko kupuješ žametno blago za moža ali sina, vedi predvsem to, da ga je treba kupiti vedno nekoliko več, kot ga sicer rabiš za obleko. Krojač bo moral pri žametu polagati kroje vedno v eno smer in ne bo smel skopariti z blagom. Pri žametu je to še celo važno zaradi značilnega leska, ki ga ima in ki se na obleki takoj opazi, če ne teko niti v eno smer.

Žameta ne smemo krtačiti, temveč ga narahlo zdrgnemo z organdijem. Preden žamet likamo, ga dobro iztresemo prahu, nato pa položimo čezenj zelo mokro krpo, katere se z vročim likalnikom prav nalahno dotaknemo in jo takoj dvignemo. To je likanje s soparo. V mnogih primerih zadostuje že, če pridržimo žamet v napetem stanju nad soparo.

Čiščenje madežev na žametu je zelo težavno, zato je treba na žametno obleko zelo paziti. S svežimi kruhovimi drobtinami osvežimo lesk.

ZAVARUJMO GNJAT PRED ČRVIČKI

Posebna muha rada leže jajčeca na sir, zelo pogosto pa okuži tudi prekajeno meso. Zlasti rada leže jajčeca na gnjatih, ko jih vzamemo iz dima. Najraje jih izleže tam, kjer ob kosti črvički lahko prodrejo v gnjat. Zato okuženih gnjati na zunaj ne moremo razločiti od zdravih. Očistiti jih ne moremo drugače kakor da z nožem izrežemo zalego. Črvičke takoj uničimo v ognju. Surovo okuženo gnjat ni dobro uživati, ker so črvički že povzročili razkroj mesa in lahko nastopijo različne motnje, neredko pa tudi zastrupljenje.

Okuženje preprečimo, če prekajeno meso, zlasti gnjat, takoj po dimljenju zavežemo v vrečico iz goste tkanine. Meso ob kosti posujemo z zmletim poprom ali burovo kislino v prahu, ki jo potem pred uporabo gnjati postržemo z nožem. Gnjat obesimo v suh, zračen in svetel prostor. Tudi v peč jo lahko shranimo, če se dobro zrači. Poglavitno je pač, da preprečimo ležanje jajčec.

Trgovina z živili
„Rimski dvor"
Celje
nudi svojim cenjenim odjemalcem vedno sveže špecerijsko in kolonialno blago
Vsemu delovnemu ljudstvu čestita k Dnevu republike

Čevljarstvo
CELJE, TRG SVOBODE 3
prodaja čevlje lastnega izdelka in izvršuje vsa popravila
Vsemu delovnemu ljudstvu čestitamo k prazniku republike

Radio-elektro servis
Celje, Razlagova 3 a
čestita svojim cenj. strankam in vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike

Pekarna Laško
PEČE VSEH VRST PECIVA.
SVOJIM ODJEMALCEM SE V BODOČE PRIPOROČAMO
Vsemu delovnemu ljudstvu čestitamo k Dnevu republike

GOSTILNA
Pri mostu
SLOV. KONJICE
nudi svojim gostom kulturno postrežbo in obenem čestita vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike

PLINARNA-VODOVOD IN JAVNA RAZSVETLJAVA
CELJE
Čestitajo delovnemu ljudstvu k Dnevu republike

„Skomine“ v Mestnem gledališču

(Ob premieri Axselrodove komedije 10. XI. 1955)

Razpravljanja, ki se pleto okoli gledališča in posebej okoli Axelrodove komedije v dnevih po premieri, štejemo s stališča utrjevanja naše gledališke kulture, ki je kljub visokim obletnicam, pred letom slovesno obhajanim, še vedno mlada, med aktivne postavke. Tisti, ki obsojajo te vrste dramatiko, in tisti, ki jim pomeni, kakor so včasih rekli, »Zugstück«, vreden, da »olajša« in morda osladi repertoar, vsi prispevajo k temu, da se naš čut za gledališko umetnost razvija. Tisto, kar je pri ljudeh, odgovornih za repertoar, nekoliko odveč, je pretirano zagovarjanje lažjega repertoarja, zagovarjanje, ki naj že v naprej spodbija nejevoljo, odklanjanje in obsojanje takega dela. Nekako tako: Kdor bi utegnil Axelroda s stališča pametne, pretehtane repertoarne politike odkloniti, je ozkosrčen, ne razume življenja, ne razume **uboge** človeške pare, pa tudi o zgodovini dramatike nima kaj prida pojma. In še: Sodobno dramatiko, posebno lažje broadwayske vrste, pa redko kdo pozna. Ali je torej nejevolja ob tem kulturnem uvozu res samo izraz priznane slovenske ozkosrčnosti in mračnjaštva, ki nam je ostalo še iz Jeranovih in Mahničevih časov, dokaz za specifično slovenski kompleks? Ali spadajo tisti, ki pri takem lažjem gledalškem blagu, kakršen je ta Axelrod, pogrešajo spodobnega figovega peresa, ki bi za silo pokril človeško sramoto, med paciente psihoanalitične klinike ali pa med tiste, ki jih lahko samo še skomina?

Mislim, da ne. Gre namreč za izbor lažjega blaga. Tudi vesele, lahke komedije moraio imeti primerno literarno vrednost. Imam občutek, da za tako majhno mestece, kot je naša savinjska metropola (zakaj ne bi počastili pohlevnega mestnega naselja!), še prav posebno. Saj nam za polno kulturno življenje manjka v primeri z večjimi mesti še marsikaj in bomo na to še čakali. Kljub razmeroma visokemu številu abonmajev, je, »plast« trdne gledliške publike vendarle še tenka, ozirati pa bi se bilo treba predvsem na ta del občinstva, kajti blagajna danes pravzaprav ni važna, saj gledališče ne živi od nje. Pa če bi tudi obstajala potreba po gledaliških komadih, blagajniški repertoar nikoli ni bil kaj prida. Da bi ne izgubljali besed: Gledališče mora imeti svoj zabavni repertoar, vendar ga mora izbirati v starejši, mlajši in sodobni literarno-umetniško vredni komediji.

Priznam: naši dramaturgi so v permanentni zagati. Deset do dvanajst premier na leto, ki jih je treba poiskati v klasiki, v sodobni resni literaturi, v klasični in sodobni komediji, v domači jugoslovanski in tuji dramatiki; publika, različna po čustvovanju, izobrazbi, okusu in umetniški omiki; idejnost repertoarja; trden repertoarni načrt, realen, a vendar privlačen, če pa že ne privlačen, pa vsaj tak, da vzbuja zaupanje v solidno umetniško vodstvo gledališča; poglavje o domači, izvirni dramski produkciji; nič manj kočljivo poglavje o ljudski igri in mladinski, otroški; končno pa še pravilna porazdelitev, kar je zaradi maloštevilnega ansambla v Celju težko. In konec koncev: repertoar mora nujno biti omnibusnega značaja — vsakomur nekaj, vsem nikoli vsega, del publike bo iz gledališča skoraj vedno odhajal nezadovoljen, vsaj z izborom, to je, s snovjo in idejo komada. Priznati je treba tudi, da je vprašanje sodobnosti ali modernosti zmeraj kočljivo in zapeljivo. Modne enodnevnice, ki se zasvetlikajo po vseh svetovnih odrih, še niso obvezne za nas, čeprav se jim je težko ogniti, kajti gledališče naj nas seznanja tudi s tem, kaj se trenutno servira v kulturni sredini velikega sveta. Treba pa je pri tem imeti zlato vago. Upoštevati je treba, posebno za naše celjsko gledališče, s kolikšnimi žrtvami se je zgradilo in s kolikšnimi se vzdržuje. Na ta oder torej predvsem take stvari, ki predstavljajo idejno in umetniško kvaliteto! Zabavni del repertoarja pa naj se ne pusti nosiljevati po modi, ki jo v današnjih časih zaradi izredne propagandne potence »svobodnega« atlantskega sveta morebiti res ne diktira več Evropa, ampak Amerika. Resnična kvaliteta bo osvojila večino publike in vabila novo, ki je še nimamo, tudi našega povprečnega človeka, ki morda nima pojma o znamenitem schillerjanskem nazoru, da je gledališče moralna ustanova, in o vsem tistem, kar se za to Schillerjevo zahtevo skriva. Treba je tudi reči, da se ne moremo primerjati s Parizom ali z drugimi velikimi mesti in da si torej v repertoarju ne moremo vsega tistega privoščiti. K sreči imamo še umetniško in boulevardsko govorico filma!

Predstava nam razen nekaterih režiserskih domislekov ni prinesla nič takega, kar naj bi se s posebnim poudarkom zapisalo v kroniko celjsekga teatra. Za premiersko predstavo velja, da ni bilo v njej nobenega pravega tempa, nobene prave moči in dinamike. Naj je to krivda režiserja ali igralcev, škoda je.

Režiser Mirč Kragelj, ki ga imamo od Štirih polkovnikov dalje v najboljšem spominu, iz Axelroda ni mogel narediti take senzacije, da bi nam bleščava, pristna ali ponarejena, jemala vid vsaj toliko, da bi šli iz gledališča presenečeni in prevzeti od duhovitosti, humorja, kulture in zdrave človečnosti. Axelrod kljub vsej svoji moralični prizanesljivosti in dobrodušnosti, kljub puščicam na ameriške založnike in duševne zdravnike, kljub vsemu tistemu, s čimer nas ni razvedril in zabaval tako, kakor si od dobre komedije želimo in kakor pričakujemo, Axelrod vsega tistega ni imel. Ali pa smo bili slabe volje? Ga morda nismo razumeli ali ga nismo hoteli razumeti ali pa ne rabimo njegovih zdravilnih in blažilnih obližev in receptov? Imel je res dober namen, bil pa je nekoliko neroden, čeprav je skušal biti moderen, iznajdljiv in celo romantičen zraven. Smeha pa je več vrst...

Igralec, ki od njega v glavnem zavisi »uspeh« te komedije, je tisti, ki igra Richarda Shermana. Že pri zasedanju vlog se mi ni zdelo prav, da se Skof po naporni in močni kreaciji Othella obremenjuje z vlogo take vrste. Njegova igra, četudi je sem in tja v njej skromno utripnila komična žilica, je dokazala, da zasedba ni bila v redu. Vlogo bi bil moral prevzeti Jeršin in to iz cele vrste razlogov, o katerih niti ni treba govoriti. Vsi ostali so dali, kolikor jim je namenjeno, in če so dali iz umetniškega stališča bore malo, niso vsega sami krivi. Nastopali so Marija Goršičeva kot Helen, Červinka kot Morris, Černetova kot Elaine, Krošlova kot Marie, Sedej kot dr. Brubaker, Strnad kot Tom, Rudolfova kot neznana, mali Frece pa kot Ricky.

Inscenacija in tehnika tov. Jovanovića je poskrbela za nekaj mikavnih stvari, ki jih je podprla tudi Adamičeva glasba.

T. O.

Vzpodbudno srečanje

Kakor je bilo gostovanje Narodnega pozorišta iz Beograda prijetna preživitev gledaliških sporedov za naše občinstvo, tako je bilo tudi zanimivo in vzpodbudno za slovenske gledališke ljudi. Opazujoč marsikaj, kar nas je navdušilo, in spoznavajoč vrsto značilnosti, ki nam niso pri srcu — smo ob tem dvoreznem, privlačno-odbojnem srečanju utegnili tudi »stopiti vase«, razmisliti o nekaterih smernicah, ki smo si jih sami zapisali na prapor, in o posebnostih drugačnega, nemara ravno tako dragocenega, a nam tujega pojmovanja gledališke umetnosti.

Podlistkarjevo kratko premišljevanje po gostovanju ni mesto za dlakocepske kritične raziskave. Kramljavca tu zanima samo tisto, kar je bilo vzpodbudno; kritiko naj opravijo domači sodniki.

Mislim, da sodba ni prepovršna, če pravim, da so nam pomenile ob beograjskem gostovanju posebno doživetje zlasti tri — povsem raznorodne — reči:

— igralska virtuoznost in disciplinirana raznijansiranost nekaterih najboljših članov ansambla, vsaj dveh;

— mogočna sila Borine poezije in

— široko čustvo bratske, gostoljubne in prijateljske povezanosti dveh, po razdalji in po temperamentu, po političnem pomenu in po velikosti tako različnih mest.

Osebni in družabni prijateljski stiki so nam spet dokazali, kako se v našem času vztrajno in čedalje uspešneje premaguje nacionalne meje znotraj jugoslovanske državne skupnosti, še več: kako se — ob zavestni in trmasti ohranitvi nacionalnih samobitnosti vendarle v vseh naših — po značaju tako različnih — narodih spričo dejstva skupnega življenja vendarle oblikuje neka zavest skupnosti in celo o b č u t j e e n a k o s t i; povezanost jugoslovanskih narodov ni več zgolj agitacijsko geslo, temveč polagoma postaja oprijemljivo dejstvo. In še več: socialistična nivelizacija province in metropole se uspešno razvija — ne na škodo središč, temveč v korist pokrajinskih mestec. In to je — milo rečeno — razveseljivo.

Drugo: sredi tradicionalnega in konvencionalnega teatra, ki raste še vse iz izročil nekdanjih potujočih skupin, smo doživeli nekaj momentov igralskega vzpona in vsaj dve celoviti kreaciji, ki so se nam ostro zasekale v spomin kot vzgled vzorne disciplinirano sti čustvovanja in predstavljanja. Morda so naši igralci bolj »ustvarjalni«, manj razumarski — toda vsemu slovenskemu igralskemu stanu bi na vso moč koristilo vsaj malo te strogosti in malo te zavestne, razumske kontrole ustvarjanja. Ni dvoma, ljubše nam je »ustvarjalno« in »doživljajno« gledališče kot gledališče zgolj možganskih konstrukcij — vendar nam manjka ta element p r e m i s l e k a vsaj kot regulator in kolektiv.

In tretje — če nam je čitalniško, muzejsko-folklorno uprizarjanje ljudskih iger« po vseh merilih sodobnega okusa še tako mrzko, smo vendarle morali osupniti spričo nebotične lepote Stankovićeve poezije. Dokler smo jo poznali samo iz knjige ali iz nespametne filmske adaptacije, nam je Koštana le ostala malce tuja. A zdaj, ko smo jo videli v uprizoritvi, ki nam stilno sicer sploh ne ustreza, smo nenadoma začutili (kljub stilni tujosti) mogočni utrip te poezije, ki je tudi scenska vrednota, te dramatike, ki je tudi poetična izpoved. Prepričali smo se, da bi mogli Boro Stankovića uprizoriti tudi v našem smislu, ne kot naftalinsko čitalnico, temveč kot visoko stilizirano, monumentalno igro globokih strasti — nekako tako, kot dandanašnji po svetu uprizarjajo defolkloriziranega Garcia Lorco. Verujemo, da bi takšen, razčiščen in monumentaliziran Bora postal zares evropski poet scene, vreden tekmovanja z največjimi vrstniki.

Tudi to je — nemara prav dobesedna — vzpodbuda.

G.

Poverjenikom in članom Prešernove družbe

Obveščamo vse člane in poverjenike, da smo danes pričeli z razpošiljanjem letošnjih knjižnih zbirk. Razpošiljanje bo zaključeno predvidoma do 10. decembra. Točen datum bomo objavili v časopisih, zato ne urgirajte zbirk pred to objavo.

Ko vračate oz. sprejemate knjižne zbirke, **obnovite takoj članarino za naslednje leto.**

Vsem poverjenikom smo že poslali vpisne bloke in vpisnice, katere so označene s številkami, ki bodo žrebane pri nagradnem žrebanju članov za leto 1957, dalje, nekaj prospektov, ki jih uporabljajte samo za pridobivanje novih članov in navodila. Kdor tega še ni prejel, naj nam to takoj sporoči. Kljub temu pa naj vseeno vpisuje člane in naj ne čaka na ta material.

Članarina za prihodnje leto je 300 din, vpisnina pa 20 din, za kar prejme vsak vpisnico, ki je oštevilčena za žrebanje. Zato odpade pošlnina.

Poverjeniki, ki še niso poslali imenskega spiska članov — kmečkih proizvajalcev, naj to takoj store, da bodo ti člani lahko upoštevani pri žrebanju predmetov za kmetijstvo.

Nekaj knjižnih zbirk bo v prodaji v knjigarnah po 450 din in brez pravice do udeležbe pri žrebanju. Poverjenikom zbirk ne bomo pošiljali več, kot so javili članov. Zato naj zamudnike usmerjajo v knjigarne.

Poverjenikom, ki niso poravnali svoje obveznosti, bomo zbirke zadržali, dokler ne pošljejo vsega denarja. Ob sprejemanju knjig naj vsak poverjenik takoj pošlje event. reklamacijo, če ni prejel knjig v redu.

Za poverjenike pripravljamo posebno nagradno žrebanje, ki ga bomo objavili v »Obzorniku«.

Tajništvo

Izšla je knjižna zbirka „Kmečke knjige“ za leto 1956

V kmetijskih zadrugah, pa tudi v domovih po naših vaseh, je te dni razgibal življenje razveseljiv kulturni dogodek. Založba Kmečka knjiga v Ljubljani že pošilja naročnikom svojo vsakoletno knjižno zbirko, ki obsega štiri prvovrstne knjige, privlačne tudi po zunanji in notranji opremi.

Kako velikega pomena je za kmečkega človeka vsaka dobra knjiga, ve samo tisti, ki pozna, s kako ljubeznijo kmet knjige prebira in hrani. Vrednost takšne zbirke pa je težko oceniti. Za marsikoga na vasi pomeni namreč branje edino sredstvo, ki ga uporablja za širjenje svojega znanja.

Oglejmo si letošnji knjižni dar Kmečke knjige!

V Koledarju Kmečke knjige za leto 1956 je vreden omembe izbor iz del predstavnikov slovenske Moderne. Tu najdemo značilne pesmi Dragotina Ketteja, Josip Murna — Aleksandrova in Otona Župančiča. Ivan Cankar pa je zastopan s črtico Skodelica kave. Namen založnice, da bi s tem kratkim izborom opozorila bralce knjižne zbirke na veliko kulturno bogastvo zastopnikov Moderne, je brez dvoma dosežen, zasluži pa tudi priznanje. Nemara drži, da naša vas premalo pozna kulturno dediščino naše preteklosti. Dalje je v Koledarju ponatisnjena pretresljiva črtica Pot na klop, ki jo je napisal Prežihov Voranc. Poleg jubilejnih člankov o nekaterih zaslužnih umetnikih in znanstvenikih je v Koledarju več potopisov, ki kažejo bralcu tuji in domači svet; objavljeni so poljudnoznanstveni sestavki, zgodovinski članki, obširen pa je kmetijski strokovni del. V tem razdelku bo kmečki bralec našel polno navodil in vzpodbud za svoje vsakdanje delo. Omenili bomo zlasti razprave inž. Gvida Fajdige: Nekaj pripomb k našemu gospodarjenju na travnikih, inž. Miška Judeža: Pravilno kletarstvo — dobro vino; inž. Viktor Repanšek objavlja članek: Priskrbimo rastlinam dovolj hrane, Anton Flego pa članek: Pomlajevanje sadnega drevja. Dr. Jože Zapušek pa je prispeval razpravo: Novo dedno pravo pri nas. Omenili smo le nekaj člankov iz Koledarja, ki je poln zanimivega gradiva in bo brez dvoma našel med naročniki navdušene bralce.

Druga knjiga se imenuje Kmečke slike in povesti. Tu je zbrano več najboljših spisov priljubljenega pisatelja Janka Kersnika, ki je bil globok poznavalec kmečkega življenja.

Tretja knjiga je Zgodovina slovenskega naroda II. del. Z mnogimi slikami, zemljevidi in skicami opremljena zgodovina, ki jo piše univ. prof. dr. Bogo Grafenauer, obravnava usodni čas slovenske narodne preteklosti: izgubo narodne samostojnosti in kolonizacijo tujcev na slovenski zemlji. Težko je govoriti o pomenu tega široko zamišljenega dela, dokler ne bo pred nami vseh sedem ali osem zvezkov, kolikor jih založnica naznanja. Po dosedanjih dveh sodeč, bo ta Zgodovina ena najpopolnejših, kar jih Slovenci imamo. Kmečki knjigi, ki je z množično izdajo omogočila vsakemu našemu človeku, da si lahko za malo denarja priskrbi tako dragoceno zgodovinsko delo, je treba izreči priznanje. Zares bi ne smelo biti niti ene hiše pri nas, kjer bi te knjige ne imeli.

Kot četrta redna knjiga je v zbirki Perutninarstvo. Napisala sta ga inž. Ločniškar in Vrečko. Rejci perutnine bodo imeli v tej odlični strokovni knjigi koristnega svetovalca. Menda se ne motimo, ako rečemo, da je bil izid takšne knjige zelo potreben. Tako temeljito napisana strokovna dela so znamenje, da imamo pri nas razgledane strokovnjake.

Knjižna zbirka Kmečke knjige tedaj opravlja pri nas pomembno kulturno in prosvetno nalogo. Razočara nas pa razmeroma nizka naklada. Zbirka izhaja samo v 15.000 izvodih. Za prihodnje leto založnica sicer napoveduje povečanje naklade, razumljivo pa je, da ji moramo pri tem plemenitem stremljenju pomagati vsi, ki se zavedamo kako važne so dobre knjige za našo vas.

Problemi celjskih strokovnih šol

Pred dnevi so se zbrali predavatelji celjskih strokovnih šol na letnem občnem zboru. Namesto dosedanjega predsednika društva tov. Staneta Terčaka, ki je zapustil delo na šoli in se posvetil urejanju oddelka NOB v celjskem muzeju, je podal poročilo upravnega odbora prof. Drago Loibner. Poleg uspelih strokovnih predavanj in študija po predmetnih komisijah, so v preteklem letu tudi pripravljali poučno ekskurzijo svojih članov po Jugoslaviji. Žal je ostal ta načrt neuresničljiv, ker društvo ni prejelo obljubljene finančne podpore. Lastna sredstva v te namene iz članarine pa še zdaleka ne zadostujejo. Tako dopuščamo, da se rahlja vez med teorijo in prakso, ki je za uspešen pouk na strokovnih šolah neobhodno potrebna. Večkrat se tudi zgodi, da je predavatelju nedostopna strokovna literatura, ker pač nima sam zadostnih sredstev, da bi si jo nakupil. V razpravi o materialnem položaju strokovnih šol v Celju so vsi poročali o tem, da imajo prenizko odmerjena proračunska sredstva, predvsem za učila, zbirke itd. Splošno znano je, da je pouk na strokovnih šolah mnogo dražji od onega na splošnoizobraževalnih, vendar je to dejstvo, ki ga je treba upoštevati. Barake Vajenske šole raznih strok I na Dečkovi cesti so dotrajale, stropovje v zgradbi Ekonomske srednje šole so začasno podprli z lesenimi oporniki, Trgovska šola pa že leta išče lastne prostore, saj se učenci te stroke iz celjskega okraja šolajo v treh šolah: poleg Celja še v Mariboru in Novem mestu! Občnega zbora se niso več udeležili predavatelji industrijskih šol, ker so se vključili v tovarniške sindikate. Tudi to je zanimiv in značilen pojav. O delu republiškega odbora in letošnjega kongresa Zveze društev profesorjev in učiteljev strokovnih šol je poročal prof. Toš Franjo iz Ljubljane. Med ostalim so predlagali svojega zastopnika pri Svetu za šolstvo celjske občine, udeležbo članov ob slavnostih na »Dan prosvetnega delavca« v Mariboru, sodelovanje pri strokovnem glasilu »Naša stručna škola« in izvolili upravni ter nadzorni odbor. Na prvi seji upravnega odbora so izvolili za novega predsednika društva tov. Rudolfa Macarola.

-ek

Obvezen ali neobvezen pouk na kmetijskih šolah

Pod vodstvom okrajnega načelnika Sveta za prosveto in kulturo tov. Simončiča so imeli upravitelji kmetijskih gospodarskih šol posebno konferenco. Po navodilih za delo v teh šolah, ki jih je povedala inšpektorica tov. inž. Frasova iz Loč, so posamezni upravitelji in upraviteljice podajali svoja poročila iz katerih je izzvenela želja po obveznosti kmetijskega pouka za vso kmečko mladino, ki ostaja doma na kmetijah. Utemeljili so jo s tem, da število prostovoljno prijavljenih učencev na komaj ustanovljenih in celo starejših šolah, pada. Zato bo treba nekatere celo ukiniti. Šole so dvoletne. Če v enem izmed obeh letnikov ni vsaj 20 učencev, potem se vzdrževanje takega letnika ne izplača. Šole vzdržujejo občine. In ker iz finančnih razlogov ni posebnih ovir, nastaja vprašanje, zakaj v nekaterih krajih ni boljšega odziva. Vse prigovarjanje množičnih organizacij ne bo zaleglo, dokler pri kmetovalcih samih ne bo zmagalo prepričanje, da so jim te šole potrebne. Potrebne pa bodo šele takrat, ko bomo po zakonih poti dosegli zahtevo, da mora vsak dedič posestva imeti predpisano kvalifikacijo. Če je potrebna za druge poklice, naj velja tudi za našega bodočega kmečkega gospodarja.

Tu pa ne gre zgolj za obvezen zakon, ki še morda ni niti zasnovan, marveč za psihološko stran tega pojava. Na šolah so uvedeni splošnoizobraževalni predmeti iz slovenskega jezika, računstva, zemljepisa, zgodovine, prirodoznanstva in biologije — in strokovni iz vseh panog kmetijstva. Splošnoizobraževalni predmeti so znani že po imenu in uvajajo učence v strokovni pouk, ki je najzanimivejši in najprivlačnelši, če ga opravljajo strokovnjaki v kmetijstvu. Šole so z njimi preskrbljene. Kar se pa tiče splošnoizobraževalnih predmetov, so pa zanimivi le tedaj, če njih snov izvira iz kmečkega dela in življenja samega. Učitelji morajo torej vsaj v bistvu poznati vso kmečko problematiko, sicer bo njihov pouk abstrakten in neživljenjski. Za to so vsekakor potrebni posebni tečaji in lasten poglobljen študij. Ker izpopolnjujejo učiteljice pretežni del učnega kadra in so med njimi še redke, ki se poglabljajo v kmetijsko stroko, bodo pač morale tudi ostale prevzeti to nalogo pri izobraževanju kmečke mladine, ne oziraje se na spol.

Vsi drugi problemi so več ali manj postranskega pomena. Konferenca je bila velikega pomena za izobraževanje kmečke mladine v celjskem okraju.

Vpisovanje v cikluse predavanj na Ljudski univerzi v Celju

Ker je izobraževalno delo mnogo uspešnejše, če v večih predavanjih spoznavamo kako področje življenja in znanosti, prireja Ljudska univerza v Celju naslednje cikluse predavanj:

I. Ciklus predavanj iz naravoslovja: obsega 7 predavanj in bo obravnaval naslednje teme:

1. Materija in njene spremembe (obseženo bo tudi vprašanje atomske energije); — 2 predavanji;
2. Vesoljstvo in zemlja — 2 predavanji;
3. Življenje in človek — 3 predav.

Predavanja bodo ponazorjena z diafilmi. Predavatelja: rav. II. gimnazije Jakhel Franjo in prof. Stante Valentin. Prvo predavanje bo v ponedeljek 5. decembra t. l. ob 19. uri v centralni predavalnici na učiteljišču.

II. Ciklus vzgojnih predavanj bo obravnaval v predavanjih prof. Podjavorška Albina in prof. Švarca Iva naslednja vprašanja vzgoje:

1. Osnove duševnega življenja.
2. Zakonitosti otrokovega telesnega in duševnega razvoja.
3. Telesni in duševni razvoj otroka do vstopa v šolo (predšolskega otroka).
4. Telesna vzgoja predšolskega otroka.
5. Umska vzgoja predšolskega otroka.
6. Moralna vzgoja predšolsk. otroka.
7. Delovna vzgoja predšolsk. otroka.
8. Estetska vzgoja predšolsk. otroka.

Predavanja bodo vsak torek in petek ob 19. uri v centralni predavalnici na učiteljišču. Prvo predavanje bo v torek 6. decembra.

III. Ciklus predavanj iz slovenskega slovstva bo v predavanjih prof. Jesenovca Franca in prof. Arka Karla obravnaval naslednje teme:

1. Odmevi fevdalizma v naši ljudski pesmi in zapiskih.
2. Boj za versko, socialno in narodno svobodo v dobi reformacije in preroda.
3. Obdobje romantike v svetu in pri nas.
4. Realizem v naši knjigi.
5. Od moderne v sodobno stvarnost.

Prvo predavanje bo 7. decembra ob 19. uri v centralni predavalnici na učiteljišču.

Učnina za vsak ciklus je 100 din, dijaki plačajo polovično učnino.

Vpisovanje v vse cikluse predavanj je dnevno v pisarni učiteljišča in v Centralni ljudski knjižnici med uradnimi urami.

Odbor Ljudske univerze

IZ CELJA...

Deset let Industrijske šole Tovarne emajlirane posode v Celju

Industrijska kovinarska šola je bila ustanovljena takoj po osvoboditvi. Ustanovitev so narekovale potrebe po kvalificiranih delavcih, ki so morali čimprej izpopolniti zaradi posledic vojne izpraznjena delovna mesta. Revolucionarni preobrat gospodarstva, povojna obnova in hiter razvoj industrije so terjali novih in novih domačih kadrov.

Šolo je zajel razvojni vrtinec s širokimi perspektivami. Ustanova je dobila naziv Industrijsko-kovinarska šola, s čimer ji je pripadlo popolno izobraževanje industrijskega kadra v praktičnem in teoretičnem pogledu. To je bil začetek industrijskega šolstva pri nas sploh, in je šola v desetih letih preživela razne reorganizacijske oblike, izpopolnjevanje teoretičnega in praktičnega pouka, tako da je danes naše nižje strokovno šolstvo že na dostojni višini.

Težišče dela je v sodobni industrijski šoli usmerjeno predvsem v delo šolske delavnice, zaradi česar mora biti le-ta sodobno opremljena z vsemi potrebnimi obdelovalnimi stroji, točnimi merili in ostalim orodjem. Le pod takimi pogoji lahko šola nudi industriji kvalificirano delovno silo, ki bo ustrezala zahtevam. Industrijska kovinarska šola Celje, ki je dala od ustanovitve do danes naši industriji že nad 250 absolventov — mladih graditeljev socializma, bo 26. novembra praznovala svojo 10-letnico s šolsko proslavo. Ob tej priliki bodo nagrajeni najboljši učenci in razdeljeni pokali zmagovalcem tekmovanja nižjih strokovnih celjskih šol v šahu, odbojki in nogometu. Šola bo izdala tudi desetletno poročilo o njenem razvoju s celotnim seznamom učencev. Z. R.

VISOKO PRIZNANJE CELJSKEMU DIJAKU

Pretekli teden so v prostorih Društva za kulturno sodelovanje s Francijo v Ljubljani razdelili knjižne nagrade dijakom slovenskih gimnazij, ki so se v mesecu aprilu letošnjega leta udeležili natečaja ustanove »Alliance Française« v Parizu. Pisali so namreč pod nadzorstvom profesorjev francosko nalogo: »Po poteh moje domovine«. Tako se je petim nagrajencem iz Ljubljane in dijaku iz Kopra pridružil še tov. Damir Tomič, abiturient II. gimnazije v Celju. To je vsekakor lepo priznanje celjskemu zavodu, ki posveča primerno skrb pouku tujih jezikov.

CVETLICE NA OKNA!

Takšen je bil letos večkratni poziv meščanom, s katerim je Olepševalno in turistično društvo v Celju pozivalo na okrasitev oken v mestu. Mnogi Celjani so se temu pozivu odzvali in okna svojih stanovanj lepo okrasili z raznovrstnimi lončnicami. Tako so nekatere ulice dobile res lepo in pestro sliko. Mnogo pa je bilo takih, ki bi to tudi lahko storili, pa se za to niso zmenili.

Posebna komisija Olepševalnega društva je pregledala okrašena okna in tistim, ki so jih lepo okrasili, razdelila denarne nagrade. Denarne nagrade so bile dodeljene naslednjim: Celjska tiskarna 1000 din, Okrožno sodišče 900 din, Lekarna Center 800 din, Celjska mestna hranilnica 800 din. Po 500 din so prejeli: Marovt Peter, Miško Kranjčeva, Herman Alojz, Dečkova cesta (blok), Zapušek Rado, Cankarjeva, Škerl Vinko, Dečkova, ing. Presečnik Marjan, Dečkova, Dr. Josip Čerkin, Cankarjeva, Polovšek Doroteja, Dečkova cesta.

Poleg denarnih nagrad je društvo poslalo še 32 stanovalcem pismena priznanja in zahvalo za vzorno negovana okna s cvetjem. Morda so tudi pomotoma nekateri izostali, ki niso prejeli priznanja. Tem naj bo s tem izrečena zahvala in priznanje.

ALI BO S TEM OMILJENO POMANJKANJE STANOVANJ?

Tako se vprašujejo obiskovalci okoliškega pokopališča, ko so izvedeli, zakaj je pred mrtvašnico navožen kup raznega stavbnega materiala. Del mrtvašnice nameravajo preurediti v stanovanje, kamor bi se naj vselila neka delavska rodbina iz Nove vasi.

Tiste, ki so dovoljenje za to preureditev izdali, bi vprašali, če je to iz estetskih, pietetnih, higienskih in drugih razlogov na mestu in če bo s tem stanovanjska kriza omiljena.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za priv. sektor)

Krompir 16 (15—18), čebula 40 (50), česen 80 (120—150), koleraba — (30—40), pesa 30—34 (30—40), buče — (20), solata 40—50 (60—80), cvetača 54—60 (60 do 80), ohrovt 18—20 (20—30), motovilec — (100—150), špinača 50—60 (100—150), por 40 (60), peteršilj 40—50 (60—80), zélena 46 (60), zelje, gl. 14—16 (10—20), zelje, rib. 40 (40—50), repa, sveža 8—10 (10—20), repa, ribana — (30—40), vino — (120—130), žganje — (300), fižol, zrno — (60—80), paradižnik, konserve 150, paprika 30—54 (—), mleko — (32), skuta — (120—140), smetana — (200), jabolka 22—24 (22—25), hruške 32 (40 do 60), kostanj 40—75 (25—30), gobe — (100), grozdje, suho — (70—90), limone 230 (—), rozine 350 (—), orehi, celi 160 (130—150), orehi, lušč. — (450—500), kaki, jabolka 56 (—), piščanci — (200), kokoši — (350—400), pšenica — (40—50), oves — (40—50), koruza, zrno — (40 do 60), redkev 20 (30—40), prosena kaša — (80), Ješprenj 80 (—), hren 80 (80—100), nešplji — (40), radič — (140), pomaranče 380 (—), kutine 20—25 (30), jajca 23 (22—25), ribe 160 (—), korenje 30—40 (25—60), kis — (30).

ODSTRANITE LUŽE!

Snagi na celjskih ulicah ni da bi kaj prigovarjal. Na nekaj pa le hočem opozoriti. Kadar perejo ulice, se voda steka v kanale kolikor je to mogoče zaradi negladkosti tlaka. V Prešernovi ulici pa je tlak tako kotanjast ob robnikih, da voda ne odteče, temveč ostaja v kotanjah dokler ne izhlapi ali pa je ljudje ne znosijo na obutvi. To seveda ni ne prijetno ne potrebno; kaj če bi smetarji zaostalo vodo z metlami speljali v kanale?

TABORNIŠKI KLUB »PAJKOV« SE ŽE PRIPRAVLJA NA TABORJENJE V BOSNI

Taborniki kluba »Pajkov« v tovarni Metka so imeli pretekli teden svoj redni letni občni zbor, katerega sta se udeležila tudi starešina in načelnik rodove uprave tovariš Martin Ambrož in Franc Božič.

V živahni razpravi so ugotovili, da je bilo delo kluba letos slabše od prejšnjega leta, ker je skupno taborjenje, na katerega so se celo leto pripravljali, odpadlo. Krivda leži predvsem na rodovi upravi, ker ni pravočasno javila, da bo vodniški tabor, kateremu so se nameravali priključiti »Pajki«, odpadel. Vse leto pa je bilo zelo živahno okoli njihovih lastnih weekend hišic, katere so si sami postavili ob Savinji v Polzeli. Vsako nedeljo so se tam zbirali mladi taborniki, prirejali taborne ognje s krajšimi programi, ki so privabili tudi okoliške kmete. Tudi ostali člani kolektiva »Metke« — ne taborniki — so prav radi zahajali tja.

Prihodnje leto pa bodo organizirali skupno taborjenje v Bosni, kjer se bodo pridružili zletu tabornikov Jugoslavije, ki bo v avgustu v Sarajevu. Denar za tabornino bodo pričeli že sedaj štediti, tako da bodo vsakega 1. v mesecu vložili v taborniško blagajno po 200 dinarjev. V zimskem času pa si bodo sami izdelali nahrbtnike in žepne lekarne. M. C.

Gibanje prebivalstva v Celju

V času od 12. do 19. 11 1955 je bilo rojenih 24 dečkov in 14 deklic.

Poročili so se:

Miloš Jožef Jerman, gradbeni tehnik iz Šoštanja in Jožefa Kočevar, poljedelka iz Podgore; Hinko Pantnar, železn. premikač in Stanislava Rozman, delavka oba iz Celja; Franc Slak, miličnik in Hildegarda Kenda, oba iz Celja; Alojzij Jošt, delavec in Ida Habič, delavka oba iz Celja; Kamil Želič, elektromehanik in Eva Rozman, krojačica, oba iz Celja; Matjaž, Franc Natek, učitelj iz Šoštanja in Angela-Marija Logar, knjigovodkinja iz Gor. Straže; Jonez Gajšek, šofer in Rozalija Koporc, modistinja oba iz Celja; Stanislav Naglič, strojni ključavničar iz Maribora in Ana Kranjc, učiteljica iz Loke pri Zusmu; Frančišek Holbauer, mizarski pomočnik iz Prelog pri Šmarju in Štefanija Operčkal, bolniška strežnica iz Celja; Ciril Vehovar, delavec iz Rog. Slatine in Marija Lipovšek, tkalka iz Ostrožnega pri Celju; Anton Korez, delavec in Slava Pocak, gospodinja, oba iz Celja.

Umrli so:

Igor Bajt, otrok iz Brežic, star 7 mesecev; Irma Smrekar, gospodinja iz Ptuja, stara 77 let; Jožef Kolšek, upokojeni železničar iz Celja, star 57 let; Jožef Radoš, vzdrževanec iz Celja, star 87 let; Marija Gračner, gospodinja iz Celja, stara 65 let; Jožefa Šos, upokojenka iz Laškega, stara 73 let; Mihael Sanda, otrok iz Zg. Rečice, okraj Celje, star 2 meseca; Valentin Lukanc, rudar iz Drešinje vasi, okraj Celje, star 47 let; Avgust Jager, otrok iz Bezovja, okraj Celje, star 2 leti.

SLIKARSTVO

„DOM„

CELJE — Prešernova 7

Izvršuje vsa slikarska in pleskarska dela solidno

in po konkurenčnih cenah

SREČNI IN SVOBODNI ČESTITAMO OB SPOMINU

NA VELIKI DAN — 29. NOVEMBER 1943

KRONIKA NESREČ

Otrok Bajt Igor iz Celja je spal v kuhinji. Iz neprevidnosti so pustili vklopljen likalnik. Od vročine je pričelo goreti. Mali Igor se je zadušil. Tudi hitra pomoč mu ni več pomagala.

Jakob Alojz iz Dol pri Frankolovem si je med potjo domov zlomil nogo.

Pri padcu je utrpel poškdobe na glavi Lukanc Valentin iz Drešinje vasi.

Emilu Borovniku iz Lipe pri Frankolovem je padel na nogo kamen od stiskalnice in mu jo poškodoval.

Pri telovadbi je padel in se poškodoval na glavi Pahole Ivan iz Nove vasi.

Pri delu si je poškodoval glavo in noge delavec Strucelj Jože iz Lokovice pri Šoštanju.

Pri delu v Cinkarni je električni tok poškodoval delavca Martina Križana.

Turnšek Antonu iz Polzele je mati po nesreči pri sekanju drv odsekala prst na desni roki.

Pri delu se je poparil s kropom po desni nogi Zatler Viktor iz Hotunja pri Ponikvi.

Iz sodne dvorane

Kazen za davčno utajo

Avtomehanik Sovinc Jože ima v Celju na Mariborski cesti dobroidočo avtomehanično delavnico. Kljub milijonskemu zaslužku pa Sovinc ni čutil potrebe, Upravi za dohodke pri občinskem ljudskem odboru v Celju dati pošteno davčno prijavo. Dne 31. 1. 1955 je dostavil Upravi za dohodke pri LOMO Celje davčno prijavo za leto 1954, v kateri je javil, da je čisti dohodek njegove avtomehanične delavnice znašal za najmanj 1,196.512 dinarjev manj, kakor je dejansko znašal. S tem je utajil 953.020 dinarjev dohodnine z namenom, da bi se delno izognil plačilu davka. Zakrivil je kaznivo dejanje dajanja krivih podatkov o svojih dohodkih, ki so obdavčeni.

Pri reviziji v njegovi delavnici so ugotovili, da se tekoče številke izdanih računov in tekoče številke računov v knjigi ne ujemajo. Sovinc ni vpisoval vseh računov v knjigo, že vpisane in registrirane račune pa je popravljal. Iz tabele popravljenih računov je bilo razvidno, da je znašala utaja 1,196.512 dinarjev.

Za svoje nepošteno početje se je Sovinc zagovarjal pri sodišču. Obsojen je bil na 11 mesecev zapora in povračilo stroškov kazenskega postopka.

*

Tudi avtoprevoznik Fazarinc Anton iz Medloga ni čutil potrebe dati Upravi za dohodke pošteno davčno prijavo. V davčni prijavi, ki jo je dal dne 30. 1. 1954 je navedel, da je imel v letu 1953 kot avtoprevoznik samo za 1,581.707 dinarjev bruto storitev, dočim je imel v resnici za 1,793.586 dinarjev bruto storitev za gospodarske organizacije in najmanj za 10.000 dinarjev za privatnike. Z ozirom na storitve, ki jih je izvršil, bi moral plačati še 150.000 dinarjev dohodnine in 44.000 dinarjev prometnega davka. Z lažno davčno prijavo pa se je hotel izogniti delnemu plačilu davka. Tudi Fazarinc se je zagovarjal zaradi dajanja krivih podatkov. Obsojen je bil na 5 mesecev zapora in povrnitev stroškov kazenskega postopka.

Obsodbi, ki sta bili izrečeni, naj bi vzgojno vplivali na oba obdolženca, obenem pa tudi na ostale obrtnike v Celju, da bi se izogibali takim nepoštenim dejanjem.

Nedovoljeno je trgoval

Pušnik Anton, delavec brez zaposlitve, stanujoč v Vinski gorci pri Dobrni, se je pečal z nedovoljeno trgovino. Na sejmih v raznih krajih je kupoval krave, ki jih je potem dalje prodajal in pri tem imel neupravičen zaslužek. V enem primeru je kupil tudi jabolka, jih sprešal in sadjevec prodajal po 75 dinarjev liter. Zaradi nedovoljenega trgovanja je bil obsojen na 30.000 dinarjev denarne kazni.

...IN ZALEDJA

Trem borcem

Organizacija Zveze borcev v Dobrni je v nedeljo odkrila spominsko ploščo trem padlim borcem na Petelinjeku pri Prelski. V jutranjih urah so se zbrali bivši borci NOV iz Dobrne in v obliki partizanske patrulje skupno z ostalimi domačini krenili na grob padlih. Prav tako so krenili iz krajev: Vojnik, Žalec, Velenje itd.

Zanimivo je bilo poslušati spomine borcev iz časa težkih borb, posebej v teh krajih, in opis dogodka treh padlih, katerim je bila posvečena komemoracija. Častno so padli za svobodo 1. 7. 1944, ko se je Tomšičeva brigada nahajala v nemškem obroču ob priliki njihovega pohoda na Paški Kozjak Dva borca sta nepoznana, a tretji je znan borec Ivan Sitar iz Šaleka pri Velenju.

Ob priliki postavitve spominske plošče na grob so pri kopanju naleteli na predmete padlih, kateri bodo predani muzeju NOV. Odkritju spomenika so prisostvovali funkcionarji množičnih in političnih organizacij. Spomin padlih je z govorom osvetlil sekretar ZB iz Dobrne, tov. Ivan Sešel.

Po končani svečanosti so se skupine borcev razšle na razne kraje, kjer so obiskali kmete, pri katerih so bile partizanske postojanke. Povsod so bili veseli in dobrodošlo sprejeti. B. D.

SAVINJČANI SO SE SPOMNILI TUDI SLEPE MLADINE

Ob letošnji bogati sadni letini so se Savinjčani spomnili tudi Zavoda za slepo mladino v Ljubljani. Obširno akcijo je organiziral krajevni odbor Rdečega križa v Preboldu, ki je zbral preko 1000 kg jabolk in Podmladek rdečega kriva na osnovni šoli v Grižah, ki je zbral okoli 800 kg jabolk.

Vodstvu obeh sadnih akcij in vsem darovalcem, ki so tako poskrbeli za bogato zimsko zalogo jabolk, v imenu slepih gojencev iskrena hvala!

Uprava Zavoda za slepo mladino

IZ DOBRNE

Pred dnevi je Celjski tednik objavil, da dobrnska lovska družina ne razpolaga z dovoljnimi denarnimi sredstvi, da bi zatrla divjega prašiča v okolici. Denarna sredstva, ki so sedaj namenjena za nadoknado škode, nastale od divjih svinj, bi verjetno letos spomladi bolj koristila lovski družini, saj bi takrat v večji meri zatrla tega škodljivca. Danes bi imeli prizadeti krompir, lovci zasluge — pa še meso. B. D.

IZ SLOVENSKIH KONJIC

Za praznik republike bo občinski odbor ZB v Slovenskih Konjicah povabil na skupno pogostitev vse otroke padlih borcev iz področja konjiške občine. Ob tej priliki bodo odborniki ZB 103 otrokom razdelili nad 200.000 din, naloženih na hranilnih knjižicah, tako da bo vsak dobil od 1500 do 2500 din, pri čemer bodo upoštevali socialno stanje otrok. Odbor je povabil tudi predstavnike nekaterih drugih organizacij ter rejnike otrok — člane ZB.

*

V okviru izobraževalnega seminarja, ki ga je za delavce iz konjiških podjetij pripravila Svoboda skupaj z občinskim sindikalnim svetom, je bilo ta teden prvo predavanje, ki ga je imel tov. Kamušič, sekretar tovarne usnja KONUS, o temi: »Proizvodnost dela.« Podal je precej zanimivih številk o tem tako zelo važnem vprašanju, pa tudi poslušalci so povedali več zanimivih izkušenj iz prakse. Navzočih je bilo okoli 50 ljudi, večjidel članov DS in UO ter sindikalnih odbornikov iz konjiških podjetij, pa tudi več vodilnih uslužbencev smo opazili med njimi. Prihodnje predavanje iz gospodarskega izobraževanja bo prvi torek v decembru, na katerem bodo obravnavali ustvaritev in razdelitev narodnega dohodka. V splošnem delu tečaja pa bo ta teden predavanje o nastanku zemlje.

*

Na zadnji seji društva Svoboda v Slov. Konjicah so odborniki sklenili, da bo letošnji občni zbor sredi decembra. S tem bo to društvo, ki je nasledilo SKUD »Oton Župančič«, stopilo v četrto leto svojega obstoja. V letošnjih poletnih mesecih so nekatere sekcije bile nekoliko manj delavne, vendar pa kaže, da bodo več delale pozimi. Tu sem spada dramatska, ki sedaj pripravlja igro »Vsi moji sinovi«, za katero upamo, da jo bodo kmalu dali na oder. Tudi godba in orkester že nekaj časa obljubujeta svoj skupni koncert, na katerem bodo pokazali, kaj so se letos naučili. Pevski zbor je v zadnjem času postal bolj delaven in lahko od pevcev pričakujemo, da se bodo kdaj samostojno pokazali na konjiškem odru. Dokaj delavni pa so šahisti. Ti so imeli med letom več turnirjev v okviru društva, pa tudi nekaj tekmovanj z drugimi moštvi. Odborniki so na seji sklenili, da bodo podali poročila vsak za svojo sekcijo.

*

V Slov. Konjicah je pred kratkim umrl lekarnar Leon Trost. Imenovani je bil že dalj časa bolan. Ker je bil s posebnim avtomobilom prepeljan v Ljubljano, kjer je bil pokopan, so se Konjičani dostojno in v velikem številu poslovili od njega. Pevski zbor mu je v slovo zapel nekaj žalostink, prav tako pa je tudi godba zaigrala nekaj žalnih koračnic. L. V.

»LEPŠE ŽIVLJENJE« JE ISKAL V ZAMEJSTVU

25 letni zidarski pomočnik Sikošek Karl iz Vojskega v celjskem okraju je dne 21. 10. 1955 brez dovoljenja severno od Maribora odšel preko meje v Avstrijo, da bi si tam našel »lepše« življenje. Avstrijske oblasti pa so ga vrnile jugoslovanskim obmejnim organom. Zaradi kaznivega dejanja prepovedanega prehoda čez državno mejo je bil obsojen na 4 mesece zapora.

V POLJU OB SOTLI SO PRAZNOVALI

V Polju ob Sotli smo preteklo nedeljo praznovali občinski praznik. Spomin na splošno preseljevanje iz tega kraja, ko nas je okupator pred 14 leti množično izselil.

Ob 10. uri je bila slavnostna seja ZB, na kateri je govorila tov. Helena Borovšak, sekretar Okrajnega odbora ZB. Na seji je bil tudi sekretar Okrajnega komiteja ZKS tov. Simonič in naš predsednik tov. Lojen.

Ključavničarstvo in instalacija — Laško

Izvršuje vsa ključavničarska in vodno instalaterska dela

Vsemu delovnemu ljudstvu čestitamo k Dnevu republike

Z VINSKEGA VRHA PRI SLIVNICI

V nedeljo je bil pri nas zbor volivcev, katerega sta se udeležila tov. Anderluh, predsednik Občinskega ljudskega odbora v Šmarju in tov. prof. Kos. Volivci so izvolili devetčlanski krajevni odbor. Na zboru je bilo sklenjeno, kje bo občinska pisarna. Dokler bo potrebam zadoščalo, bo en uradni dan v tednu. Novi odbor čaka delo pri urejevanju krajevnih cest in pokopališča.

K nam nosijo pošto trikrat tedensko iz Gorice pri Slivnici, tako da ljudje ne dobijo redno pošte, včasih pride tudi prepozno. Zato so predlagali na zboru volivcev, da bi naj uvedli redno pošto ali pa vsaj vsakodnevno dostavo.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

SPOMENIK BODO ODKRILI

Prihodnjo nedeljo dopoldne bodo v Paški vasi odkrili spomenik štirim padlim nepoznanim borcem Šercerjeve brigade. Padli so 26. novembra 1944 ob veliki nemški ofenzivi na osvobojeno Zgornjo Savinjsko dolino.

Spomenik bo stal v Paški vasi, kjer je skupen grob teh neznanih junakov.

ZBOR VOLIVCEV

Pretekli petek je bil za območje Šmartnega zbor volivcev. Na njem so izvolili krajevni odbor, pogovorili pa so se tudi o potrebi vpisa mladine v kmetijsko gospodarsko šolo. Navzoče tovarišice so se zavzemale za to, da bi zgradili javno perišče. Ker pa zaenkrat denarnih sredstev ni na razpolago, je bilo sklenjeno, da bodo vse potrebno prispevali tisti, ki bodo to napravo uporabljali. Precej je bilo govora tudi o ostali komunalni dejavnosti. Tudi tu se bodo sedaj, ko je glavno delo na polju opravljeno, začela dela. Popravili bodo most čez Pako v Slatinah ter ceste v okolici. Nekaj denarnih sredstev bo prispevala občina, ostalo pa bo opravljeno s prostovoljnim delom.

Gibanje prebivalstva v celjski okolici

V času od 12. do 19. 11. 1955 je bilo rojenih 10 dečkov in 13 deklic

Poročili so se:

Amin Herman Kamenik, poljedelec iz Hudinje, okraj Celje in Štefanija Mave, poljedelka iz Brezna, okraj Celje; Ivan Pocajt, kmet in Jožefa Hramec, kmečka hči oba iz Velikega vrha, okraj Celje; Karl Prašnikar, delavec iz Tolstega, okraj Celje in Gojer Angela, poljedelka iz Dobletine, okraj Celje; Jožef Kotnik, poljedelec iz Cirkož in Hedvika Kladnik, poljedelka iz Harja; Janez Tanšek, žagar in Ana Klepej, rudniška delavka, oba iz Laškega; Franc Deželak, zidar iz Vrha nad Laškim in Bezgovšek Marija, poljedelka iz Malih Grahovš; Anton Klavžar, poljedelec iz Prevorja in Marija Guček, poljedelka iz Troben dola, okraj Celje; Janez Jerant, skladiščnik iz Jevnice, Ljubljana-okolica in Olga Šmid, šivilja iz Doropolja, okraj Celje; Anton Pohajač, šofer iz Začreta in Jožefa Verbuč, poljedelka iz Lemberga, okraj Celje; Leopold Jurič, mizarski pomočnik in Štefanija Kotnik, servirka, oba iz Mozirja; Franc Povh, logar iz Savine in Magdalena Erjavc, hišna pomočnica iz Ljubnega, okraj Celje; Alojzij Klevže, poljedelec iz Drevenika, okraj Celje in Ana Breznik, kuh. pomočnica iz Maribora-Tezno; Ivan Prosen, komercialist in Zdenka Dučič, profesorica, oba iz Zagreba.

Umrli so:

Egidija Koprivnik, iz Nove Dobrove, okraj Celje, stara 55 let; Jožef Sluga, rudar iz Seve, okraj Celje, star 43 let; Jožefa Bezgovšek, kmetovalka iz Vel. Grahovš, okraj Celje, stara 61 let; Leopold Pustoslemšek iz Podveže, okraj Celje; Ana Rap, kmečka prevžitkarica iz Bočne, stara 82 let.

1. DECEMBRA V CELJU

ANDREJEV SEJEM

prodajajo trgovska in obrtna podjetja ter proizvajalci domače obrti iz Celja in drugih krajev Slovenije

Čedna stvarca — ena in druga

Angleži so nedavno na razstavi v Londonu videli nov tip modernega motornega kolesa »Albatros«. Motor ima moč 225 cm³ in vozi 65 milj na uro. »Albatros« je predvsem namenjen za vožnjo na daljše razdalje. Je tudi drugače čisto lepe oblike, zavarovan pred vremenskimi neprilikami, živopisno pobarvan ... Tudi o Suzan Flynn, ki nov motorček preizkuša, lahko govorimo le z dopadenjem ...

Celjske bodice

SLADKORNA BOLEZEN

Skrbi in težave je Špela imela,
kako si sladkórja bo cent preskrbela,
še preden mu cena v višino poskoči,
da ne bi prepozno zvonila po toči.

S to svojo nakano uspela je k sreči,
sladkorja kupila dve polni je vreči.
Lahkó si zdaj z njim bo življenje sladkala,
ne bo se draginje ne vojne več bala.

A sládkor ni hotel se v ceni povzpeti,
zakaj ne, to dalo se ni razumeti.
Od same nevolje zato je zbolela
in tiho umrla uboga je Špela.

Sorodniki zdaj prihiteli so k hiši
in našli so sládkor. Podgane in miši
so gnezdile v njem in sladkó se imele,
ko v tednih medenih so srečno živele.

Prišèl je zdravnik in si revo ogledal
in je žalujočim ostalim povedal:
— Če ne bi sladkorne bolezni imela,
še mnogo let zdrava živela bi Špela.«

ELEKTRIKA

Nedavno zaslišali čudni smo glas:
— Elektriki naši naj zviša se cena!
Se druge nam cene spodkoplje ta plaz?
Mar višji naš standard še prazna je pena?

Svoj žep naj potrošnik še globlje načne,
če hoče, da luč kilovatna mu sveti,
ko deca njegova si knjige odpre,
in če si večerjico hoče pogreti?

Da cenam enotnost potrebna je zdaj,
ki da se doseči le s skokom v višino?
Enotnost navzdol, da zadregam bo kraj
in dinar naš ljubi povzpne se v strmino!

Naš delovni človek nič več ni objekt
in ne avtomat, ki naj dinarje meče!
Pred njim je pač treba imeti rešpekt,
privoščiti dosti mu luči in sreče!

Ali veste

1. ... kaj je anemija?

2. ... kolikšna je glasbena nadarjenost Amerikancev?

3. ... kaj pomeni balans?

1. Anemija pomeni slabokrvnost. Ni bolezen, temveč znak neke bolezni. Poznamo več vrst anemije, vendar je najbolj pogosta tista, ki nastopa kot posledica pomanjkanja železa v organizmu. Druga vrsta anemije nastaja zaradi pomanjkanja vitamina B 12, brez katerega se težko tvorijo rdeča krvna telesca. Anemija nastaja tudi zaradi slabe prehrane, zlasti če v hrani primanjkuje beljakovin.

2. Na letošnji ameriški glasbeni konferenci, ki jo prirejajo trgovci z muzikalijami, so ugotovili, da igra po en glasbeni inštrument okrog 27 milijonov Amerikancev. Trdijo tudi, da je v ZDA 3-krat več koncertov kakor po vsem ostalem svetu skupaj. Skoraj gotovo pa je, da vsi ti koncerti niti spričo kvalitete, niti spričo programa ne zaslužijo naziva koncert.

3. Balans — beseda je fonetična izgovarjava francoske balance, izvira pa iz latinščine: bis = dvakrat, lanx = skodelica in pomeni dobesedno tehtnica, v prenešenem pomenu pa ravnotežje. V gospodarstvu večkrat slišimo: balans narodnega gospodarstva, kar pomeni izenačenost dohodkov in razhodkov.

Tolmačenje izrekov

V nekem naselju Kozjanskega odreda so pred leti na študijskem sestanku OF prišli tudi na razlago nekaterih izrekov, da bi preizkusili duhovitost posameznikov. »Pričnimo pri naših bratih«, meni tovariš predavatelj. »Hrvatje pravijo: ‚Istinu reci, onda utec!' Kdo mi more navesti kak primer, ki bi nazorno prikazal resničnost tega izreka? Oglasi se hudomušni tovariš Povh in pove: »Izrek si najlaže raztolmačimo, če se zamislimo na primer v položaj tovariša Boštjana, ki se napoti v nedeljo h gostilni »Na skalci« in počaka, da se tam nabere družba. Preden vstopi, si ogleda vežo, potem pa previdno pokuka pri vratih in hitro strese med goste: Pozdravljena Cmok in Bukovčan, ki sta občini prijavila namesto 20 samo 10 kokoši, pozdravljena Skočir in Motoh, ki sta od 30 arov posejanega krompirja utajila vsak po 10 arov in posebej pozdravljen še ti tam v kotu, ki popivaš iz obnovitvenega kredita'.

Če hoče Boštjan zaradi resnične izpovedi odnesti zdravo kožo, naj hitro zapre vrata, preskoči stopnice in jo ubere navzdol ter za ovinkom naprej po grapi, da se skrije. Naj nič ne mara, če bi mu na begu sfrčal klobuk z glave. Za pobiranje ne bo časa.«

SLON IMA NE SAMO NAJDALJŠI, TEMVEČ TUDI NAJBOLJŠI NOS

Znanstveniki so raziskovali, katera žival ima najbolje razvit vonj. Poskusili so z vsemi živalmi, kar jih poznamo in ugotovili, da je prvak med živalmi v tem pogledu slon. Slon lahko ob pravi smeri vetra zavoha človeka že na 600 metrov. Zanimivo je pri vsem tem, da ima slon poleg najboljšega vonja tudi najdaljši nos, če lahko njegov rilec sploh tako imenujemo.

ZANIMIVOSTI

Po tem, kako trgate čevlje, spoznamo vaš karakter

Ljudje se kdo ve kako dolgo trudijo spoznati sočloveka že na prvi pogled. Mnogi mislijo, da so sposobni preceniti novega znanca takoj, medtem ko drugi še ob koncu življenja svojih najbližnjih ne spoznajo dovolj.

Mnogo načinov dosojanja značaja poznamo. So taki, ki brskajo po vašem značaju in ga mrcvarijo na osnovi vašega rokopisa. Drugi se lotevajo oblik vaše glave, tretji pravijo, da ušesa izdajo značaj, četrti so »nedosegljivi« psihologi na osnovi opazovanja gubic okoli vaših ustnic. So spet taki, ki pravijo, da je smeh vaš izdajalec itd.

Zadnje čase pa se je razvila nova »učenost«, ki jo imenujejo »skarpologija«. Ime pove, da se le-ti zanimajo za vaše podplate na čevljih. Skarpologi zaključujejo tajnosti vašega značaja na osnovi obrabljenosti podplatov. Vzemite torej v roke vaše čevlje in poglejte, kaj bi vam naprtili skarpologi:

— Če enakomerno trgate čevlje na podplatih in peti, potem ste uravnoteženi in energični kot mož, če pa ste pripadnik nežnega spola, to pomeni, da ste zvesti in da imate smisel za gospodinjstvo.

— Čevelj, ki je obrabljen po zunanjih straneh (zaradi hoje navzven) pravi takole: Lastnik teh čevljev je trdoglav, svojevoljen itd.

— Čevelj, ki je obrabljen navznoter, izdaja slabega in neodločnega človeka.

Seveda teh podrobnosti vedo skarpologi še veliko več. Določajo celo kleptomane itd.

Kdor je torej privržen verovanju takim abotnim »učenostim«, bo imel torej še eno skrb več, da bo svoje čevlje skrival, jih nosil vedno pravi čas k čevljarju, ali pa da se bo trudil hoditi tako, kakršni zunanji znak značaja hoče imeti.

V ČEM LJUDJE NAJBOLJ GREŠIJO

O ljudskih grehih so pisali filozofi vseh časov. Neki sodobni pisatelj je naštel sedem najvažnejših napak, ki jih ljudje najbolj pogosto zagrešijo. Te napake so:

Ljudje najraje žalujejo in se razburjajo zaradi stvari, ki se ne morejo več povrniti ali popraviti. Dalje je zgrešeno prepričanje, da se osebni uspehi gradijo na osnovi uničevanja drugih ljudi. Zelo napačna je tudi misel, da nekaj ni mogoče napraviti, ker vi sami tega ne zmorete. Napačno je, če bi lahko opravili važnejše stvari. Zelo veliko grešijo ljudje, ker ne dvigujejo svojih umskih sposobnosti, zlasti ker večina zelo nerada čita. Zelo napačno je tudi, da ljudje hočejo prepričati so-ljudi k istem mišljenju in jih navaditi istega življenja, ko ga imajo sami. Zadnja napaka pa je, da se ljudje nikakor ne morejo navaditi varčnosti z denarjem.

TD PARTIZAN CELJE-MESTO

vabi vso zavedno celjsko javnost na

svečano akademijo

združeno z razvitjem društvenega prapora, ki jo prireja

V POČASTITEV DNEVA REPUBLIKE

v ponedeljek, 28. nov. ob 20. uri v dvorani »Ljudskega odra«

Obveščamo vse cenjene potrošnike, da v času od 25. novembra 1955 do 15. decembra 1956 ne bomo izdajali blaga na potrošniški kredit.

Trgovsko podjetje s tekstilom »VOLNA« Celje

Kmetijska zadruga Trnava

bo dne 4. decembra t. l. pri Zadružni kovačnici v Trnavi s pričetkom ob 14. uri na javni dražbi prodala: vprežne grablje, slamoreznico, izruvač krompirja, vprežni voz, železen plug in še nekaj manjšega orodja. — Pri nakupu ima prednost socialistični sektor, za njim pa člani Kmetijske zadruge Trnava

Kmetijska zadruga z o. j. Šempeter v Savinjski dolini

razpisuje mesto

upravnika

s srednjo kmetijsko šolo ali njej enako. Knjigovodja starejši z vsaj petletno prakso in potrebno šolsko izobrazbo, moški imajo prednost.

Plača po dogovoru.

Celjski orožje

Priredil: Jurček Krašovec
Ilustriral: Tonček Skok

— 167 —

Hunjadi je pozelenel od jeze, ko je videl, da Ulrik ni klecnil v brezupnem položaju. Razburjen je segel po meču, ga izvlekel iz nožnice in zavpil:

— Potegnite orožje. Udarite na Celjana! —

V tem hipu je tudi Ulrik izdrl svoj meč in se postavil v bran daleč nadmočnim

nasprotnikom.

Visoko raščeni Ulrik je stal kot gora med napadalci in junaško odbijal njihove napade. Nevarnost ga je okrepila, da je tolkel okoli sebe kot lev. Z izrazitim sovraštvom se je vrgel nad Hunjadija, ki so ga drugi ščitili in ga ranil v roko in rame.

Tedaj so v prostor planili še drugi Ogrski oboroženci. Proti taki premoči Ulrik ni bil več sposoben za boj.

— 168 —

Ogri so ga naposled ranili po nogah. Ulrik je klecnil ves preboden. Morilci so ga nato položili na mizo in mu odsekali glavo.

Ulrikovi prijatelji so slišali od zunaj ropot boja in prihiteli na pomoč. Med prvimi sta bila knez Kurjakovič in šestnajstletni Kepler. Toda Ulriku Celjskemu ni bila pomoč

več potrebna. Zvesti pristaši so si komaj sami rešili življenja. Ogri so vse razorožili, tudi kralj Ladislav Posmrtnik je bil v nevarnosti, toda niso se ga upali umoriti.

Ulrika so nato do golega oropali, njegovo glavo pa poslali turškemu sultanu.

Ko se je med vojsko zunaj gradu raznesla žalostna novica, so hoteli napasti trdnjavo. Sam kralj se je moral zatajiti in preprečiti napad, kajti bil je talec v rokah Ogrov.

— 169 —

Kralj Ladislav je moral svojo jezo zatajevati. Poslal je svoje čete nazaj domov, češ, da se zima bliža, tako je tudi vernega Jana Jiskro odslovil, češ, vojne ne bo.

Toda Ulrikova vojska ni bila zadovoljna. Vztrajala je v Beogradu dokler ji Ogri niso izročili Ulrikovega trupla in dobili nazaj tudi

njegovo glavo. Šele potem so se na posredovanje kralja vračali na sever in vozili s sabo truplo svojega gospodarja.

Vest o zahrbtnem umoru se je hitro širila po deželah tedanjega avstrijskega kraljevstva. Celje se je zavilo v črno in pričakovalo žalostno vrnitev svojega kneza, na Dunaju pa so stikali glave in ocenjevali, koliko je Habsburška krona pridobila po sklenjeni pogodbi, saj je bil Ulrik zadnji celjski grof.

— 170 —

Medtem ko je celjska vojska korakala z rakvijo na sever, je kralj Ladislav v Budimu odvrgel svojo krinko. Tu je imel dovolj pristašev. Dal je Ladislava Hunjadija in njegovega brata Matijo vkleniti. Obema je sodil sam.

Ladislava Hunjadija je dal pokončati za njegov umor, njegovega brata pa, ki je bil

sokriv, je vrgel v ječo. Enako se je zgodilo tudi ostalim udeležencem zahrbtnega umora. Ta bes pa ni vrnil zadnjemu celjskemu knezu življenja. Hunjadi so se iznebili močnih tekmecev. Matija potem ni dolgo ostal v ječi. Ko je čez čas prišel na svobodo, se je polastil ogrske krone in vladal pod naslovom, ki so mu ga dali naši ljudje — kralj Matjaž.

Medtem je v Beogradu podlegel ranam, ki jih je dobil v boju z Ogri tudi Jurij Branković.

SPORT

SMUČANJE

PRED SNEGOM — SLALOM NA SUHEM!

Smučarsko društvo Celje, ki že vso jesen vestno pripravlja svoje članstvo na predstoječo sezono s sistematično telesno vadbo po travnikih, gozdu in v telovadnicah, je v nedeljo priredilo za mladince in pionirje tekmovanje v »suhem« slalomu. Prireditev je pritegnila kar preko 150 mladih tekmovalcev in tekmovalk, ki so hiteli po hribu navzdol med ozkimi vratci, da bi pač kar najhitreje premagali tekmovalno progo in se s tem prerinili med najboljše.

Poglejmo si najboljše, nekaj že starih znancev iz naših smučišč, sicer pa zopet precej novih imen, ki jih pač vselej vržejo na površje slična tekmovanja.

Mladinci — proga 370 m: 1. Verk 1:00,0, 2. Keblič 1:02,9, 3. Stefančič 1:05,0. Pionirji — 12 do 14 let (ista proga): 1. Runove 1:03,7, 2. Oevirk 1:04,5, 3. Bolka 1:05,3. Pri pionirkah iste starosti je bila najboljša Poček z 1:17,5. Pionirji od 10 do 12 let so tekmovali na nekoliko krajši progi, najboljši pa so bili: Slamnik 24,7, Kovačič 24,9 in Obržan 25,4. V skupini od 8 do 10 let so pri pionirjih bili najboljši Puncer, Šuster in Pinter, pri pionirkah pa Ulanec, Šunko in Egete. V skupini najmlajših (do 8 let) pa srečamo na prvih mestih imena Pilih, Rosina in Kunej. Vsi imenovani so bili še istega dne v prostorih smučarskega društva obdarjeni z diplomami in praktičnimi darili. Ob tej priliki je Smučarsko društvo Celje zopet pridobilo nov krog mladega članstva, ki se bo — upajmo tako — po marljivi vadbi na snegu obnesel tudi na smučarskih tekmovanjih.

NOGOMET

KLJUB ZMAGI — ŠE VEDNO NA PETEM MESTU

Nogometaši Kladivarja že preklinjajo nesrečno razliko v golih . . . Kljub zadnjim uspehom se ne morejo premakniti že iz standardnega petega mesta na tabeli področne lige. Celjani pa imajo isto število točk kot tretji na tabeli! Oh, ta nesrečni poraz v Varaždinu proti Tekstilcu in skromne zmage, ki prinašajo dragocene točke, ne morejo pa izboljšati mizernega količnika.

Nedeljska zmaga na domačih tleh proti Zagorcu iz Krapine je bila izdatna 4:1 (1:1). Kdo bi le pričakoval takšen zid srečanja po prikazanem znanju v prvem polčasu? Kladivar je imel mnogo dela z mladini igralci iz Krapine. Ni jih bilo lahko ugnati v kozji rog. Kaj bi bilo, če ne bi Marinček zaigral v tako velikem stilu kot ga še nismo videli in to na mestu srednjega krilca, pa če ne bi »slučajno« nastopil izkušeni Dobrajc, sicer nekoliko počasen v igri, pa vendarle duhovit in tako koristen? Levji delež nosita za zmago imenovana igralca, čeprav ne moremo mimo ostalih igralcev, saj je vsem znano, da jih nastopa kar 11 po številu.

V prvem polčasu je bila igra kar enakovredna, morda so gosije pokazali celo nekoliko več živahnosti in poleta. Nič čudnega, če so prišli že v 14 minuti v vodstvo po Gašparoviču, ki se je spretno prebil skozi domačo obrambo in neubranljivo streljal mimo vratarja v mrežo. Že 6 minut po tem hladnem tušu je Posinek poskušal srečo v kazenskem prostoru, pa ni uspel priti do strela. Obrambni igralci so ga zrušili, sodnik pa je pokazal na belo točko. Kdo drugi kot Dobrajc, naj bi bil poklican za ta posel. In res ga je mojstrsko opravil, tako kot v »starih časih«. Z neodločenim izidom sta šli obe moštvi na odmor.

V drugem delu že v prvih minutah nespretni napadalci Zagorca niso zadeli prazne mreže. Obramba je »plavala« in na pomoč je pohitel Marinček, ki je odslej predstavljal v tem prostoru neobranljivo zapreko za nasprotnikove napadalce. Res — užitek ga je bilo opazovati, kako je razdiral vse napade Zagorca in kako uporabne žoge je pošiljal svojim soigralcem v prvih linijah. Tudi nasprotnik je imel v Milivojeviču tako odlično moč! Kljub temu je Pikl znal izkoristiti dve nepazljivosti vratarja gostov. Najprej je uspel za las prehiteti vratarja pri startu na visoko žogo, ki jo je iz obrambnega prostora poslal Marinček, nekoliko pozneje pa se je maščeval vratarju za neprestano prijemanje žoge in mu jo je pred nosom poslal v mrežo. Zmaga je bila s tem že odločena. V zadnjih minutah pa je Dobrajc iz kakih 17 m streljal prosti strel, žogo je idealno podal prostemu Posineku, slednji pa jo je brez oklevanja potisnil v mrežo. Tako se je rezultat glasil že 4:1 za domačine. Še sodnikov pisk in okrog 800 gledalcev se je zadovoljnih vračalo z Glazije, veseli zmage v zadnjem jesenskem srečanju Kladivarja na domačih tleh. Morda bo spomladi kaj bolje? Obeta se povratek nekaterih igralcev, ki so trenutno pri vojakih, morda pa bo že zrel za takšna srečanja tudi kateri iz vrst mladine. Še to prednost moramo poderčtati — spomladi bo Kladivar igral doma kar 6 tekem, od tega kar s petimi moštvi, ki so v gornji polovici lestvice. Morda bo na domačih tleh v drugem letu več sreče . . .

VELENJSKI RUDAR — JESENSKI PRVAK!

Tekmovanje v mariborsko-celjski skupini je tudi zaključeno. Prav zadnje srečanje med Rudarjem iz Velenja in ŽSD Celjem je odločalo o jesenskem prvaku v tej ligi. Velenjčanom se je izpolnila vroča želja. Z efektno zmago 4:0 (0:0) so z boljšim količnikom in istim številom točk prehiteli Proletarca iz Zagorja in bodo prezimovali do spomladi na vrhu tabele vzhodne slovenske lige.

Nedeljsko srečanje je privabilo na Skalno klet nekaj sto gledalcev. V prvem delu igre so se Celjani kar dobro upirali Velenjčanom. Priložnosti za dosego vodstva je bilo na obeh straneh precej, napadalci pa niso znali potisniti žoge v mrežo. Ko pa je v drugem polčasu v 65. minuti Ivenčnik dosegel vodstvo za Rudarja s povsem »nedolžnim« strelom, ki bi ga lahko Ograjenšek ubranil, saj je žogo imel v rokah in jo je spustil v mrežo med svojimi nogami, je morala celjskih nogometašev močno padla. Napadalci Rudarja so se razigrali. Hudarin je po kratkem presledku povišal na 3:0, končni rezultat pa je postavil Zagorc. Ko smo po dolgem času videli na celjskih tleh velenjskega Rudarja, lahko izrečemo kar pozitivno oceno o njihovem nogometnem znanju. Od vseh je najbolj ugajal Črešnik na mestu srednjega krilca, ki je spretno razdiral nasprotnikovo igro, svojim gralcem pa vselej dajal koristne žoge. Hudarin je še vedno hiter in nevaren igralec v napadu. V obrambi je bil najbolj razigran Fišer. Povsem drži, da so tudi ostali prispevali svoj delež k zmagi. Zdi se nam, da bi to moštvo imelo večje uspehe v varaždinsko-mariborsko-celjski ligi od Bratstva iz Hrastnika. Velenjčanom priporočamo, da tudi v spomladanskem delu prvenstva ponovijo ta uspeh in pot v področno ligo jim bo odprta!

B moštvo Kladivarja je premagalo Kokarje z 8:4 (3:3). V mladinski mogometni ligi celjskih šol sta se IKS in MIS Store razšla z neodločenim izidom 1:1. Učiteljišče pa je premagalo MIZ z 1:0. Jesenski prvak te lige je postalo moštvo IKS, sledijo pa I. gimnazija, II. gimnazija, vajenska šola I., učiteljišče, MIS Store in ESS.

SPORTNI SPORED

Petek, 25. t. m. na telovadišču II. gimnazije od 13. do 15,30

SREDNJESOLSKI TURNIR V MALEM ROKOMETU V POČASTITEV 29. NOVEMBRA

Sobota 26. t. m. od 18. do 22. ure.

Nedelja, 27. t. m. od 8. do 14. ure v dvorani Narodnega doma sabljaško tekmovanje

HANŽIČEV MEMORIAL

Nastopajo: Odred ia Partizan—Tabor iz Ljubljane, Branik iz Maribora in domači Kladivar.

SABLJANJE

PRED LETOSNJIM HANŽIČEVEM MEMORIALU

V soboto, 26. od 18. ure dalje in v nedeljo, 27. t. m. od 8. do 14. ure bo v dvorani Narodnega doma v Celju priredila Sabljaška zveza Slovenije veliko sabljaško tekmovanje »Hanžičev memorial«. To tekmovanje je že postalo tradicionalna vsakoletna prireditev SZS, ki jo posvečajo slovenski sabljači spominu Ferda Hanžiča, predvojnega odličnega slovenskega sabljača in sekretarja SZS. Ferdo Hanžič je bil eden tistih slovenskih športnikov, ki je žrtvoval svoje življenje za našo veliko stvar. Že kar v pričetku osvobodilnega boja so ga fašisti ujeli in ga kot talca ustrelili v Gramozni jami v Ljubljani. Hanžičev memorial je doslej združil vse slovenske sabljače, saj je udeležba na tem tekmovanju patriotska dolžnost vseh povojnih borilcev v floretu. Tako bomo tudi v soboto in v nedeljo videli na borilni stezi ob žvenketu klasičnega orožja vse slovenske sabljače, od državnih in slovenskih prvakov do tistih, ki so se šele seznanili s tem plemenitim športom. Celjski sabljači bodo imeli težko delo z rutiniranimi borilci iz Ljubljane in Maribora, upajmo pa, da nas bodo častno zastopali. Celjani bomo v svoji sredi lahko pozdravili tudi jubilanta, 75 letnega športnika in športnega delavca, predsednika SZS tov. Rudolfa Cvetka, ki si je v svojih mladih letih priboril v sabljaškem športu olimpijsko kolajno, danes pa še kljub svojim letom z mladostno energijo vodi sabljaški šport v Sloveniji in se udejstvuje še kot aktivni trener v ljubljanskih društvih. Tudi celjski sabljači mu ob njegovem jubileju želimo, da bi še dolgo let uspešno vodil sabsabljaški šport v Sloveniji.

ROKOMET

CELJANI PORAŽENI V TRBOVLJAH

V zadnjem kolu slovenske rokometne lige so Celjani podlegli v Trbovljah proti Rudarju s tesnim porazom 10:11 (3:6). Celjani so zmago zapravili v prvem polčasu, ko jim je nasprotnik preveč ušel. Pozneje so se znatno popravili v drugem polčasu in nevarno lovili nasprotnka. Že so bili tesno skupaj — 7:8, vsega le en gol prednosti za domačine. Pri tem stanju pa jih je spravil iz koncepta sodnik, ki je Rudarju priznal 2 gola s prestopom vratarjevega prostora. Celjanom so zopet ušla vodilna moštva in težko jih bo loviti v spomladanskem delu prvenstva. Vsi upi pa še niso splavali po vodi . . . Treba se bo pač temeljito pripraviti čez zimo in morda ne bi bilo slabo, če bi poskrbeli tudi nekoliko za pomladitev moštva. Na celjskih šolah rastejo sposobni rokometaši, treba jih bo le poiskati!

ZARADI POMANJKANJA PROSTORA TEČAJ ESPERANTA V TEJ ŠTEVILKI ODPADE

Rudnik rjavega premoga
ZABUKOVCA

VAM NUDI KVALITETEN RJAV PREMOG

DELOVNI KOLEKTIV RUDNIKA ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM OB DNEVU REPUBLIKE — 29. NOVEMBRU

Delavski svet podjetja tehnične trgovine »KOVINOTEHNA« Celje, Mariborska cesta štev. 13

razpisuje delovno mesto
SEKRETARJA PODJETJA

Pogoji:

1. absolvirana pravna fakulteta s 3-letno prakso v gospodarstvu.

2. popolna srednja šola z 10-letno prakso v gospodarstvu.

Plača po tarifnem pravilniku podjetja. Kandidati naj pošljejo svoje pismene ponudbe na upravo podjetja do 5. 12. 1955.

SVINJSKI SEJEM PRELOŽEN OD 30. NOV. NA 1. DECEMBER

Javne naprave Celje

Kvalificiranega kovača

sprejmemo v službo takoj. Prednost imajo oni, ki so odslužili vojaški rok. Plača po tarifnem pravilniku.

TOVARNA TEHTNIC CELJE

Lesno industrijsko podjetje
Slov. Konjice

nudi svojim potrošnikom:
sobno in kuhinjsko pohištvo, stavbno pohištvo ter razne galanterijske proizvode po nizkih cenah v solidni izdelavi.

*

PREPRIČAJTE SE!

Naša prosvetna društva po jeseniškem kongresu

Pod predsedstvom predsednika dosedanje okrajne zveze prosvetnih društev (v bodoče okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev), tov. M. Frecetove, se je 12. t. m., prvič po jeseniškem kongresu, sestal izvršni odbor omenjene okrajne zveze. Razen o rednih tekočih zadevah je odbor razpravljal o smernicah, ki jih je za bodoče ljudskoprosvetno delo med delovnim ljudstvom v mestu in na vasi nakazal jeseniški kongres Svobod in prosvetnih društev.

Med drugim je bilo ugotovljeno, da je dosedanja okrajna zveza prosvetnih društev že pred kongresom podala smernice, ki v organizacijskem pogledu v načelu soglašajo z zadevnimi napotili nove Zveze Svobod in prosvetnih društev. Tako so n. pr. na vseh sedežih novih občin — razen v Celju — bile ustanovljene občinske zveze prosvetnih društev, le da se bodo v bodoče imenovale občinski sveti Svobod in prosvetnih društev, predvsem pa, da bodo svoje naloge usmerile v cilje, kakršni stoje pred našimi prosvetnimi društvi po kongresu, namreč v izobraževanje in prosvetljevanje našega delovnega ljudstva po bogatih tradicijah naših delavskih prosvetnih društev.

Levji delež pri izvrševanju nalog naših društev oziroma njihovih zvez bodo tedaj imele ljudske univerze odnosno izobraževalne sekcije in izobraževalni krožki posameznih društev. Predavanja in tečaji, ki bodo slej ko prej ostali glavna vsebina ljudskih univerz in izobraževalnih sekcij, bodo zaradi večjega učinka morali odgovarjati še v večji meri kot doslej potrebam in zanimanju terena, ne pa kakor se je dosedaj rado dogajalo, da je bilo resda mnogo in tudi kvalitetnih predavanj, toda o temi, ki je »ležala« predavatelju, ki je bil »pri roki«, ne pa vedno in v celoti krogu, v katerega je bil predavatelj poslan. V tem smislu bo okrajna zveza anketirala vsa društva našega okraja, za katera vprašanja in poglavja iz gospodarstva, tehnike, zdravstva in drugih panog našega življenja se ljudstvo posebno zanima. (Zanimiva je bila pripomba odbornice iz Strmca, da si tamošnji ljudje želijo komentatorja našega zakona o dedovanju). Rezultat te ankete bo tedaj najboljši kažipot, po katerem bo n. pr. celjska Ljudska univerza morala usmeriti svojo izobraževalno funkcijo bodisi s pomočjo domačega, bodisi centralnega — republiškega — predavateljskega kadra.

Podobno kakor pri republiškem svetu Zveze, bo tudi okrajna zveza oz. okrajni svet prosvetnih društev moral formirati poseben strokovni kolegij kulturnih in prosvetnih delavcev, katerega edina skrb bo zbiranje, pripravljanje in izdajanje gradiva ter učnih programov za izobraževanje delovnega človeka. Seveda se je pri tej najodgovornejši nalogi naših prosvetnih društev nadejati dejavne pomoči tudi od samega republiškega sveta.

Pri svojem prosvetiteljskem delu pa društva ne bodo zanemarila estetske vzgoje ljudstva z gojitvijo glasbe in odrske umetnosti. To skrb bodo tako okrajna zveza, kakor občinske zveze in vsa močnejša društva prepustila sosvetom za glasbo in igralstvo, ki jih bo, enako kot sosvete za izobraževanje, formirala iz svojih kulturnikov in strokovnjakov. Okrajna zveza namerava še do letne skupščine uresničiti že davno zamisel stalne in organizirane okrajne izposojevalnice gledaliških rekvizitov in gledališke literature, a poleg tega še drugih pripomočkov za izobraževalno delo.

Do izida pravilnika o finančnem poslovanju društev oziroma Zveze, bo občinskim zvezam za kritje njihovih administrativnih stroškov prispevala primeren znesek dosedanja okrajna zveza. Z novim gospodarskim letom pa se bodo morala tako društva kakor občinske zveze tudi v gmotnem pogledu navezati na pristojne občine in gospodarske organizacije, vsaj dokler ne bo uspelo prizadevanje Zveze po ustanovitvi posebnega prosvetnega sklada, v katerega bi odvajale gospodarske organizacije določeni del svojih dohodkov.

Da bi se lahko čimprej formiral okrajni svet Svobod in prosvetnih društev ter začel z delom v smislu smernic jeseniškega kongresa, bodo društva končala s svojimi letnimi občnimi zbori najpozneje do 15. decembra. Na teh občnih zborih bodo svoje dosedanje vzdevke SKUD, IZUD in pd. preimenovala v Prosvetno društvo, izvolila pa tudi delegate za okrajno letno skupščino, izbirajoč jih prvenstveno iz vrst proizvajalcev, podala pa bodo tudi analizo svojega dosedanjega dela.

G. G.

ŽUPNIK FRANC DRVENŠEK OBSOJEN NA 4 MESECE ZAPORA

Te dni je bila pred Okrajnim sodiščem v Celju razprava proti župnemu upravitelju Francu Drvenšku iz Brez nad Laškim. Obtoženec se je zagovarjal, ker je hotel podkupiti uradno osebo. Njegov nastop pred sodiščem je bil izrazito izzivalen. Ko ga je predsednik senata vprašal, če je bil že kdaj kaznovan, mu je le-ta cinično odgovoral *»da, celo dvakrat«*. (Prvič se ni hotel odzvati vabilu na orožne vaje, v drugem primeru pa zaradi utaje dohodnine). Na vprašanje sodnika-prisednika, zakaj ni hotel na orožne vaje je zabrusil, da *»to pač ni važno«*. Med razpravo je tudi skušal vplivati na pričo, da bi jo zmedel in tako sodišču onemogočil, da ne bi dobilo pravo sliko o njegovem delovanju.

Senat pa je pravilno in pravično presodil njegovo kaznivo dejanje in mu odmeril 4 mesece zapora.

Morda bo gospoda Drvenška ta tretja kazen spametovala in bo v bodoče bolje premislil, prej ko bi se lotil dejanj, ki bi ga znova privedle na zatožno klop.

OBJAVE IN OGLASI

AVTOBUSNI PROMET CELJE obvešča potnike, da bodo avtobusne proge obratovale 29. in 30. XI. t. l. po nedeljskem voznem redu. Brza proga Celje—Ljubljana vozi dne 30. t. m. normalno.

AVTOBUSNI PROMET CELJE

OPOZORILO INTERESENTOM ZA NAKUP ZEMLJIŠČ

Vse prebivalce, ki nameravajo kupovati zemljišča za gradnjo stanovanjskih in ostalih zgradb opozarjalo, da naj počakajo z nakupom, dokler ne bodo izdelane zazidalne skice in objavljena zazidalna področja.

O vsem bo prebivalstvo obveščeno pravočasno pred pričetkom spomladanske gradbene sezone.

Občinski ljudski odbor Celje
Odsek za komunalne zadeve

PUTNIK-SLOVENIJA
POSLOVALNICA CELJE

vljudno obvešča vse cenjne stranke, da uraduje poslovalnica dne 26. 11. 1955 od 8. do 18. ure neprekinjeno. Prodaja vseh vozovnic.

Obenem sporoča, da je 28. 11. 1955 poslovalnica zaprta.

Poslužujte se naših uslug, kjer boste hitro in solidno postreženi!

Vsem odjemalcem in delovnim kolektivom iskreno čestitamo k prazniku Dneva republike!

PUTNIK-SLOVENIJA
POSLOVALNICA CELJE

organizira v času VII. zimskih olimpijskih iger v Cortina d' Ampezzo v času od 26. I. do 5. II. 1956 5-dnevni avtobusni izlet, združen z ogledom najvažnejših tekmovanj. Prijave sprejemamo do 12. 12. 1955. Vse informacije v poslovalnici.

RAZSTAVA SLIK LIKOVNE SEKCIJE »PRESEREN« V CELJU BO ODPRTA OD 29. XI. 1955, DO VKLJUČNO 11. DECEMBRA 1955.

PRODAM dobro ohranjen »Singer« ženski šivalni stroj. Marija Zabukovšek, Teharje, Slance 16.

PRODAM malo kmečko posestvo 10 minut od tovarne v Štorah. Naslov v upravi lista.

PRODAM bakren kotel za žganjekuho (160 litrov) v dobrem stanju ter vinski sod 800 litrov. Naslov v upravi lista.

PRODAM par konjev 7 in 8 let ter 5-tonski gumi voz. Zupančič, Šmarjeta 37.

PRODAM dve samski postelji z vložkom. Naslov v upravi lista.

PRODAM manjše posestvo 1,5 ha, hišo in gospodarsko poslopje v bližini tovarne »IMPOL«, Slov. Bistrica štev. 63 — Jesenek.

PRODAM novo žensko kolo. Tajnšek Tone, Celje, Kovinska 8.

PRODAM dve beli, breji kozi. Celje, Plečnikova 20.

PRODAM krznen plašč (rjav žrebiček), za srednjo postavo in dobro ohranjen pisalni stroj »Remington« (portabel 5). Naslov v upravi lista.

PRODAM lep vzidljiv štedilnik — bakren kotel. Celje, Mariborska cesta 100.

PRODAM motorno kolo »Saks«, ali zamenjam za težjega. Naslov v upravi lista.

PRODAM 12-basno klavirsko harmoniko ali zamenjam za večjo. Pavčnik, Zg. Hudinja 38.

PRODAM kanarčke, samce in samice. Dobravc M. — Celje Tomšičev trg 12.

KUPIM velik, črn, dobro ohranjen »Astrahan« muf, event. z ovratnikom ter 6 porcelan globokih krožnikov. Naslov v upravi lista.

ODDAM sobo dvema dijakinjama. Naslov v upravi lista.

MLAJŠI ZAKONSKI PAR išče gospodinjsko pomočnico, po možnosti starejšo za ves dan. Ponudbe na upravo pod »RESNA«.

STAREJŠI MOŠKI — prevžitkar se želi preseliti k mirnim ljudem v celjski okolici. Sposoben za lažja dela. Ponudbe na upravo lista pod »Prevžitkar«.

GOSPODINJSKO POMOČNICO vestno, pošteno sprejme štiričlanska družina. Vsa oskrba in plača dobra. Nastop januarja ali februarja. Pismene ponudbe Murnik, Ljubljna, Kidričeva 1/VI.

PROSIM najditelja ročne ure (z dvema obeskoma), da jo vrne proti nagradi na upravo lista.

ZA VRNITEV IZGUBLJENE ZLATE ŽENSKE URE, ki je drag spomin, dobro nagradim poštenega najditelja.
Orel Milica, Celje, Trg mučenikov 6

DESET TISOČ (10.000) DINARJEV nagrade dobi, kdor preskrbi do pomladi v Celju dvoali vsaj enosobno stanovanje za tri člansko mirno družino. Naslov v upravi lista.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 27. 11. 1955, dr. Čerin Jože, Celje, Cankarjeva ul. 9.

Dne 29. 11. 1955, dr. Čerin Jože, Celje, Cankarjeva ul. 9.

Dne 30. 11. 1955, dr. Čerin Jože, Celje, Cankarjeva ul. 9.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure dalje do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KONCERTI

Komorni moški zbor priredi dva koncerta v Narodnem domu, 7. in 10. decembra.

Na III. abonma koncertu, 14. decembra, nastopata violinist Igor Ozim in pianistka Hilda Horak-Časova.

Za oba koncerta si rezervirajte vstopnice v Glasbeni šoli, telefon 27-12.

RADIO CELJE

Nedelja, 27. XI.
10,00 Od melodije do melodije
10,30 Oddaja za žene
10,35 Igra trio Edvarda Goršiča iz Celja
10,50 Spomini na partizanska leta: Stane Terčak: Iz dnevnika bolničarke Angele
11,00 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
11,30 Dalmatinske narodne
12,00 Zaključek

Ponedeljek, 28. XI.
18,00 Poročila
18,10 Sportni tednik
18,35 Prenos iz Ljubljane

Torek, 29. XI.
10,00 Ob Dnevu republike: Fran Roš: Narod si je pisal sodbo sam. (Literarna oddaja)
10,30 Borbene in partizanske pesmi
11,00 Literarna oddaja: Ne pozabite nas
11,20 S pesmijo po Jugoslaviji, vmes čestitke delovnih kolektivov.
12,00 Zaključek oddaje

Četrtek, 1. XII.
18,00 Poročila, pregled »Večera«
18,10 Nekaj melodij za vaše želje
18,45 Prenos iz Ljubljane

Petek, 2. XII.
18,00 Poročila, pregled Celjskega tednika
18,45 Prenos iz Ljubljane
18,10 Verdi: Aida, nilska scena

Sobota, 3. XII.
18,00 Poročila
18,10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
18,35 Prenos iz Ljubljane

GLEDALIŠČE

CELJSKO GLEDALIŠČE

Petek, 25. nov. 1955 ob 15,30
Aleksandar Marodić: OPERACIJA ALTMARK — zaključena predstava za I. gimnazijo.
Nedelja, 27. nov. 1955 ob 14
Shakespeare: OTHELLO — gostovanje v Topolšici.
Torek, 29. nov. 1955 ob 15
Shakespeare: OTHELLO — gostovanje v Slov. Konjicah.

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 26. do 29. 11. 1955, »ANA NA VRATU«, ruski barvni film. Od 30. 11. do 4. 12. 1955, »TEREZA RAQUIN«, francoski film.

Dne 27. 11. »VERUJ V MENE«, avstrijski film, matineja ob 10 uri.

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 26. do 30. 11. 1955, »PONOČNI ZALJUBLJENCI«, francoski film.

OD 1. 12. do 5. 12. 1955, »KRADLJIVCI LJUBEZNI«, švedski film.

Predstave dnevno ob 18,15 in 20,15 uri, ob nedeljah ob 16,15, 18,15 in 20,15 uri.

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše nepozabne drage mame in stare mame

GRAČNER MARIJE, ROJ. LEDNIK,

se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči otroci: Fani, Mici, Anica Milica, Ivanka, Franci, Tine, Milan, Tonček in ostalo sorodstvo.

Celje-Ostrožno, Graz, Leoben.

ZAHVALA

Ob tragični nenadomestljivi izgubi našega edinega nadvse ljubljenega sinka MIRA se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, vsem, ki so darovali vence in cvetje. Zahvaljujemo se tudi č. duhovniku ter obilni množici, ki ga je spremljala na njegovi zadnji poti.

Vrbje, 10. XI. 1955

Žalujoči družini Drev-Florjanc.

OKRAJNA ZADRUŽNA ZVEZA CELJE

ČESTITA
K DNEVU
REPUBLIKE

VSEM KMETIJSKIM ZADRUGAM,
KMETIJSKIM POSESTVOM IN KMETOM
ZADRUŽNIKOM V CELJSKEM OKRAJU Z ŽELJO,
DA BI ŠE VNAPREJ VLAGALI
VSE SILE ZA ČIM HITREJŠI RAZVOJ
KMETIJSKE PROIZVODNJE
V CILJU IZBOLJŠANJA ŽIVLJENJSKE RAVNI
VSEM DELOVNIM LJUDEM MESTA IN VASI

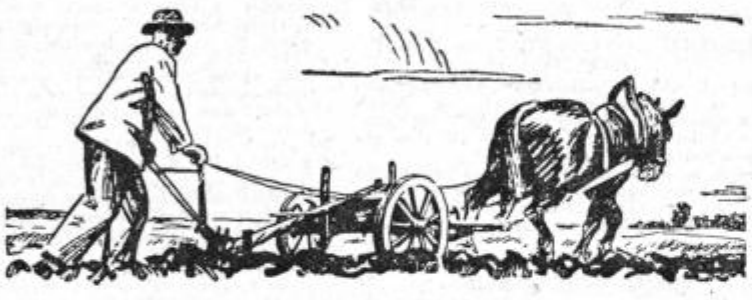

Okrajni ljudski odbor Celje

ČESTITA K DNEVU REPUBLIKE VSEM OBČINSKIM LJUDSKIM ODBOROM, ODBORNIKOM IN VSEM VOLIVCEM NA PODROČJU CELJSKEGA OKRAJA

Naj bi ta praznik vlil delovnim ljudem novih pobud za čim uspešnejše izvrševanje gospodarskih nalog in pa čim širše poglabljanje delavskega in družbenega samoupravljanja

Okrajni sindikalni svet v Celju

čestita ob 29. novembru, Dnevu republike, vsem članom sindikalnih podružnic, vsem upravnim odborom v podjetjih, vsem delavskim svetom ter vsem delovnim ljudem v Celju in zaledju.

NAJ ŽIVI DAN REPUBLIKE, 29. NOVEMBER!

DELOVNI KOLEKTIV

Rudnika Laško

ČESTITA VSEM SVOJIM ODJEMALCEM
IN DOBAVITELJEM K DNEVU REPUBLIKE!

JUTEKS
ŽALEC

proizvaja in nudi po zmernih cenah odlične in povsod iskane proizvode: impregnirano platno vseh vrst, šotorska krila, embalažo za hmelj, blago za uniforme, pregrinjala in razne druge močne tkanine.

NAJ ŽIVI DAN REPUBLIKE — 29. NOVEMBER!

HMEZAD

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE ZA IZVOZ HMELJA ŽALEC

Čestitamo vsem delovnim ljudem mesta in vasi k Dnevu republike!

Odkupuje in izvaža slovenski hmelj, oskrbuje kmetijske zadruge z vsem potrebnim reprodukcijskim materialom, odkupuje hmeljevke v vseh količinah!

Brzojav: Hmezad Žalec — Telefon: 22 in 18

Tekstilna tovarna Prebold

izdeluje vse vrste surovih in tiskanih tkanin za tu in inozemstvo — Kvaliteta prvovrstna, cene zmerne — S svojo solidno postrežbo se priporoča vsem cenjenim odjemalcem!

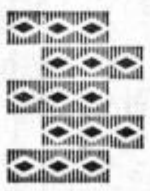

Vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem čestitamo k 29. novembru — Dnevu republike.

ZADRUŽNA HRANILNICA IN POSOJILNICA v Celju

ČESTITA VSEM KMETIJSKIM ZADRUGAM IN KMETOM ZADRUŽNIKOM K DNEVU REPUBLIKE Z ŽELJO, DA BI JIM TA PRAZNIH VLIL NOVIH POBUD ZA ČIM HITREJŠI RAZVOJ KMETIJSKEGA ZADRUŽNIŠTVA

ZADRUŽNO PODJETJE ZA ODKUP IN PREDELAVO MLEKA

MLEKO Celje

čestita vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem k 29. novembru. Poslužujte se naše zajtrkovalnice na Tomšičevem trgu. V njej boste solidno postreženi z dobrim mlekom, čajem, jogurtom itd.

ČESTITAMO
K DNEVU REPUBLIKE
VSEM DELOVNIM
LJUDEM FLRJ!

Emajlirano kuhinjsko posodo,
pocinkano, brušeno ter pokositreno posodo,
kopalne kadi, pralnike eno- in dvodelne,
stenske vodnjake,
izplakovalnike,
radiatorje in kotle za centralno kurjavo,
emajlirane senčnike itd.
proizvaja v neprekosljivi kvaliteti:

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE

CELJE

ZAHTEVAJTE PONUDBE!

TRGOVSKO PODJETJE

OZZ CELJE

Aškerčeva ulica 19 — Telefon 21-91

z zbirnimi skladišči:
CELJE, Stanetova 23, tel. 21-53; ŠENTJUR, telefon 25; ŠEMPETER OB SAVINJI, tel. 19 in 20; MESTINJE, tel. Podplat 3a in ŠMARTNO OB PAKI tel. 20.

Odkupuje za domači trg in za izvoz:
sadje, zelenjavo in ostale kmetijske pridelke, gozdne sadeže, živino, jajca, polže, lesne in gozdne sortimente. Oskrbuje kmetijstvo z vsemi vrstami semen in nudi potrošnikom vsakovrstni gradbeni material.
Poslujemo na debelo in na drobno.

Cenjene potrošnike vabimo, naj obiščejo naše poslovalnice:
»ZELENJAVO« na Tomšičevem trgu,
»ČESNJO« na Trgu mučenikov,
»HRUŠKO« in
»SEMENARNO« v Stanetovi ulici,
»MARELICO« in
»JABOLKO« na Mariborski cesti ter
»PAVILJON« na tržnici,
kjer se bodo prepričali o konkurenčnih cenah, dobri kvaliteti blaga in solidni ter hitri postrežbi.

ČESTITAMO K 29. NOVEMBRU — DNEVU REPUBLIKE!

Kolektiv
Tovarne tehtnic
CELJE
Telefon 21-41

TOVARNA TEHTNIC

čestita k Dnevu republike vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem ter se priporoča za nadaljnja naročila!
Izdeluje vse vrste vagonskih, vagonetskih, mostnih, skladiščnih, avtomatskih, mlekarskih, živinskih, dozirnih in avtomatskih tehtnic na transportnem traku.

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
BETON CELJE
je najbolj mehanizirano gradbeno podjetje v celjskem bazenu. Izvršuje nizke in visoke gradnje najhitreje, solidno in poceni. Vsem investitorjem se še nadalje priporočamo za naročila. Vsem investitorjem, vsem delovnim kolektivom in delovnim ljudem čestitamo k 29. novembru.

DELOVNI KOLEKTIV TOVARNE ŽIČNIH IZDELKOV
„ŽIČNA" - CELJE
čestita vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem ter vsemu delovnemu ljudstvu naše socialistične domovine
K DNEVU REPUBLIKE

KOLEKTIV **Tovarne organskih barvil, Celje**
čestita vsem svojim poslovnim prijateljem k 29. novembru ter nudi svoja kvalitetna barvila s stranskimi proizvodi.

Delovni kolektiv
AVTOOBNOVA CELJE
se pridružuje čestitkam k Dnevu republike!

Delovni kolektiv
Celjske opekarne
čestita vsem investitorjem in delovnim ljudem k Dnevu republike!

VELETRGOVINA
KOLONIALE-ŽIVILA CELJE
nudi maloprodajni mreži, ustanovam in gostinstvu vsakovrstno špecerijsko in kolonialno blago, mesne izdelke, konzervirane ribe, razne vrste sira, odlične likerje, razna buteljčna vina po konkurenčnih dnevnih cenah.
Našim cenjenim odjemalcem in vsemu delovnemu ljudstvu naše čestitke k prazniku Dneva republike!
DELOVNI KOLEKTIV
KOLONIALE-ŽIVILA - CELJE

„Les"
LJUBLJANA
TRGOVINA CELJE, PREŠERNOVA 7
Vam nudi vse vrste pohištva, pisarniško opremo, parkete, vezane in lesonitne plošče. — Cene ugodne! Čestita k Dnevu republike!

Kmetijski magazin
LJUBLJANA
Poslovalnica Celje – Aškerčeva ulica
čestita svojim odjemalcem in vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike

GRADITELJ
KOLEKTIV SPLOŠNEGA GRADBENEGA PODJETJA - CELJE
čestita vsem investitorjem in delovnim kolektivom
K DNEVU REPUBLIKE
Izvršujemo vse nizke in visoke gradnje ter ostala v gradbeno stroko spadajoča dela.
Izdelava solidna!
Cene konkurenčne!

KNJIGARNA IN PAPIRNICA
Mladinska knjiga
Celje, Stanetova 3
čestita svojim odjemalcem k Dnevu republike!
Stalno na zalogi vse pisarniške in šolske potrebščine

Mlinsko podjetje Celje
nudi potrošnikom v svojih mlinih Medlog, Vrbje, Šempeter, Zagorje, Slovenske Konjice in Sevnica vse vrste kvalitetnih mlevskih izdelkov. Svojim odjemalcem in delovnemu ljudstvu čestita — k Dnevu republike!

Delovni kolektiv
„TOPER"
CELJE
čestita svojim cenjenim odjemalcem in dobaviteljem, kakor tudi drugim kolektivom in vsemu delovnemu ljudstvu naše socialistične domovine k Dnevu republike!

KURIVO
CELJE
ČESTITA SVOJIM ODJEMALCEM
K DNEVU REPUBLIKE

Čestitkam k prazniku republike se pridružuje
„Merkur"
trgovina z mešanim blagom, Celje
ŽELEZNINA — ŠPECERIJA
Solidna postrežba — nizke cene!

Železarna Štore

Štore pri Celju

Železniška postaja Štore
Industrijski tir Štore
Telefon 21-08 Celje
ali Štore 1

proizvaja in nudi svojim odjemalcem valjane proizvode: okroglo, ploščato, kvadratno, šesterokotno in betonsko železo — odlitke sive litine, strojne litine, lito železne cevi s pripadajočimi armaturami, jeklarske in kovaške kokile, vse vrste valjev iz trde litine za potrebe črne in barvaste metalurgije, za mlinsko in tekstilno industrijo. Zahtevajte katalog izdelkov!

ŽIVEL 29. NOVEMBER, ROJSTNI DAN NAŠE REPUBLIKE!

Trgovsko podjetje

»VOLNA« Celje

nudi v svoji trgovini bogato izbiro raznega tekstilnega blaga po konkurenčni ceni!

Mamice! Kadar kupujete opremo za novorojenčka, ne pozabite obiskati tudi naš »BABY« oddelek!

Čestitamo vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem ob največjem prazniku naše socialistične domovine!

Trgovsko podjetje

„POTROŠNIK"
VOJNIK

s trgovino »TABOR« čestita vsem delovnim ljudem k Dnevu republike.

Svojim odjemalcem nudi raznovrstno blago po najnižjih cenah ter se priporoča!

Ob 12. obletnici ustanovitve nove Jugoslavije čestitamo vsemu prebivalstvu, delovnim kolektivom, političnim in družbenim organizacijam in občine Vojnik z željo, da bi bili nadaljnji uspehi v izgradnji socialistične Jugoslavije še bolj plodni kot doslej.

NAJ ŽIVI 29. NOVEMBER — DAN REPUBLIKE!

Občinski komite ZKS Vojnik — **Občinski ljudski odbor Vojnik**
Občinski odbor SZDL Vojnik — **Občinski odbor ZB NOV Vojnik**

OB 12-LETNICI USTANOVITVE NOVE JUGOSLAVIJE ČESTITAJO VSEM MNOŽIČNIM ORGANIZACIJAM IN KOLEKTIVOM TER VSEM DELOVNIM LJUDEM V ŽALCU

Ljudski odbor občine Žalec
Občinski komite Zveze komunistov Žalec
Občinski odbor socialistične zveze Žalec

Kmetijska zadruga Slov. Konjice

s svojimi odseki čestita vsem članom in odjemalcem k Prazniku republike.

TRGOVSKO PODJETJE

„Savinjski magazin" Žalec

nudi cenjenim odjemalcem vse vrste prvovrstnega blaga. Solidna postrežba je zajamčena. Svojim odjemalcem čestitamo k Dnevu republike ter se jim še nadalje priporočamo za naklonjenost.

Podjetje ELEKTRO-CELJE, Celje

dobavlja potrošnikom električno energijo po najugodnejših pogojih;
projektira, gradi in opravlja montažo daljnovodov, krajevnih omrežij in transformatorskih postaj;
izvršuje vsa v električno stroko spadajoča instalacijska dela!

Vsem potrošnikom, investitorjem in vsem delovnim ljudem čestita kolektiv k Dnevu republike!

Polzela
NOGAVICE

Proizvajamo in nudimo našim cenjenim odjemalcem: Moške dokolenke in kratke nogavice vseh vrst. Ženske bombažne dolge, kratke z gumico in dokolenke. Ženske svilene od navadnih do najfinejših. Otroške dolge, kratke in dokolenke. Osvojili smo proizvodnjo in nudimo trgovski mreži naše najnovejše proizvode, ki so enakovredni inozemskim.

OB DNEVU REPUBLIKE ŽELIMO VSEM DELOVNIM LJUDEM MNOGO USPEHOV V NADALJNJEM DELU!

DELOVNI KOLEKTIVI

„Obnova" • „Cementnine" • „Pesek" • Frankolovo

Čestitajo vsem svojim odjemalcem ter vsemu delovnemu ljudstvu ob Prazniku republike — 29. novembru.

Veleblagovnica „LJUDSKI MAGAZIN" Celje

nudi svojim cenjenim odjemalcem bogato izbiro blaga, platna za rjuhe, posteljni kanafas, blago za zavese, prešite odeje iz svilenega brokata in klota, trodelne posteljne vložke, žične mreže za postelje, flanel za rjuhe, preproge, predposteljnike, flanelo, barhende ter najrazličnejše blago za obleke. NEVESTE, oglejte si blago za opremo stanovanja! Pridite in prepričajte se o kvaliteti vsega blaga po nizkih cenah!

Naše prisrčne čestitke vsemu delovnemu ljudstvu k 29. novembru!

DELOVNI KOLEKTIV

RUDNIK LIGNITA — VELENJE

želi s svojo proizvodnjo v častni borbi za zgraditev socializma čimprej zvišati življenjski standard delovnih množic.

Čestitamo vsem delovnim kolektivom Jugoslavije ob 29. novembru — Dnevu republike.

Delovni kolektiv

OPEKARNE Loče

čestita vsem delovnim ljudem in svojim odjemalcem k Dnevu republike ter se jim še v bodoče priporoča s svojimi kvalitetnimi izdelki: strešniki, zidaki in stropnjaki.

Tovarna usnja Šoštanj

izdeluje vse vrste podplatnega, tehničnega in krom usnja.

Čestitamo vsem odjemalcem, dobaviteljem ter vsem delovnim ljudem k 29. novembru — Prazniku republike.

„LIK" Lesno industrijski kombinat — Šoštanj

prodaja — proizvaja vse vrste trdega lesa, lesno volno in lesne vrvi, stavbena pohištva, sobne in kuhinjske opreme ter galanterijske izdelke.

Čestitamo vsem delovnim ljudem k Prazniku republike!

„TRGOVSKI DOM" Slov. Konjice

s svojimi trgovinami: »Skala«, »Gozdni magazin«, »Železnina-kemikalije«, »Pri Konusu«, »Špecerija«, »Papirnica«, »Kladivar« Zreče

priporoča svojo bogato izbiro vsakovrstnega blaga in jamči za točno in solidno postrežbo.

Vsemu delovnemu ljudstvu čestitamo k Dnevu republike.

KOLEKTIV

ZDRAVILIŠČA DOBRNA

čestita ob Prazniku republike vsem svojim cenjenim gostom in obiskovalcem ter se jim za obisk še naprej najtopleje priporoča. Odprto do 30. decembra 1955. Od 1. januarja 1956 do 1. marca 1956 zaprto. — Zdraviliški penzion 700 din (hrana, stanovanje, kopeli in zdravniški pregledi). Ta cena velja do konca tega leta.